

વડताल श्री स्वामिनारायण संप्रदायाती
श्री लक्ष्मीनारायण देवली संस्थानु समर्पण सत्संग समाजनु मानिक

श्री वडतालधाम सत्संग

वर्ष : १०, अंक : ६, सप्टेंबर - २०१८

वडताल लींबतरु नीचे वयनामृत रसपान करावता भगवान श्री स्वामिनारायण

वडतालधामने आंगणे आवी शहो छे.....

भगवान श्री स्वामिनारायण प्रबोधित वयनामृत महाग्रंथनो द्विशताब्दी महोत्सव. आवो साथे मणीने उज्वीओ...

श्री दरिद्र्युष महाराज - वडतालधाम

कार्तिकी समैया प्रसंगे

वडतालधामने आंगणे

श्री पचनामृत

द्विशताब्दी महोत्सव

ता. १० थी १२ नवेम्बर २०१८ वडतालधाम
कारतक सुद नोम थी पूनम

दिव्य भव्य प्रदर्शन

ता. २५-१०-२०१८ थी १२-११-२०१८
घनतेरश थी पूनम

श्री स्वामिनारायण मंदिर, वडतालधाम, ता. नडीयाद, झ. झेडा.

श्री स्वामिनारायण समूह सत्संग शिबिर

ता. २६-१०-२०१८ थी १-११-२०१८
तेरश थी लाभपांचम

આફીકા - કેન્યા-નેરોલી-કેરીચો મુકામે સત્સંગ વિચરણ - સભા-પધરામણીમાં લાભ આપતાં ચેરમેનશ્રી
પૂ.દેવ સ્વામી, આ.કો.શ્રી સંત સ્વામી તથા પૂ.સંતો સાથે કે.કે. વરસાણી, કાંતીભાઈ વગેરે ભક્તો. તા. ૩ થી ૧૪/૮/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે ઉટ મી રવિસભા તથા વડતાલ મંદિર દ્વારા ઓસ્ટ્રેલિયા સત્સંગ યાત્રાએ પદ્ધતાત્મક પૂ.હરિસ્વરૂપ સ્વામી - અમરેલી,
પૂ.દિવ્યસ્વરૂપ સ્વામી - આટકોટને વિદાય આપતાં પૂ. બ્રહ્મસ્વરૂપસ્તામી વગેરે પૂ.સંતો-ભક્તો. તા. ૪/૮/૨૦૧૯

સારંગપુરધામ મુકામે પ.પૂ.કો.શ્રી વિષ્ણુપ્રકાશદાસજી સ્વામી દ્વારા આયોજિત પવિત્ર શ્રાવણ માસ નિમિત્તે શ્રી કાદ્જનદેવ
૦૨ હનુમાનજી મહારાજને ફૂટ, ડ્રાયફૂટ, ચોકલેટ, મીઠાઈઓના ભવ્ય અશ્રૂટનાં ટિવ્ય દર્શન. તા. ૩ થી ૨૪/૮/૨૦૧૯

ઓસ્ટ્રેલીયા મુકામે વડતાલધામ સીડની, મેર્લબોન, બ્રિસબેન વગેરે મંદિરોમાં સત્સંગ સમાચાર, પથરામણીનો લાભ આપતાં પૂર્ણિસ્વરૂપ સ્વામી-અમરેલી, પૂર્ણિવ્યસાગર સ્વામી - આટકોટ. તા. ૮/૮ થી ૨૦/૯/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે પવિત્ર શ્રાવણમાસ નિમિત્ત
ફૂટોસ્વ.તા. ૧૫/૮/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે પવિત્ર શ્રાવણમાસ અંતર્ગત
જોળ-મેધવા સત્સંગ સમાજ દારા કેળા ઉત્સવ.તા. ૧૮/૮/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે રક્ષાબંધન પર્વ. ૧૫/૮/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે સંતોના વંડામાં નૂતન નિર્માણ
થઈ રહેલ શ્રી કષ્ટભંજનદેવ હનુમાનજી મંદિર. ૦૩

**શ્રી વચનામૃત દિશતાંદી મહોત્સવ ઉપક્રમે વડતાલધામ મુકામે વચનામૃત પર્વ - ૬, પ્રસંગે ઉપસ્થિત
પ.પુ.આચાર્ય મહારાજશ્રી, વક્તાશ્રી પુ.પુરુષોત્તમપ્રકાશ સ્વામી-રામપુરા સુરત એવં પુ.સંતો-ભક્તો.તા. ૧૫/૮/૨૦૧૯.**

શારંગપુર મુકામે પુ.વિવેકસાગર સ્વામી દ્વારા આયોજણ ભવ્ય જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. ૨૪/૮/૨૦૧૯

**જમુ. કાશીરાના પ્રશ્નનું નિવારણ કરી સૌ પ્રથમ વખત ગુજરાત પદ્ધતે ભારતના ગૃહસર્વે તેમજ ભારતીય જનતા પાર્ટીના રાષ્ટ્રીય અથક શ્રી અમિતભાઈ શાહને શુભેચ્છા
પઠવાતો તેમજ આગામી સમયમાં આયોજણ વચનામૃત દિશતાંદી મહોત્સવ પ્રસંગે પદ્ધતવા આપતા એસણીઓ ગુણૂલ પદ્ધતિવાર તેમજ સ્વામિનારાયણ
સંપ્રદાય વતી સદગુરુ પુરાણી બાળકૃષ્ણદાસજી સ્વામી તથા સુપ્રેસિદ્ધ વડતાલ સ્વામિનારાયણ મહિનાના આ.ડૉ. શ્રી સંતવલ્લભદાસજી સ્વામી.તા.૨૮/૮/૨૦૧૯**

**પ.પુ.સ.ગુ. શ્રી જાણછવનદાસજી સ્વામી-હૃદળધામ દ્વારા વિશ્વમાં સૌ પ્રથમવાર હિન્દુ સંસ્કૃતિનાં સાહિત્યની જ્ઞાનવિજ્ઞા માટે સાહિત્ય ક્ષેત્રે અદ્ભુત કાર્યોનોંથી સાચે “ઈન્નીયા બુક ઓફ રેકર્ડ” અને “અભિશિયા બુક ઓફ રેકર્ડ” દ્વારા શ્રી હરિચરિત્રામૃત સાગર ચંથને વાઈટેનીયમ ધાતુમાં અંકિત કરવા બદલ
પુ.સ્વામીને “લાઇઝસ્ટ હિન્દી મેન્યુસ્ક્રીપ્ટ એન્ગ્રેડ ઓન ટાઈટેનિયમ શીટ એવોઈ” આપીને સંમાનિત કરવામાં આવ્યો.**

૦૪ આ વર્લ્ડ રેકર્ડનું પ્રમાણપત્ર અર્પણ કરતાં પ.પુ.સ.ગુ. શ્રી ધર્મપિયદાસજી સ્વામી (બાપુ સ્વામી), પ.પુ.સ.ગુ. શ્રી નિલકંઠરાણદાસજી સ્વામી.

વક્તાલઘામ મુકામે રવિસભા - ૪૦ પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તાશ્રી પૂર્ણસંતવલભ સ્વામી, પૂર્ણબ્રહ્મસ્વરૂપ સ્વામી,
૫જમાન પરિવાર તથા ભક્તજનો. તા. ૧/૮/૨૦૧૯

વક્તાલઘામ મુકામે વચનામૃત દિશતાબ્દી મહોત્સવ ઉપકમે સ્વયંસેવક સભા - મીરીગા. તા. ૧૪/૮/૨૦૧૯

વક્તાલઘામ મુકામે વચનામૃત દિશતાબ્દી મહોત્સવની પૂરજોશમાં ચાલતી પૂર્વ તૈયારીમાં જોડાયેલા પૂર્ણસંતો-ભક્તો. તા. ૧૫/૮/૨૦૧૯

વક્તાલઘામાં આસપાસ આવેલ ગામડાઓમાં વચનામૃત દિશતાબ્દી મહોત્સવ ઉપકમે વૃક્ષારોપણ કરતાં
પૂર્ણસંતવલભ સ્વામી વગેરે પૂર્ણસંતો એવં સ્વયંસેવકો. તા. ૧૫/૮/૨૦૧૯

વડતાલધામ મુકામે દિવ્ય ભવ્ય જલજીલણી મહોત્સવ - ૬/૬/૨૦૧૬

Web Site :
www.vadtalmandir.org

E-mail address :
vadtaldhamvikas@gmail.com

Subscription

(india)	
5 Year	₹. 250/-
20 Year-	₹. 500/-
For Other Countries	
(airmail)	₹. 6750/-

Year - 10
Volume - 9

September - 2019

॥ શ્રી સ્વામિનારાયણો વિજયતેતરામ ॥

Shree Vadtaldham Satsang

અનુક્રમણિકા

૧. એક મહા મહોત્સવની આપણી સંક્લપના

પ.પૂ. ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી

૮

૨. વચનામૃતમાં સત્ત શાસ્ત્ર સંદર્ભ

તેખક : પ્રો. હેન્ડ્બષ્ટ, વિધાનગાર

૧૦

૩. સત્સંગ સમાચાર

સંકલન - સાધુ શયામવલ્લભદાસ - વડતાલ

૩૧

૪. વડતાલ પીઠાદિપતિ પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રીનું સત્સંગ વિચરણ

૪૩

૫. સંપ્રદાયના આગામી કાર્યક્રમ

૪૩

OWNER: Vadtal Temple Managing Trustee Board, Vadtal, **PUBLISHER / PRINTER & EDITOR:** Chief Executive Kotharishree Shashtri Shree Ghanshyamprakashdasji Swami Guru Kothari Shri Nandkishordasji Swami **PUBLISHED & PRINTING :** Shree LaxmiNarayandev Offset Press, **AT & POST:** Vadtal, Tal. Nadiad, Dist. Kheda,

વચનામૃત દ્રિશતાબ્દી મહોત્સવ

એક મહા મહોત્સવની આપણી સંકલ્પના

પ.પૂ.ધ.ધુ. ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી રાકેશમસાદજુ મહારાજશ્રી - વડતાલધામ

વચનામૃત દ્રિશતાબ્દી મહોત્સવ

**વડતાલધામને આંગણે કાર્તિકી સમૈયામાં,
તા.૬ નવેમ્બર થી ૧૨ નવેમ્બર,
૨૦૧૮ દરમિયાન ઉજવાનાર છે.
એ મહોત્સવના ઉપક્રમ
વચનામૃત સંદર્ભે વાત કરવી છે.**

વચનામૃત એ ભગવાન સ્વામિનારાયણની પરાવાણી છે. એમણે આપણી ઉપર કૃપા કરીને સંપ્રદાયનાં જુદાં જુદાં સ્થાનો જેવાં કે ગઠપુર, સારંગપુર, કારિયાણી, પંચાળા, લોયા, વડતાલ અને અમદાવાદ આદિક સ્થાનોમાં વચનામૃત કર્યાં છે. એની પાછળ બહુ ગહન અર્થો રહેલા છે. સંપ્રદાયનું સાચું શાન જો કોઈ હરિભક્તનોને પ્રાપ્ત કરવું હોય તો તેને વચનામૃતનું પાન કર્યા વિના છૂટકો નથી. બીજું હકારાતમક અભિગમથી, નિષ્ઠામભાવથી નિષ્ઠાપુર્વક જ્યારે કોઈ હરિભક્ત વચનામૃત વાંચે છે ત્યારે જ એને સાચા અર્થમાં ભગવાન સ્વામિનારાયણની વાત સમજાય છે.

આપણો વચનામૃત ઉત્સવ કરવા પાછળનો જે મૂળભૂત હેતુ છે, એની જે ફલશુદ્ધિ એ એવા પ્રકારની છે કે શ્રીજી મહારાજે બહુ દાખડો કરીને આ વચનામૃતો જે તે સ્થાનોમાં આજીથી લગભગ બસો વર્ષ પૂર્વે કર્યાં. એ સમયના કાર્તિકાવાડ અને ગુજરાતમાં વસતા ભક્તોને વેદોના અર્થ સરળ રીતે સમજાય એવો પ્રયત્ન શ્રીજી મહારાજે કર્યો છે.

શ્રીજી મહારાજને સંપ્રદાય સ્થાપનનું મુખ્ય કાર્ય કરવાનું હતું. એને જીવોના કલ્યાણનું કાર્ય કરવાનું હતું. એના માટે શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતો કર્યાં છે. સંપ્રદાયના ચાર સંતો-મુક્તાનંદ સ્વામી, ગોપાળાનંદ સ્વામી, નિત્યાનંદ સ્વામી અને શુકુમનિબે આ વચનામૃતો સંગ્રહી આપ્યાં છે. એને આપણે ભાગ્યાશાળી થીએ કે આજે બસો વર્ષ પછી પણ આપણી પાસે વચનામૃતોની

અસલ પ્રતો યથાવત છે. ઉપરાંત સંસ્થા દ્વારા, હરિભક્તો અને સંતો દ્વારા વચનામૃતના ઉપયોગી પ્રકાશનો થતાં રહ્યાં છે. ત્યારે આ વચનામૃત દ્રિશતાબ્દી મહોત્સવ ઉજવવાનું મુખ્ય કાર્ય એ છે કે શ્રીજી મહારાજની વાત, રૂચિ, મત સામાન્ય પ્રજ્ઞા સુધી જાય. સમય એવો આવી ગયો છે કે, આજે લોકોને પોતાની પ્રવૃત્તિઓની ભરમાર વચ્ચે, નથી વાંચવાનો સમય કે નથી સત્સંગમાં કથાવાર્તા સાંભળવાનો સમય, આજે તો ઉપરાંતલું શાન સર્વત્ર વર્તાય છે ત્યારે સમુદ્રના ઊડાણમાં રહેલ મૌતીઓનો સહુને પરિચય કરાવવાનો આપ્રયતન છે.

આ ઉત્સવના માધ્યમથી લોકો સુધી વચનામૃતની વાત જવી જોઈ એ. છેક છેવાડાના હરિભક્તો હોય, જાની હોય કે અણાની હોય, મોટો હોય કે નાનો હોય --- વાત એની નથી, પણ મહત્વની વાત એ છે કે એણે સ્વામિનારાયણની કંઠી પહેરી છે, સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો અનુયાયી થથો છે, આશ્રિત થથો છે ત્યારે એ હરિભક્તને વચનામૃતનું વાસ્તવિક શાન થવું જ જોઈ એ. એના માટેનો આ પ્રયત્ન છે. વડતાલ સંસ્થાન આ માટે એનેક સંનિષ્ઠ પ્રયત્ન કરી રહેલાં છે.

ભગવાન સ્વામિનારાયણે આ વચનામૃતો દસ દસ વર્ષ સુધી કર્યાં છે, જુદાં જુદાં સ્થાનોએ કર્યાં છે, અલગ અલગ સમયે કર્યાં છે, ક્યારેક મળસ્કે, ક્યારેક મધ્યાલે, ક્યારેક મોડી રાતે, ક્યારેક પાંચ કે સો કે પાંચસો હરિભક્તો સમક્ષ કર્યાં છે, શ્રીજી મહારાજનો તો એક માત્ર હેતુ હતો કે જીવને પરમાત્મા વિશે ભક્તિ થાય, એ દ્વારા એનુંય કલ્યાણ થાય. આ માટેની વાતો છે, ક્યાંક સાધુ સંતો માટેની વાત છે. સંત જીવન કેવી રીતના જીવનું એના માટે પ્રશ્નો છે. ઘણા બધા પેટા પ્રશ્નો પણ છે. ઘણા પ્રશ્નો એવા છે જે શ્રીજી મહારાજે પૂછ્યા છે અને શ્રીજી મહારાજે જ તેના જવાબ આપ્યા છે. કેટલાક પ્રશ્નોના જવાબ સંતો આપી ન શક્યા ત્યારે શ્રીજી મહારાજે પોતે આપ્યા છે. આ બધી વાતો સામાન્ય હરિભક્તો સુધી પહોંચ્યી જોઈ એ.

શ્રીજી મહારાજે વચનામૃત દસ દસ વર્ષ સુધી કર્યાં છે. એમ આપણે પણ સતત દસ વર્ષ સુધી

વચનામૃતનો ઉત્સવ ઉજવવો જોઈએ. આપણે પણ અલગ અલગ સ્થાનોમાં અલગ અલગ સમયે સંપ્રદાયના કોઈ પણ પ્રસંગે માત્રાને માત્ર વચનામૃતની વાત કરવી જોઈએ. આમ દસ વર્ષ સુધી વચનામૃતનો ઉત્સવ ઉજવીએ ત્યારે સાચા અર્થમાં સંપ્રદાયની એક જ્ઞાની પેઢી તેથાર થાય અને એમ થયે સંપ્રદાયનું ભાવિ ઉજવળ બને. કેમ જે વર્તમાન સમયમાં સ્વામિનારાયણ અંગેની એટલી બધી શાખા પ્રશાખાઓ થઈ ગઈ છે અને એ બધા દ્વારા થતી સાચી ખોટી વાતોમાં હરિભક્તો અંજાઈ જતા હોય છે, ત્યારે સાચા અર્થમાં વચનામૃતના માધ્યમથી લોકો સુધી મૂળ વાત જ્યાં તો લોકોને સત્ય સમજાય. આ પ્રથમ ને મહત્વની વાત. બીજું આમાં વ્યક્તિગત મહિમાની પ્રશંસાની કે સ્વાર્થની કોઈ વાત નથી. એટલે વચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવમાં કથા વાર્તા થશે. વિદ્વાન સંતોના મુખેથી પ્રવચનો થશે, પ્રદર્શન વિભાગ થશે, અનેક વિધ કાર્યક્રમો થશે અને એ દ્વારા વચનામૃતને જન જન સુધી પહોંચાડાશે. આશય એ છે કે, શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતમાં કહેલ એક પણ વાક્ય કોઈના જીવમાં જોડાઈ જાય તો એ હરિભક્ત એના આત્મંતિક કલ્યાણના માર્ગમાં સહેજે આગળ વધે અને એમ થાય તો શ્રીજી મહારાજ રાજ થાય.

આ માટે વડતાલ ટેમ્પલ બોર્ડ અનેકવિધ પ્રયત્નો કરી રહેલ છે. વચનામૃતની પ્રતો એકદમ ડિકાયત ભાવે ભક્તોને સુલભ કરી આપી છે. વચનામૃત અંગે નાનાં મોટાં પ્રકાશનો કરે છે, કરાવે છે. દર પૂર્ણમે વડતાલ ખાતે વિવિધ સંતોના પારાયણો યોજાય છે. શ્રી જ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી પ્રત્યેક રવિવારે જુદાં જુદાં શહેરોમાં મહાસંમેલન યોજે છે અને તેમાં વચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવમાં પધારવા માટે કીર્તન નિમંત્રણ આપે છે. સંપ્રદાયના લગ્ભગ તમામ સંતો આ મહોત્સવને સફળ બનાવવા ભગીરથ પુરુષાર્થ કરી રહેલ છે.

વચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવ આ સંપ્રદાયમાં ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ એવો ઉત્સવ થનાર છે. અમારી એવી લાગણી છે કે આપણા સંપ્રદાયના પ્રત્યેક હરિભક્તે એમાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે ભાગ લેવાનો છે; જેઓ રૂબરૂ આવશે તે તો સારી વાત છે ને જેઓને અનુકૂળતા ન હોય તેઓ દ્રશ્ય શ્રાવ્ય માધ્યમથી પણ આ ઉત્સવને નિહાળે. એના કારણે વડતાલ મૂળ સંપ્રદાયની જાંખી થશે. શ્રીજી મહારાજે જે જે સ્થાનો વિશે વચનામૃતો કહ્યા હોય એ સ્થાનોની જાંખી થશે. શ્રીજી મહારાજ વચનામૃતમાં કહેલાં વચનો આપણા હદ્યમાં ઉત્સર્થે, અંતકાળ આવશે ત્યારે

આ ઉત્સવનું સ્મરણ થશે, આ મહોત્સવ અંતર્ગત જે કાઈ પ્રવૃત્તિઓ થઈ હશે તે યાદ આવશે અને એમ થયે જીવનું અતિશય રૂદું થશે.

આપણી વડતાલ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણાદેવ ગાઠી સંસ્થાન એક માતબર સંસ્થા છે. આપણા દક્ષિણ દેશમાં ૧૨૦૦ થી વધુ ત્યારી સંતો સંક્ષિપ્તપણે કાર્યરત છે. અલગ અલગ સ્થાનોમાં કાર્ય કરે છે; કોઈ શૈક્ષણિક સંસ્થા ચલાવે છે, કોઈ મંદિર કે આશ્રમ ચલાવે છે, એ બધા અને સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના દક્ષિણ દેશના તમામ મંદિરોનો આમા સહિતારો પુરુષાર્થ છે. શ્રીજી મહારાજે એમ કહ્યું છે ને કે વિસ કોશના પ્રવાહને રોકી ખાળી ન શકાય એમ હાલ ઉત્સવની તેથારી ચાલે છે.

શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતમાં ઘડાના દ્રાષ્ટાંત દ્વારા સરસ વાત કહી છે. કોઈ એક ઘડાનું પાણી કોઈ એક સ્થળ રેડીએ તો પાણી બીજે દિવસે સુકાઈ જાય પણ જો એક આંગળી જેવી સેર કરીએ તો એક પ્રવાહ બને. એવું જ વચનામૃત સંદર્ભે છે. એની જો સતત ને સતત વાત કરીએ તો હરિભક્તોના હદ્યમાં વચનામૃતની સાચી વાત જરૂર ઉત્સર્થે. એમ થતાં એના હદ્યમાં ભગવાનનો અતિશય મહિમા થશે જ. શ્રીજી મહારાજના સત્સંગમાં વધારો જેને થવાનો હોય અને શુભ ભાવ, વૃત્તિ થાય જ.

અમે તો સતત એવું અનુસંધાન રાખીએ છીએ, ભગવાનને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે સત્સંગમાં જે જન્મ્યો હોય અનું આત્મંતિક કલ્યાણ થાય અને દિન-પ્રતિદિન વૃદ્ધિને પામતો જાય. એના હદ્યમાં શુભ વાસના પામે, માતા પિતાની સેવા કરે, સમાજ કુટુંબની સેવા કરે અને ઈશ્વરે શક્તિ સામર્થી આપી હોય તો આવા ઉત્સવ સમૈયામાં ભાગ લે ને કલ્યાણનું ભાથું બાંધે. આપણે બધાભેગા મળીને આવો પુરુષાર્થ કરીએ. વચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહાઉત્સવ ઉજવવાની મુખ્ય ફલશ્રૂતિ એ છે કે ભગવાનનું શુદ્ધ સાત્ત્વિક જ્ઞાન જન જન સુધી પહોંચે. દરેકના હદ્યમાં ભગવાન સ્વામિનારાયણનો મહિમા વિશેપપણે દ્રબ્ધ થાય, બત્તે દેશ, શ્રી હરિએ સ્થાપેલ મંદિરો, સંપ્રદાયની પરંપરાઓ પણે એવી પરિસ્થિતિનું નિર્માણ થાય એ જ મહોત્સવની ફલશ્રૂતિ. અમને વિશ્વાસ છે વડતાલમાં ભિરાજતા શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ જરૂરથી જન જન પ્રત્યે પ્રેરણા કરીને આ ઉત્સવ ભવ્ય રીતે ઉજવાવશે, એવી અમને શ્રદ્ધા છે. ભગવાન તમામ ભક્તોનું મંગલ કરે એવી પ્રાર્થના સહ જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ.

વचनाभूतमां સત્ત્શાસ્ત્ર સંદર્ભ

વचનાભूત : સત્ત્શાસ્ત્ર સંદર્ભ ભૂમિકા

શ્રીજ મહારાજે શિક્ષાપત્રી (શ્લોક ૮૩, ૮૪, ૮૫) અને વચનાભूત (વડતાલ ૧૮) માં ૧) વેદ, ૨) બ્રહ્મસૂત્ર, ૩) શ્રીમદ્ ભગવત, ૪) શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા, ૫) વિદુરનીતિ, ૬) વિષ્ણુસહસ્રનામ, ૭) વાસુદેવ માહાત્મ્ય અને ૮) યાજ્ઞવળ્ય સ્મર્તિને પોતાના ઈષ એટલે પ્રિય શાસ્ત્ર તરીકે સ્વીકારેલા છે. આ આઠેય શાસ્ત્રોને ભજાવા ભજાવવાની તથા તેની કથા કરવા કરાવવાની પણ તેમને આજા કરી છે.

ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાનના સાહિત્યમાં ઝગવેદ પ્રાચીનતમ ગ્રંથ ગણાય છે. આ એક ગ્રંથના વેદવ્યાસ કૃષ્ણદેપાયન નામના બ્રહ્મસૂત્રાંથે તેના ચાર વિભાગ કર્યાઃ ઝગવેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ અને અથર્વવેદ. વેદના ચાર પેટા વિભાગો છે: ૧ સંહિતા, ૨ બ્રાહ્મણ, ૩ આરણ્યક અને ૪ ઉપનિષદ્દો. સંહિતામાં મંત્રો અને પ્રાર્થનાનો સમાવેશ થાય છે. આરણ્યકમાં લૌકિક અને પરલૌકિક સુખ માટે આવશ્યક માનેલા યજ્ઞાદિક કર્માંના વિધિવિધાન આપ્યા છે. ઉપનિષદ્દોમાં જ્ઞાન, વિજ્ઞાન, ધર્મ, ન્યાય, નીતિ, જીવનવ્યવહાર, અર્થનીતિ વગેરે તત્ત્વોનું જ્ઞાન સુત્રાત્મક મંત્રો દ્વારા આપવામાં આવ્યું છે.

ઉપનિષદ્દોની સંખ્યા આજે ૧૦૮ મનાય છે. ચાર વેદના થઈ મુખ્ય પંદર ઉપનિષદ્દો મનાય છે. ઝગવેદમાંથી ઐતરેય અને કૌણીતકિ ઉપનિષદ, યજુર્વેદમાંથી ઈશ, તેતારીય, કઠ, બૃહદારણ્યક, શ્વેતાશ્વતર, મહાનારાયણીય અને મૈત્રાયણીય ઉપનિષદ, સામવેદમાંથી કેન અને છંદોગ્ય ઉપનિષદ તથા અથર્વવેદમાંથી પ્રશ્ન, મુંડક, માંડુક્ય અને નૃસિંહતાપનીય ઉપનિષદ ઉત્તરી આવ્યા છે.

ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાનમાં ઉપનિષદ, બ્રહ્મસૂત્ર અને શ્રીમદ્ ભગવદ ગીતા એમ ત્રણ ગ્રંથોના સમૂહને ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાનની પ્રસ્થાનત્ર્યી કહેવામાં આવે છે. ભારતમાં પ્રત્યેક ધર્મ સંપ્રદાય પોતાના જ્ઞાનમતની પુષ્ટિ પ્રસ્થાનત્ર્યીના આધારે જ કરે છે. એક માન્યતા પ્રમાણે

પ્રસ્થાનત્ર્યી ઉપર ભાષ્યની રચના કરવી એ ધર્માચાર્યનું આવશ્યક લક્ષણ ગણાતું.

બ્રહ્મસૂત્રના કર્તા છે કૃષ્ણદેપાયન વ્યાસ. એના ચાર અધ્યાય છે અને પ્રત્યેક અધ્યાય ચાર ચાર પાદ છે. બ્રહ્મસૂત્રના સુત્રોની એકનાર સંખ્યા ૫૭૦ની આસપાસ મનાય છે. મુક્તાનંદ સ્વામીએ બ્રહ્મસૂત્ર પર ભાષ્યની રચના કરી છે.

શ્રીમદ્ ભગવદ ગીતાનો મહાભારતના છંકા પર્વ - ભીષ્મ પર્વમાં ‘શ્રીકૃષ્ણાર્જુનસંવાદ’ નામે સમાવેશ થયેલો છે. ભીષ્મ પર્વના ૨૫ થી ૪૨ સુધીના ૧૮ અધ્યાય એ ભગવદ ગીતા, જેમાં કુલ ૭૦૦ શ્લોકો છે. નિત્યાનંદ સ્વામીએ તેના પર ભાષા ટીકા રચેલી છે.

ભગવાન સ્વામિનારાયણો પ્રસ્થાનત્ર્યીનાં ત્રણ શાસ્ત્રોને પોતાના ઈષ એટલે પ્રિય શાસ્ત્રો કહ્યાં છે. ગોપાળાનંદ સ્વામીએ પ્રસ્થાનત્ર્યી ઉપર ભાષ્યની રચના કરી છે.

ભારતીય તત્વજ્ઞાનમાં પ્રસ્થાનત્રયી ઉપરાંત વેદાંગ અને પદદર્શન પણ મહત્વનાં છે. છ વેદાંગ વૈટિક સાહિત્યની જુદી જુદી બાબતો સરળતાથી સમજાવે છે. શિક્ષા, કલ્ય, વ્યાકરણ, નિરૂક્ત, જ્યોતિષ અને છંદ એ છ વેદાંગ છે. પડ દર્શનના બે વિભાગ છે: ૧ આસ્તિક અને ૨ નાસ્તિક પદદર્શન. આસ્તિક દર્શનોમાં કપિલ મુનિનું સાંઘ્યદર્શન, પતંજલિ મુનિનું યોગ દર્શન, ગૌતમ મુનિનું ન્યાય દર્શન, કષાદ મુનિનું વૈશોધીક દર્શન, જૈમીની મુનિની પૂર્વ મીમાંસા અને બાદરાયણ મુનિની ઉત્તર મીમાંસા આવે. નાસ્તિક દર્શનમાં ચાર્વાક દર્શન, જૈન દર્શન, બુદ્ધ દર્શન આવે. જોકે ભારતીય આસ્તિક શાસ્ત્રોમાં જૈન દર્શનના પ્રણેતા ઋષભ દેવ અને બૌદ્ધ દર્શનના પ્રણેતા બુદ્ધને ભગવાનના અવતાર માનવામાં આવ્યા છે. સહજાનંદીય તત્વજ્ઞાનની સમાજ માટે આ બધાનું જ્ઞાન હોયું જરૂરી છે.

વચનામૃત સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનું જ્ઞાનશાસ્ત્ર છે. તત્વજ્ઞાનમાં જેટલી બાબતો અવશ્ય જ્ઞાનવા જેવી છે તેનું સમ્યક નિરૂપણ વચનામૃતમાં કરવામાં આવ્યું છે. સામાન્ય રીતે તત્વજ્ઞાનના ગ્રંથો સંસ્કૃત ભાષામાં લખાય છે પણ વચનામૃત ગ્રંથની ભાષા ગુજરાતી છે. તત્વજ્ઞાનને પ્રાકૃત ભાષામાં આવી સરળ રીતે અન્ય કોઈ ગ્રંથમાં મુકાયું નથી. વચનામૃત આ રીતે મહત્વનો ગ્રંથ બની રહે છે.

સહજાનંદ સ્વામીએ પોતાને ઈષ અને સનાતન ધર્મનાં મહત્વનાં શાસ્ત્રોનાં વચનો પોતાના મતના સમર્થનમાં વિપુલ પ્રમાણમાં ટાંક્યા છે. સહજાનંદ સ્વામીએ એ વચનોને બુદ્ધિગમ્ય, સરળ અને સુયોગ રીતે સમજાવ્યાં છે. સહજાનંદ સ્વામીએ આપેલ એ સમજનો ધ્યાલ આપવાનો આપ્રયન્ત છે.

વચનામૃતમાં શ્રીમહુ ભાગવત સંદર્ભ

શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતમાં શ્રીમહુ ભાગવતમાં ઉલ્લેખ સૌથી વધુ ૪૧ વખત કર્યો છે.

શ્રીમહુ ભાગવતને શ્રીજી મહારાજે ‘ઈષ’ ધર્મશાસ્ત્ર ગણેલ છે.

ભાગવત ગ્રંથ સત્યરૂપી નારાયણથી શરૂ થાય છે અને સત્યરૂપી નારાયણ પર પૂરો થાય છે. શ્રીમહુ ભાગવતના બાર સુંધ છે. આ બારેય સુંધ સ્વતંત્ર પણ છે અને એકબીજી સાથે જોડાયેલા પણ છે. દરેક સુંધ નવો રસ

આપે છે. એમ કહેવાયું છે કે, દશમ સુંધમાં ભગવાનનાં સંપૂર્ણ દર્શન થાય છે અથવા ભગવાન માટે પૂર્ણ જ્ઞાન પ્રામ થાય છે. ભાગવતના બાકીના બે સુંધ તો દશમ સુંધની એટલે કે ભગવાનની ભક્તિ, તેમની શક્તિ અને તેમના સર્વાન્તર્યામી સર્વેશ્વરપણાની જ પ્રતીતિ અને પુષ્ટિ કરે છે.

ભાગવતના કર્તા (અંશાવતાર વ્યાસજી) ભાગવતના વકતા (વ્યાસપુત્ર શુક્રદેવજી) અને ભાગવતના શ્રોતા અર્જુન પૌત્ર પરીક્ષિત એ ત્રણેયની ભાગવતને લીધે જ મુક્તિ થઈ છે. (સત્સંગિજ્ઞવન, ૪-૩-૨૦)

ભાગવતના અંતે વ્યાસજી બે જ વાત સમજાવે છે- ‘સત્ય એક જ છે, નારાયણ અને એ એક જ આપણા સ્વામી છે, નારાયણ!'

સં. ૧૮૭૬માં શ્રીજી મહારાજે ગઢા ખાતે પ્રાગજ દવે પાસે શ્રીમહુ ભાગવત એક માસ સુધી સાંભળ્યું અને સંભળાવ્યા કર્યું. શ્રીજી મહારાજે આમ કરી સ્પષ્ટ કરેલું કે, ધર્મગ્રંથો એકલા સાંભળવા માટે નથી કે નથી એકલો વિચાર; એ તો જીવનમાં પૂરા ઉતારવા માટે છે.

“શ્રીહરિએ ગાયું વ્યાસજીનું માહાત્મ્ય”

શ્રીજી મહારાજ ‘વચનામૃત’ (વડતાલ ૧૮) માં કહે છે, ‘અને સર્વે જે આચાર્ય થયા તેમાં વ્યાસજી મોટા આચાર્ય છે.’

શ્રીજી મહારાજે શ્રીમહુ ભાગવતના કર્તા વ્યાસજીને આદિ આચાર્ય ગણ્યા છે: ‘....વ્યાસજીથી બીજા કોઈ મોટા આચાર્ય નથી અને બીજા તો જે જે આચાર્ય થયા છે તેમણે વ્યાસજીના કરેલા ગ્રંથને આશરીને પોતપોતાના સંપ્રદાય ચલાવ્યા છે. માટે આદિ આચાર્ય જે વ્યાસજી, તેનાં જે વચન તે સર્વ આચાર્યના વચન કરતાં અતિપ્રમાણ છે...’ (ગ.અ. ૧૦)

શ્રીજી મહારાજ પાસે સં. ૧૮૮૭ ના આસો વદિ બારસને દિવસે ગઢા ખાતે માધ્યી સંપ્રદાયનો એક વિદ્વાન ભાસ્ત્રાણ આવેલ. તેને શ્રીજી મહારાજે પૂછ્યું ‘તમારા સંપ્રદાયના ગ્રંથને વિષે વૃદ્ધાવનને જ ભગવાનનું ધામ કહ્યું છે, અને વળી એમ કહ્યું છે જે, મહાપ્રલયમાં પણ વૃદ્ધાવનનો નાશ થતો નથી. અને શિવમાર્ગી હોય તે એમ કહે છે જે મહાપ્રલયમાં કાશીનો નાશ થતો નથી. આ વાર્તા અમારા સમજાયામાં આવતી નથી.’ આમ કહી શ્રીજી મહારાજે ભાગવતનું પુસ્તક મંગાવ્યું અને તેમાંથી એકાદશ સુંધમાંથી તથા દ્વાદશ સુંધમાંથી ચાર પ્રકારના પ્રલયનો

પ્રસંગ હતો તે વાંચી સંભળાવ્યો.

એક વેદાંતી બ્રાહ્મણને પણ શ્રીજ મહારાજે કહેલું, ‘(જે) ઉત્તર કરો, તે વેદ, શાખ, પુરાણ, સ્મૃતિ અને ઇતિહાસ તેની સાખ્યે કરીને કરો, પણ કોઈ કલ્યાણ ગ્રંથને વચને કરીને કરશો તો અમે તેને નહિ માનીએ અને જો વ્યાસજીને વચને કરીને કરશો તો અમારા માન્યમાં આવશે, કેમજે અમારે વ્યાસજીના વચનમાં ટક પ્રતીતિ છે. (ગ.પ્ર. ૩૮)’

શ્રીજ મહારાજ કહે, ‘એ વ્યાસજીના વચનને જે અનુસરે તેનું જ વચન લોકમાં પ્રમાણ થાય.’ શ્રીજ મહારાજ કહે, ‘ને તે વ્યાસજીના તો શંકરાચાર્ય ન કહેવાય, રામાનુજાચાર્ય ન કહેવાય, મધવાચાર્ય ન કહેવાય, નિંબાઈ ન કહેવાય, વિષ્ણુસ્વામી ન કહેવાય, વલ્લભાચાર્ય ન કહેવાય; કેમકે, એ આચાર્ય જો વ્યાસજીના વચનને અનુસરે તો એ આચાર્યના વચનનું લોકમાં પ્રમાણ થાય, નહિ તો ન થાય અને વ્યાસજીને તો બીજાં કોઈની અપેક્ષા નથી.’

શ્રીજ મહારાજ કહે છે, ‘વ્યાસજી તો વેદના આચાર્ય છે, ન પોતે ભગવાન છે. માટે આપણે તો વ્યાસજીના વચનને જ અનુસરવું.’ (વડ. ૧૮)

શ્રીજ મહારાજે ભગવાન વ્યાસજી દ્વારા શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણની રચના કેમ કરાઈ તે પણ સમજાવ્યું છે. શ્રીજ મહારાજ કહે છે, ‘વ્યાસજીએ જીવના કલ્યાણ અર્થે વેદનો વિભાગ કર્યાને સત્તર પુરાણ કર્યાને મહાભારત કર્યું તો પણ વ્યાસજીના મનમાં એમ થયું જે- જીવના કલ્યાણનો ઉપાય જેમ છે તેમ યથાર્થ ન કહેવાયો. (વડ. ૧૮)

શ્રીજ મહારાજે ભગવાન વ્યાસજીએ શ્રીમદ્ ભાગવતની રચના કયા અભિગમથી કરી તે પણ સમજાવ્યું છે: ‘તે ભાગવતને વિષે સર્વ અવતાર કરતાં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને જ અવિક પણો કહ્યા છે ને સર્વ અવતારના ધરનારાજે છે તે જ સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન છે.’ (વડ. ૧૮)

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ભગવાન વ્યાસજીએ જે સિધ્યાંત સ્થાપિત કર્યો તે અંગે શ્રીજ મહારાજ કહે છે, ‘સર્વ અવતારના ધરતલ જે પરમેશ્વર, તે જ સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન છે ને બીજા જે અવતાર તે એના છે. અને જો એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને નિર્ણય નહિ કહે ને શુદ્ધ સત્ત્વાત્મક કહેશે, તો તેને ભાગવતના પૂર્વપર સંબંધની ખબર જ નથી ને તેને વિષે મોટો બાધ આવશે; કેમ જે, ગોપીઓએ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને ન જાણ્યા ને કામભાવે કરીને એ જ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને ભજ્યા તેણે કરીને તે ગોપીઓ નિર્ણયા

થઈ ગઈ, ત્યારે તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને શુધ્ય સત્ત્વાત્મક કેમ કહેવાય? માટે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તો નિર્ગુણ જ છે.' (ગ.અ. ૧૮)

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને પોતે અજૂન પ્રત્યે કહ્યું છે જે,
જન્મ કર્મ ચ મે દિવ્યમેવં યો વેત્તિ તત્ત્વતः।

ત્વક્ત્વા દેહં પુનર્જમ નૈતિ મામેતિ સોર્જુન ॥

શ્રીમદ્ ભાગવત् સર્જન કથા

શ્રીમદ્ ભાગવતના પ્રથમ સ્કંધમાં કથા આવે છે કે, વ્યાસ ભગવાન પોતાના આશ્રમમાં બેઠા છે. તેમને હદ્યમાં એવી અનુભૂતિ થાય છે કે, તેમણે લોકોપકાર માટે, લોકોના કલ્યાણને માટે ઘણું કર્યું તોપણ તેમને શાંતિ ન મળી. એમને થયું, કંઈક ઘટે છે; નાત્મા મે પરિતુદ્યતે ચ્યું ને પરિચક્ષ્યા એમણે આ માટે નારદજીની સલાહ લીધી. નારદજીએ તેમને ભગવાનનાં ચરિત્રનાં ગાન કરવા જણાવ્યું. ભક્તિનિવાના હદ્ય પરિપૂર્ણ થતું નથી. એથી વ્યાસ ભગવાને શ્રીમદ્ ભાગવતની રચના કરી. તેના પ્રચાર માટે તેમણે શુક્રદેવજીને ભણાવ્યું. શુક્રદેવજી ભણ્યા અને તેનું ગાન કર્યું. એ પરંપરા આજે પણ ચાલુ છે.

ભાગવતમાં કલ્યાણની માર્ગ

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, 'શ્રીમદ્ ભાગવતના પ્રથમ સ્કંધને વિષે પૃથ્વી અને ધર્મના સંવાદે કરીને રાજારૂપ જે શ્રીકૃષ્ણાદિક ભગવાનના અવતાર તેના ઉલ લક્ષણ કથાં છે અને એકાદશ સ્કંધને વિશે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન ને ઉધ્વવના સંવાદે કરીને સાધુરૂપ જે દાટાત્રેય કપિલ આદિક ભગવાનના અવતાર તેનાં ડાં લક્ષણ કથાં છે માટે જેને પોતાનું કલ્યાણ ઈચ્છાવું તેને તે લક્ષણો કરી તે ભગવાનને ઓળખીને તે ભગવાનને શરણો થતું અને તેનો દફ વિશ્વાસ રાખવો ને તેની આશામાં રહીને તેની ભક્તિ કરવી એ જ કલ્યાણનો ઉપાય છે.'

ભાગવતનું માહાત્મ્ય

શ્રીજી મહારાજે શ્રીમદ્ ભાગવતને સત્તાસ્ત્ર માનેલ અને કહેતા કે, '.....શ્રીમદ્ ભાગવત् સરખા પ્રસિદ્ધ પુરાણનું વચન કહી સંભળાવો તો અમારે પ્રતીતિ આવે.' (ગ.અ. ૧૦)

શ્રીજી મહારાજ ભાગવત ગ્રંથને શ્રદ્ધેય માનતા કેમકે, '.....વ્યાસજીએ વેદ, પુરાણ, ઈતિહાસ એ સર્વનું સાર સાર ગ્રહણ કરીને શ્રીમદ્ ભાગવત् કર્યું છે. માટે જેવું

ભાગવત પ્રમાણ એવાં બીજા પુરાણ પ્રમાણ નહિ...' (ગ. અ. ૧૦)

શ્રીમદ્ ભાગવત: પંચમ સ્કંધ તથા

દશમ સ્કંધનું માહાત્મ્ય

શ્રીજી મહારાજે શ્રીમદ્ ભાગવતના પંચમ સ્કંધ અને દશમ સ્કંધનું અતિશય પ્રતિપાદન કર્યું છે. આ અંગે શ્રીજી મહારાજે મોટેરા સંતોને પ્રજ્ઞ પણ પૂછેલો. પછી, એ બે સ્કંધનું માહાત્મ્ય શ્રીજી મહારાજે સમજાવેલું.

શ્રીમદ્ ભાગવતના દશમ સ્કંધ અંગે શ્રીજી મહારાજે સમજાવ્યું કે, ઉપનિષદ-વેદાંત ને શ્રુતિસ્મૃતિ તેમાં જેને ખ્રબ કથા છે, જ્યોતિઃ સ્વરૂપ કથા છે, શાનદ્રૂપ કથા છે, તત્વ કથા છે, સૂક્ષ્મ કથા છે અને નિરંજન, ક્ષેત્રજ્ઞ, સર્વકારણ, પરબ્રહ્મ પુરાણોત્તમ, વાસુદેવ, વિષ્ણુ, નારાયણ, નિર્ગુણ એવે એવે નામે કરીને જેને પરોક્ષપરો કથા છે તે, તે આ પ્રત્યક્ષ વસુદેવના પુત્ર શ્રીકૃષ્ણવાસુદેવ છે. એવી રીતે જ્યાં જ્યાં સ્તુતિ ભાગ છે ત્યાં ત્યાં એવા એવા સ્તુતિના શર્ષને લઈને પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને જ કથા છે, પણ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનથી અધિક કાંઈ નથી કહ્યું; તથા સર્વ જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ, પ્રલયના કર્તા તે પણ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન જ છે, એમ કહ્યું છે.

શ્રીમદ્ ભાગવતના પંચમ સ્કંધ વિષે શ્રીજી મહારાજે સમજાવ્યું કે, '.....પંચમ સ્કંધને વિષે તો એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનું માહાત્મ્ય કહ્યું છે. તથા એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન જે તે આ જગતની સ્થિતિને અર્થે ને પોતાના ભક્તજનને સુખ આપવાને અર્થે અનેક પ્રકારની મૂર્તિઓને ધારીને ખંડ ખંડ પ્રત્યે રહ્યા છે, એમ કહ્યું છે.'

અને પોતે બાંધી એવી જે મર્યાદાઓ તેને વિષે જે રહે તે અતિશય મોટ્ટાપણે પામે ને જેન રહેતે મોટો હોય તો પણ પોતાની સ્થિતિ થકી પડી જાય અને જે સાધારણ જીવ હોય ને તે મર્યાદાને લોપે તો તેને અધોગતિ થાય છે, એમ કહ્યું છે.

અને એ જ જે શ્રીકૃષ્ણવાસુદેવ તેણે વસુદેવ-દેવકીને પ્રત્યક્ષ ચતુર્ભૂજરૂપે અદ્ભૂત બાળક થકી દર્શન દીખું, એ અનાદિ વાસુદેવરૂપ છે.

અને એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન ધર્મ, અર્થ, કામને વિષે વર્ત્યા છે; તે ધર્મ, અર્થ, કામ સાર જે જે ભગવાને ચરિત્ર કર્યા તેનું જે ગાન કરે અથવા શ્રવણ કરે તે સર્વ પાપ

થકી મુક્ત થઈને પરમપદને પામે છે.

અને એ વાસુદેવ ભગવાનનાં જાનમ, કર્મ ને મૂર્તિ એ સર્વે હિત્ય સ્વરૂપ છે.

અને એ જે વાસુદેવ શ્રીકૃષ્ણ તે જ સર્વોપરી છે.

દશમ સ્કંધ શા માટે?

‘વચનામૃત’ (ગ.મ. ૬૪) માં શ્રીજી મહારાજ સ્વયંપ્રકાશનાંદ સ્વામીના એક પ્રશ્ન-ભગવાનના જે અવતાર છે. તે સર્વે સરખા છે કે તેમાં અવિક ન્યૂન ભાવ છે? - ના ઉત્તરમાં કહે છે:

‘અમે વ્યાસજીના કરેલા જે સર્વે ગ્રંથ તે સાંભળ્યા ને પછી પૂર્વાપર વિચારીને જોયું, ત્યારે તેમાંથી અમને એમ સમજાયું જે, મલ્લય, કચ્છ, વારાહ, નૃસિંહાદિક જે ભગવાનના અવતાર છે તે સર્વે અવતારના અવતારી તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન છે. પણ બીજા અવતારની પેઠે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તે અવતાર નથી. તે તો અવતારી જ છે.’

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘(અવતારી) શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનાં ચરિત્ર શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણના દશમ સ્કંધને વિષે સંપૂર્ણ કહ્યાં છે. માટે આપણા ઉધ્ઘવ સંપ્રદાયને વિષે અમે દશમ સ્કંધને અતિશય પ્રમાણ કર્યો છે.’

શ્રીજી મહારાજ એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે, બીજા ગ્રંથો અવતાર અને ગ્રંથોને પણ માનવા પણ વિશેષ કરીને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને તેના પ્રતિપાદન કરનારા જે ગ્રંથ તેને માનવા. શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘અને બીજા જે સર્વે અવતાર તે પણ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના જ છે માટે એ અવતારના પ્રતિપાદન કરનારા જે ગ્રંથ તે સર્વેને આપણે માનવા, પણ વિશેષ કરીને તો શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન ને તેના પ્રતિપાદન કરનારા જે ગ્રંથ તેને જ માનવા.’

શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણનો ‘પંચમ સ્કંધ તે મારું યોગશાસ્ત્ર’

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણો, શ્રીમદ્ ભાગવતના પંચમસ્કંધ અંગે શિક્ષાપત્રીમાં બે ખાસ નિર્દેશ કર્યા છે: ૧) પંચમ સ્કંધને પોતાનું યોગશાસ્ત્ર કહેલું છે. (શ્લોક ૮૮), ૨) ભગવાનના પરાત્પર સ્વરૂપનું માહાત્મ્ય અત્યાવિક જ્ઞાનવા સમજવા માટે પંચમ સ્કંધને, વાંચવા સાંભળવાનો, ભણવા-ભણવવાનો અને એની કથા કરવાનો આદેશ આપેલાં છે. (શ્લોક ૮૮)

શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણના પંચમ સ્કંધમાં ૨૬ અધ્યાય અને ૬૭૩ શ્લોક છે. એના પહેલા ૧૫

અધ્યાયમાં ભગવાનના મન્વતરાવતાર સ્વાયંભૂત મનુ અને એમના પુત્ર રાજ્ય પ્રિયવતે અને તેમના પુત્ર પરિવારે ભૂમંડળની રચના અંગે જે પરાકર્મો દાખવેલાં છે, તેની યશગાથાનું વર્ણન કરેલું છે; જેમાં ભગવાનના અંશાવતાર ઋપભટેવની પાવનકારી નિર્મળ યશગાથા આવી જાય છે. એ પછી ૧૧ અધ્યાયોમાં ભૂમંડળ એટલે ભૂગોળ અને ખગોળ; બીજા શાખામાં કહીએ તો, દેશ અને કાળનું, ભવાત્તીનું, સૂર્યાદિ જ્યોતિમંડળની ગતિનું અને પાતાળ તથા નરકલોકનું વર્ણન કરેલું છે, અને અધ્યાયની છેવટે ભૂમંડળના સર્જક અને સંપોષક એવા પરમાત્માના સ્વરૂપની સ્તુતિ કરેલી છે.

શ્રી ઈશ્વરલાલ લા. પંડ્યાએ પંચમ સ્કંધને સહજાનાં સ્વામીએ ‘યોગશાસ્ત્ર’ શાસ્ત્રી ગણ્યો તેનાં કારણો ચર્ચાએ છે. તે મુજબ, સંખ્યાની દ્વારા પંચમ સ્કંધના ૨૬ અધ્યાયો, યોગશાસ્ત્રનાં ૨૬ તત્વોનું સૂચન કરે છે. શ્રીમદ્ ભાગવતના ૧૨ સ્કંધોમાં, પંચમ સ્કંધ જ એક એવો સ્કંધ છે જેમાં પદ્ય કરતાં ગદ્ય ભાગ વધારે છે. સાહિત્યની ભાષામાં પદ્ય એ ખંડ ગણાય છે; જ્યારે ગદ્ય અખંડ ગણાય છે. આત્માના પરમાત્મા સાથેના જોડાણમાં અખંડિતતા પરમ આવશ્યક શરત અને લક્ષણ છે. પંચમસ્કંધમાં ગદ્યભાગનું એટલે અખંડ ભાગનું પ્રમાણ વધારે રાખીને મહર્ષિ વાસે એ લક્ષણ જ દાખવેલું છે. પંચમ સ્કંધના પહેલા ૧૧ અધ્યાયો ભગવતવિજ્યલીલાનું અને પછીના ૧૧ અધ્યાયો ભગવત્ સ્થાનલીલાનું નિરૂપણ કરે છે. એ બંને લીલાઓનું સંકીર્તન, જીવને મોહ અને અજ્ઞાન રૂપી નિદ્રામાંથી જગાડે છે, સ્વ સ્વરૂપનું ભાન કરાવે છે અને પછી યોગેશ્વર પરમાત્મા સાથે જોડી ટે છે..... અર્થાતું, જે રીતે આત્માનું પરમાત્મા સાથે જોડાણ થાય, એ જ સાચો યોગ કહેવાય; અને એ રીતનું જેમાં નિરૂપણ કર્યું હોય તેને જ યોગશાસ્ત્ર કહેવાય.....’ (નિમિત્ત માત્ર’, ભા-૨, પ્ર. ૩૮ ના આધારે)

સંત વર્ણાઓમાં શ્રી નિત્યાનંદ મુનિએ શ્રીજી મહારાજ સમક્ષ બેસી અનેક શાસ્ત્રીની કથા કરેલી. શ્રીહરિને સદા પ્રિય એવા શ્રીમદ્ ભાગવતના પંચમ અને દશમ સ્કંધની કથા પણ શ્રીજી સન્મુખ અનેકવાર કરેલી. શ્રીજી મહારાજે તેમને એક વખત સત્સંગના વ્યાસજ કહી અશીર્વાદ આપેલા. (હરિકૃષ્ણાયન, પૃ. ૨૦૦)

શ્રીજ મહારાજ માનતા કે, અથારે પુરાણોનો એક વ્યાસજીએ શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ભરી દીધો છે. માટે, તક મળે કે તરત જ શ્રીજ મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતની કથા કરાવતા. શ્રીજ મહારાજે મંડવી ખાતે શ્રીમદ્ ભાગવત કથા કરાવેલી, જેના કારણે વેદાંતી યૈયા ખત્રીના ભક્તો શ્રીજમય બનેલા!

મંડવધારનો જેઠો ગોવાળિયો અને મહેરામણ ગોવાળિયાને એમના ઘરમાં જ પડકારી ગઢા પરત ફરી શ્રીજ મહારાજ બીજે દિવસે સવારે શ્રી નિત્યાનંદ મુનિ દ્વારા થતી પંચમસ્કંધની કથામાં પ્રસંગિતે બેઠા. નિત્યાનંદ સ્વામીની કથાથી તેઓ એટલા બધા પ્રસંગ થયા કે શ્રીજ મહારાજે પોતાના ગળાનો હાર કાઢી તેમને પહેરાવ્યો, પોતાનું શેલું ઓઢાડયું અને બધા શિષ્યોને કહ્યું, ‘નિત્યાનંદ મુનિ પાસેથી સાંભળવું.’

એક સમે, ઈ. સ. ૧૮૦૮માં શ્રીજ મહારાજે પ્રાગજી દવે પાસે બે મહિનામાં સાત વાર ભાગવત કથા કરાવી. આ સમયે મુક્ત મુનિ, બ્રહ્માનંદ મુનિ, ગોપાળાનંદ મુનિ, પ્રેમાનંદ મુનિ, અદ્ભુતાનંદ મુનિ, ચૈતન્યાનંદ સ્વામી વગેરે સંતો હાજર હતા. (આ પછી બ્રહ્માનંદ સ્વામી અને મુક્ત મુનિને ડભાણ યજ્ઞાની તૈયારી કરવા મોકલેલા. હરિકૃષ્ણાયન, પૃ. ૩૦૮)

દશમ સ્કંધ

સર્વ પુરાણોનો સાર ભાગવત છે. ભાગવતનો સાર દશમ સ્કંધ છે. અને દશમ સ્કંધનો સાર ભક્તિ છે. શ્રીજ મહારાજે સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે, દશમ સ્કંધ અમારું ભક્તિશાસ્ત્ર છે. ભાગવત આખું ન વંચાય તો દશમ સ્કંધ વાંચયો.

નાગડકામાં ભાગવત કથા

શ્રીજ મહારાજ એક સમે નાગડકામાં બિરાજતા હતા ત્યારે શ્રી નિત્યાનંદ મુનિ ત્યાં પથાર્યા. શ્રીજ મહારાજે તેમની પાસે શ્રીમદ્ ભાગવત પંચમ સ્કંધની કથા કરાવી. જડભરતનું આખ્યાન આવ્યું ત્યારે શ્રીજ મહારાજે કહ્યું, પ્રીતિ તો માત્ર પ્રભુમાં જ રાખ્યો.

આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજ મહારાજ શ્રીએ ‘શ્રીહરિલીલામૃતમ્’ (ભા-૩, ૬-૭, વિશ્રામ ૬) માં આ ઘટના ગાઈ છે:

ત્યાં તો આવ્યા નિત્યાનંદ સ્વામી, સારું સંસ્કૃત જ્ઞાન પામી;

એક શ્લોક કરીને ઉચ્ચાર, કર્યું વંદન વારમવાર. ૪૭ પછી શ્રીહરિએ સેહ લાલી, કથા તે મુનિ પાસ કરાવી; ભાગવત તણો પંચમ સ્કંધ, વાંચ્યો પ્રીતિથી તેહ પ્રબંધ. ૫૧ જડભરતનું આખ્યાન આવ્યું, તો સારી રીતે સંભળાવ્યું; સુણી બોલિયા સુંદરશયામ, જડભરતની પેઠે જો આમ. પર પ્રીતિ કોઈ વિષે રહી જાય, તેનો જન્મ જરૂર ત્યાં થાય; માટે પ્રીતિ ન રાખવી ક્રાંતિ, પ્રીતિ રાખવી પ્રભુપદ માંઈ ૫૩.

અગણોતેરા કાળમાં શ્રીજ મહારાજ સૌને કાળની ચેતવણી આપતા અને અનાજ સંગ્રહી લેવાનું જણાવી ફરતા ફરતા નાગડકા આવ્યા. ત્યાં નિત્યાનંદ મુનિ પણ, પોતાના મંડળ સાથે, પથાર્યા. શ્રીજ મહારાજે તેમની પાસે શ્રીમદ્ ભાગવતની કથા કરાવી.

આચાર્યશ્રી વિહારીલાલજ મહારાજશ્રી આ ઘટનાને ‘શ્રીહરિલીલામૃતમ્’ (ભા-૩, ૬-૭, વિ-૩૧) માં વર્ણવે છે:

એવામાં પરગામથી ત્યાંય, નિત્યાનંદ આવ્યા સભામાંય; સાથે સંતનું મંડળ હતું, હરિને મળી હર્ષિત થતું. ૭૩ કહે સ્વામીને શ્રી વૃપલાલ, વિશ્વ ઉપર કોષ્યો છે કાળ; ભાગવતની કથા તમે કરો, કાળ શાંત થશે તેથી ભયો. ૭૪

નિત્યાનંદ પછી રૂડી રીતે, ભાગવતની કથા કરી પ્રીતે; સભા લોંબડા હેઠ ભરાય, કથા સાભળે શ્રી હરિસાય. ૭૭

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચ્ચનામૃત ગ.પ્ર. ૪૦ :

નવ પ્રકારની ભક્તિ

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ભક્તિના નવ પ્રકાર કહ્યા છે:

શ્રવણ કીર્તનં વિષ્ણો: સ્મરણ પાદસેવનમ् ।

અર્ચનં વન્દનં દાસયં સંખ્યમાત્મનિવેદનમ् ।

(ભાગ, ૭/૫ ૩)

‘શ્રવણ, કીર્તન, સ્મરણ, પાદસેવન, અર્ચન, વન્દન, દાસત્વ, સભા અને આત્મનિવેદન આ નવ પ્રકારની ભક્તિ છે.’

भगवान् श्री स्वामिनारायणे श्रीमद् भागवतनो उपरोक्त श्लोक वचनामृत (ग. प्र. ४०) मां श्री मुक्तानंद स्वामीना, भक्ति अने उपासना वच्ये भेद अंगेना एक प्रश्नना जवाबमां कह्यो छे. श्रीज्ञ महाराजे कह्युं, ‘.....अेवी रीते नव प्रकारे करीने जे भगवानने भज्वा तेने भक्ति कहीये.’

उपासना अंगे श्रीज्ञ महाराजे कह्युं के, ‘भगवानना स्वरूपने विषे सदा साकारपणानी दृढ़ निष्ठा होय ने पोते जे भजननो करनारो ते भ्रबृहूप थाय तो पण ते निष्ठा जाय ज नहि अने गमे तेवा निराकार प्रतिपादनना स्वरूपने सदा साकार ज समजे अने शास्त्रने विषे गमे तेवी वात आवे पण पोते भगवानना साकार स्वरूपनुं ज प्रतिपादन करे पण पोतानी उपासनानुं खंडन थवा दे ज नहि अेवी रीते जेनी दृढ़ समज्ज्ञा होय तेने उपासनावाणो कहीये.’

श्रीमद् भागवत्/वचनामृत ग. प्र. ४१ :

‘एकोडहं बहुस्यां प्रजायेय ।’

नृसिंहानंदस्वामीये श्रीज्ञ महाराजने ‘एकोडहं बहुस्यां प्रजायेय ।’ श्रुतिनो अर्थ समज्ज्ञवा विनंती करी.

श्रीज्ञ महाराज आ श्रुतिनो अर्थ समज्ज्ञता पहेलां श्रीमद् भागवतनो एक श्लोक टांके छे:

स्वकृतविचित्रयोनिषु विशन्निव हेतुतया

तरतमतश्चकास्त्वलवत्स्वकृतानुकृतिः ॥

(दशमसंक्ष, अ. ८७, श्लो-१८)

नृसिंहानंद स्वामीये श्रुति टांकी आशंका व्यक्त करी के, ‘प्रलयकाणे विशे जे एक भगवान उता ते ज पोतानी ईच्छाए करीने सृष्टिकाणे सर्व ज्ञव ईश्वररूपे थथा छे. ते वार्ता तो मूर्ख होय तेना मान्यामां आवे ने अमारे तो तमारो आशरो छे अटले अे वातानी गेड बेसती नन्ही.’

श्रीज्ञ महाराज श्रीमद् भागवतनो उपरोक्त श्लोक टांकीने कहे छे के, पुरुषोत्तम भगवाने पोते करी अेवी जे नाना प्रकारनी योनियो तेमने विषे कारणपणे अन्तर्यामी स्वरूपे प्रवेश करीने भगवान न्यूनाधिक भावे प्रकाश करे छे. समग्र सृष्टिमां भगवान कारणपणे अन्तर्यामीरूप रह्या छे. पुरुषोत्तम भगवान जे ते तारतम्यताए सर्वमां कारणपणे अंतरयामीरूपे रह्या छे.

श्रीमद् भागवत्/ वचनामृत ग. प्र. ४३: चार

प्रकारनी भुक्ति

श्रीमद् भागवतमां कह्युं छे जे,
मत्सेवया प्रतीतं च सालोक्यादि चतुष्प्रयम् ।

नेच्छन्ति सेवया पूर्णाः कुतोऽन्यत्कालविष्णुतम् ॥
सालोक्य सार्थिसामीव्यसारूप्येकत्वमप्युत ।

दीयमानं न गृह्णान्ति विना मत्सेवनं जनाः ॥
(भा., ८/४/६७ अने ३/२८/१३)

‘मारी सेवामात्रथी पूर्णकाम थयेला निष्ठाम भक्तज्ञनो मारी सेवा करवाथी प्राम थती अेवी सालोक्य, सार्थि, सारूप्य अने सामीप्य, आ चार प्रकारनी भुक्तिने पण नथी ईच्छता तो पछी काणे करीने नाश पामे अेवा अन्य सुखो (अेश्वर्यादिक) ने न ईच्छे तेमां शुं कहेवु’

‘मारी सेवारूप निर्गुणाभक्तिभार्ज वाणा भक्तज्ञनो; भगवाने बणात्कारे आपेली सालोक्यादि भुक्तिने पण सेवाने छोडीने ईच्छता नथी. अर्थात् सेवाने ज ईच्छे छे.....’

भगवान स्वामिनारायणे ‘वचनामृत’ (ग. प्र. ४३) मां सर्वने एक प्रश्न पूछ्यो, ‘श्रीमद् भागवत् पुराणमां कह्युं छे जे, जे भगवानना भक्त होय ते चार प्रकारनी भुक्तिने नथी ईच्छता अने बीजा पण जे जे भगवानना मोटा भक्त छे ते अेम कहे छे जे, भगवानना भक्त होय ते चार प्रकारनी भुक्तिने नथी ईच्छता. ते चार प्रकारनी भुक्ति ते शुं? तो १) एक तो भगवानना लोकमां रहेवुं अने २) बीजुं भगवाना सभीपे रहेवुं अने ३) त्रीजुं भगवाना सरभुं रूप पामवुं अने ४) चोयुं भगवाना सरभुं ऐश्वर्य पामवुं. अेवी रीते जे चार प्रकारनी भुक्ति छे अने तो भगवाननो भक्त नथी ईच्छतो ने केवण भगवाननी सेवाने ईच्छे छे. ते अे भक्त चार प्रकारनी भुक्तिने शा सारु नथी ईच्छतो?’

श्रीज्ञ महाराजे पछी आ प्रश्ननो उत्तर कर्यो: ‘जे भगवाननो भक्त थर्हने अे चार प्रकारनी भुक्तिनी ईच्छा राखे तो ते सकाम भक्त कहेवाय अने जे अे चतुर्था भुक्तिने न ईच्छे ने केवण भगवाननी सेवाने ज ईच्छे ते निष्ठाम भक्त कहेवाय.’ अेम कही श्रीज्ञ महाराजे श्रीमद् भागवतना उपरोक्त श्लोको टांक्यां.

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ.પ્ર. ૫૪:

ભાગવત ધર્મ, તેનું પોષણ અને મોક્ષનું દ્વાર

‘વચનામૃત’ માં (ગ.પ્ર. ૫૪) મુક્તાનંદ સ્વામી પ્રશ્ન પૂછે છે: ‘હે મહારાજ! શ્રીમદ્ ભાગવતના એકાદશ સુંધમાં જનક રાજા અને નવ યોગેશ્વરના સંવાદે કરીને કહ્યા જે ભાગવત ધર્મ તેનું જે પોષણ તે કેમ થાય? અને વળી જીવને મોક્ષનું જે દ્વાર તે ઉધારું કેમ થાય?’

શ્રીજી મહારાજે સમજાવ્યું કે, ‘સ્વધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને માહાત્મ્યજ્ઞાન તેણે સહિત જે ભગવાનની ભક્તિ તેણે યુક્ત એવા જે ભગવાનના એકાંતિક સાધુ તેના પ્રસંગ થકી ભાગવત ધર્મનું પોષણ થાય છે અને વળી જીવને મોક્ષનું જે દ્વાર તે પડા એવા સાધુના પ્રસંગ થકી ઉધારું થાય છે.’

શ્રીજી મહારાજે કપિલ ભગવાનનો સંદર્ભ પડા આપ્યો. કપિલ ભગવાને દેવહૂતી પ્રત્યે કહ્યું છે જે:

પ્રસંગમજરં પાશમાત્મનઃ કવયો વિદુ: ।

સ એવ સાધષુ કૃતો મોક્ષદ્વારમપાવૃત્તમ ॥

‘જેવો એ જીવને પોતાના સંબંધીને વિષે દઠ પ્રસંગ છે તેવો ને તેવો જ પ્રસંગ જો ભગવાનના એકાંતિક સાધુને વિષે થાય તો એ જીવને મોક્ષનું દ્વાર ઉધારું થાય છે.’

શ્રીજી મહારાજે ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને ભગવાનની ભક્તિ એ ચાર સાધનોને ભાગવત ધર્મ કે એકાંતિક ધર્મ કહ્યો છે. ચાર પૂરાં હોય ત્યારે ભાગવત ધર્મ પૂરો ગણાય. આ ભાગવત ધર્મનું પોષણ એકાંતિક સતપુરુષના પ્રસંગે કરીને થાય છે. અને મોક્ષનું દ્વાર ઉધારું થાય છે.

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ. પ્ર. ૬૨:

ભગવાનના ગુણ સંતને વિષે કેવી રીતે આવે?

‘વચનામૃત’ (ગ.પ્ર. ૬૨) માં સ્વયંપ્રકાશાનંદ સ્વામી શ્રીમદ્ ભાગવત આધારિત એક પ્રશ્ન શ્રીજી મહારાજને પૂછે છે. શ્રીમદ્ ભાગવત કહે છે:

સત્ય શૌચ દયા ક્ષાન્તિસ્ત્યાગ: સન્તોષ આર્જવમ् ।

શામો દમસ્તપ: સાયં તિતિક્ષોપરતિ: શ્રુતમ् ॥

જ્ઞાન વિરતિરૈશ્રીય શૌર્ય તેજો બલ સ્મृતિ: ।

સ્વાતંત્ર્ય કૌશલ કાન્તિધીર્ય માર્દવમેવ ચ ॥

પ્રાગલભ્યં પ્રશ્રય: શીલં સહ ઓજો બલ ભગ: ।

ગાંભીર્ય સ્થૈર્યમાસ્તિક્યં કીર્તિર્માનો ડનહંકૃતિ: ॥

‘સત્ય, શૌચ, દયા, ક્ષાન્તિ, ત્યાગ, સંતોષ, આર્જવ, શમ, દમ, તપ, સાય, તિતિક્ષા, ઊપરતિ, શ્રુત, જ્ઞાન, વિરતિ, ઐશ્વર્ય, શૌર્ય, તેજ, બળ, સ્મृતિ, સ્વાતંત્ર્ય, કાન્તિ, ધૈર્ય, માર્દવ, પ્રાગલભ્ય, પ્રશ્રય, આસ્તિક્ય, કીર્તિર્માન, માન, અનહંકૃતિ, એ ઓગણચાલીશ ગુણ ભગવાનમાં રહે છે.’ (ભાગ, ૮/૧૬/૨૬ થી ૨૮)

સ્વયંપ્રકાશાનંદ સ્વામી પૂછે છે, ભગવાનમાં નિરંતર રહેતા ઓગણચાલીશ ગુણ સંતને વિષે કેવી રીતે આવેદે?

શ્રીજી મહારાજ પ્રત્યુત્તરમાં કહે છે જે, ‘એ ગુણ સંતમાં આવ્યાનું કારણ તો એ છે જે, અને ભગવાનના સ્વરૂપનો યથાર્થ નિશ્ચય થાય તો એ કલ્યાણકારી ગુણ ભગવાનના છે, તે સંતમાં આવે.’

શ્રીજી મહારાજે યથાર્થ નિશ્ચય કેવો હોય તેની સમજૂતિ આપતાં જ્ઞાનાંદું કે, ‘ભગવાનને કાળ જેવા ન જાણો, કર્મ જેવા ન જાણો, સ્વભાવ જેવા ન જાણો, માયા જેવા ન જાણો, પુરુષ જેવા ન જાણો, અને સર્વ થકી ભગવાનને જુદા જાણો, અને સર્વના નિયંતા જાણો ને સર્વના કર્તા જાણો અને એ સર્વના કર્તા થકા પણ એ નિર્બેપ છે એમ ભગવાનને જાણો.’ આવો સંબંધ બંધાય ત્યારે ભગવાનના ગુણ સંતમાં આવે.’

ભાગવત / વચનામૃત ગ.પ્ર. ૭૨: રાસ પંચાદ્યાચી

ભાગવતના દશમ સુંધમાં અધ્યાય ૨૮ થી ઉત્ત રાસ પંચાદ્યાચી કહેવાય છે.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વચનામૃત (ગ.પ્ર. ૭૨) માં રાસ પંચાદ્યાચીનો ઉલ્લેખ કરે છે.

ભગવાન કહે છે, ‘.....ભગવાન જીવના કલ્યાણને અર્થે દેહ ધરે છે ત્યારે મનુષ્યના જેવી જ સર્વ

કિયા હોય તેને ટેખીને જે ભગવાનના ભક્ત હોય તે તો
ચરિત્ર કરી જાણો અને વિમુહ જીવ હોય અથવા કાચોપોચો
હરિભક્ત હોય તે તો તે ચરિત્રને વિષે દોષ પરદે.’

આ વાત કહી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ રાસ પંચાધ્યાયીનું ઉદાહરણ આપે છે. કહે છે, ‘જેમ શુકળાએ રાસ પંચાધ્યાયીનું વર્ણન કર્યું ત્યારે રાજા પરીક્ષિતને સંશય થયો. પછી એમ પૂછ્યું જે, ભગવાન તો ધર્મની મર્યાદા સ્થાપન કરવાને અર્થે પ્રગટ થયા હતા, તેણે પરસ્થીનો સંગ કરીને ધર્મનો ભંગ કેમ કર્યો? એવી રીતે દોષ લીધો અને શુકળાએ તો સમજ વિચારીને ભગવાનનું ગુણગાન કર્યું જે, કામદેવે બ્રહ્માણ્ડિક ટેવતાને જીતીને પોતાને વશ કર્યા, તેનો કામદેવને અતિશય ગર્વ હતો. તે ગર્વને ઉત્તરવાને કાજે ભગવાને કામદેવને પડકાર્યો. તે જેમ કોઈ ભગવાન રાજા હોય તે શત્રુને પોતાની ગાંધ્યની દારુગોળી અપાવીને પછી તે સાથે લડવા જાય, તેમ ભગવાને કામદેવરૂપી શત્રુને લડ્યાનો સામાન મોરથી આપ્યો, તે શું તો કામદેવનું બળ જ્યારે સ્ત્રીનો સંબંધ હોય ત્યારે થાય. તેમાં પણ શરદાતુને વિષે રાત્રિમાં કામદેવનું વધુ બળ થાય તથા સ્ત્રીના રાગરંગ, વિલાસના શબ્દ સાંભળવા તથા સ્ત્રીનું રૂપ જોવું, સ્ત્રીનો સ્પર્શ કરવો તેણે કરીને કામદેવનું અતિશય બળ વધે છે. એ સર્વે સામાન શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કામદેવને આપીને તેને જીતી લીધો અને અખંડ બ્રહ્મચારીની પેઠે ઊર્ધ્વરેતા રવ્યા અને એવી રીતે કામનો ગર્વ ઉતાર્યો. એવું અલોકિક સામર્થ્ય ભગવાન વિના બીજમાં હોય નહિ. એવું અતિ ભગવાનનું સામર્થ્ય જાણીને શુકળાએ ભગવાનનાં ચરિત્ર ગાન કર્યા અને રાજા પરીક્ષિતને તે વાત સમજાણી નહિ ત્યારે દોષ પરછ્યો.’

‘વચનામૃત’ (લોયા ૧૨) માં નિર્વિકલ્પ કનિષ્ઠ ભક્તની ચર્ચા કરતાં શ્રીજી મહારાજ રાસપંચાધ્યાયીનું ઉદાહરણ આપે છે. કહે છે, ‘જેમ રાસ પંચાધ્યાયીમાં શુકળ પ્રત્યે પરિક્ષિત રાજાએ પ્રશ્ન પૂછ્યો જે, ધર્મરક્ષક ભગવાનનો અવતાર તેણે પરદારાનો સંગ કેમ કર્યો? ત્યારે તેનો ઉત્તર શુકદેવજીએ કર્યો જે, ‘શુભ અશુભ કિયાને કરે છે તે સર્વે ભરમ થઈ જાય છે.’ એવી રીતે ભગવાને નિર્લેપ એવા બ્રહ્મદૂપ જાણે, તેને કનિષ્ઠ નિર્વિકલ્પવાળો કહીએ...’

श्रीमद् भागवत/ वचनामृत च. म. . ३ :

રસિક માર્ગ અને આત્મજ્ઞાન

શ્રીમદ્ ભાગવતુ કહે છે:

कामाद् द्वेषाद्भयात्सनेहाद्यथा भक्त्ये श्रे मनः।

आवेश्य तदधं हित्वा बहुवस्तदगतिम् गताः ॥

गोप्यः कामाद्वयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥

संबंधात् वृष्णयः स्नेहाद्यैवं वयं विभो ॥

(માગવત, ૭/૧/૨૯-૩૦)

રસિક માર્ગમાં પોતાને ગોપી માનવાની હોય છે. તેનો સીધો ભાવાર્થ એ છે કે ભગવાનને નાયક માનવાના હોય છે જ્યારે પોતાને નાયિકા. આ ભાવમાં ભગવાનને શુંગારિક ભાવનાઓથી આરાધવાના હોય છે. તેમાં વિદ્યા એ છે કે જ્યાં સુધી પરમાત્મા જ આ ભાવનામાં કેન્દ્રમાં હોય ત્યાં સુધી કોઈ વાંધો આવતો નથી. પરંતુ એકવાર શુંગારિક ભાવની આદતવાળું મન થયા પછી તે આલંબન ભગવાન છે કે બીજા છે તે જોતું નથી.

વચનામૃત (ગઢા મધ્ય ૩) માં ભગવાન સ્વામિનારાયણ કહે છે કે, ‘જે ભગવાનને ભજતા હોય તેને મોટી પદવી પામ્યાના બે ઉપાય છે ને પડ્યાના બે ઉપાય છે; એક તો રસિક માર્ગ કરીને ભગવાનની ભક્તિ કરવી અને બીજો આત્મજ્ઞાન; એ બે મોટપ પામ્યાના પણ માર્ગ છે અને પડ્યાના પણ માર્ગ છે.’

શ્રીજ મહારાજ સ્પષ્ટ કરે છે, ‘રસિક માર્ગ તો હજારો અને લાખો પડી ગયા છે અને ભગવાનને તો કોઈક પામ્યો હશે. મોટા આચાર્ય થયા તેમણે પણ રસિક માર્ગ કરીને ભક્તિ કરાવી છે, પણ તેમાં બગાડ ઘણાને થયો છે અને સારું તો કોઈકને થયું છે.’

આમ થવાનું કારણ પણ શ્રીજી મહારાજ આપે છે. કહે છે, ‘રસિકપણે કરીને જ્યારે ભગવાનનું વર્ષાન કરે ત્યારે ભગવાનનેથેણું રાધિકાજી તથા લક્ષ્મીજી તથા તેની સખીઓ તેનું પણ વર્ષાન આવે અને જ્યારે સ્ત્રીઓનું વર્ષાન આવે ત્યારે તો તેનાં અંગોઅંગનું વર્ષાન થાય; ત્યારે વર્ષાનના કરનારાનું મન નિર્વિકાર કેમ રહે? અને ઈન્દ્રિયોનો તો એ જ સ્વભાવ છે જે, સારો વિષય હોય તે ઉપર જ પ્રીતિ હોય અને રાધિકાજી, લક્ષ્મીજી તેના જેવું ત્રિલોકીમાં કોઈ સ્ત્રીનું રૂપ હોય નહિ અને એના જેવી કોઈની બોલી પણ મીઠી ન હોય અને એના ટેહનો સુગંધ

પણ અતિશય હોય, માટે એવા રૂપને ટેખીને અથવા સાંમજીને કયે પ્રકારે મોહ ન થાય? એ તો થાય જ. અને લેશમાત્ર જો મન વિકાર પામે તો તે કલ્યાણના માર્ગમાંથી પડ્યો. માટે રસિકની રીતે જે ભગવાનને ભજે તેને એ મોહું વિઘ્ન છે.’

બ્રહ્મજ્ઞાનમાં જોવા મળતી મર્યાદા સમજાવતાં શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘બ્રહ્મજ્ઞાનમાં તો આવી રીતે અવળું સમજાય છે જે, જે બ્રહ્મ છે તે જ પ્રકૃતિ પુરુષરૂપે થાય છે અને પછી તે જ બ્રહ્મ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવરૂપે થાય છે ને પછી તે જ બ્રહ્મ સ્થાવર જંગમરૂપ જે આકાર તેને વિષે રહ્યા જે જીવ તે રૂપે પણ બ્રહ્મ થાય છે. એવી રીતે બ્રહ્મજ્ઞાનને અવળું સમજાને પછી સમજનારો પોતાના જીવને પણ ભગવાન જાણો છે, ત્યારે એમ સમજનારાને ઉપાસનાનો ભંગ થયો, માટે એ પણ ભગવાનના માર્ગ થકી મદ્યો. એવી રીતે પણ બ્રહ્મજ્ઞાનમાં પણ ઉપાસનાનું ખંડન થાય એ મોહું વિઘ્ન છે. કંઈ છે, સમજ સમજાને સર્વના કારણ અને સર્વના સ્વામી એવા જે ભગવાન તેનું જ ખંડન થયું, માટે એમ સમજનારો પણ કલ્યાણના માર્ગ થકી પડ્યો જાણો.’

તો પછી આ બે માર્ગમાં કલ્યાણ મેળવવાનો સાચો માર્ગ પણ શ્રીજી મહારાજ બતાવે છે. ‘જેમ પોતાની માતા હોય અથવા બેન હોય તથા દીકરી હોય તે ધંધી રૂપવાન હોય તો પણ તેને ટેખીને મનને વિષે વિકાર થતો નથી, તેમજ તેની સાથે બોલે છે, સ્પર્શ કરે છે તો પણ મનને વિષે લેશમાત્ર વિકાર થતો નથી. એવી રીતે ભગવાનના ભક્ત જે બાઈઓ હોય તેને વિષે મા, બેન ને દીકરી તેની બુધ્ય રહે તો કોઈ રીતે વિકાર થાય નહિ અને રસિકમાર્ગ કરીને ભગવાનને ભજાને અભયપદને પામે.’

બ્રહ્મજ્ઞાનનો સાચો માર્ગ બતાવતાં શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘જે બ્રહ્મ છે તે તો નિર્વિકાર છે ને નિરંશ છે. માટે એ વિકારને પામે નહિ ને એના અંશ પણ થાય નહિ અને એ બ્રહ્મને જે સર્વરૂપે કહે છે, તેનું તો એમ છે જે, એ બ્રહ્મ જેતે પ્રકૃતિપુરુષ આદિક સર્વના કારણ છે તે આધાર છે ને સર્વને વિષે અંતર્યામી શક્તિએ કરીને વ્યાપક છે. માટે જે કારણને આધાર ને વ્યાપક હોય, તે કાર્ય થકી પૃથક હોય નહિ. એમ સમજણને લઈને એ બ્રહ્મને શાસ્ત્ર જે તે સર્વરૂપ કહે છે પણ એ જ બ્રહ્મ વિકાર પામીને ચચાયર જીવરૂપે થઈ ગયા એમ ન સમજવું અને એ બ્રહ્મ થકી

પરબ્રહ્મ જે પુરુષોત્તમનારાયણ તે નોખા છે ને એ બ્રહ્મના પણ કારણ છે ને આધાર છે ને પ્રેરક છે. એમ સમજાને પોતાના જીવાત્માને એ બ્રહ્મ સંગાથે એકતા કરીને પરબ્રહ્મની સ્વામી-સેવકભાવે ઉપાસના કરવી. એવી રીતે સમજે ત્યારે બ્રહ્મજ્ઞાન છે તે પણ પરમપદને પામ્યાનો નિર્વિઘ્ન માર્ગ છું.’

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત ગ. મ. ૬ : વિધિ-નિર્ધાર સંદર્ભ

તપ: શૌચં દયા સત્યમિતિ પાદા: કૃતે કૃતા:

(ભાગવત, સ્ક્રિંધ-૧, અ-૧૭, શલો-૨૪)

હિન્દુ સંસ્કૃતિના ચાર મુખ્ય આધારસંખ્ય છે.

પહેલી બાબત તપઃ, એટલે દસ ઈન્દ્રિયો અને ચાર અંતઃકરણ તેનો નિગ્રહ. બીજી બાબત શૌચં, એટલે શુધ્ય-અશુધ્ય, પવિત્ર-અપવિત્ર, ચોષ્ણુ-અંહુ, દુષ્પિત-અદુષ્પિતાદિ વગેરે. દયા ત્રીજી બાબત, એટલે જીવ-પ્રાણી માત્રાની સાથે સહ્યભાવ અને સહકારની ભાવના; મન-વાણી-કર્મથી કોઈ જીવ-પ્રાણી માત્રાને દુઃખરૂપ નહિ થવું. અને ચોથી બાબત સત્યમ્, એટલે વિચાર, વાણી, વર્તન અને વ્યવહારમાં નિર્જ્પટતા, નિર્દોષતા અને નિર્મળતા. આ ચાર પાચાની બાબતે સહેજે પણ ધસારો કરવાનો શાસ્ત્રોએ નિર્ધેષ કરેલ છે. એથી આ ચારેયના પોપણને વિધિ માનેલ છે. (આધાર: શ્રીમદ્ વચનામૃત રહસ્ય, ભા-૨, પૃ. ૨૮)

શ્રીજી મહારાજે (વચનામૃત ગ. મ. ૬) એક પ્રશ્ન સૌને પૂછ્યો : ‘આ સંસારમાં કેટલાક યવન સરખા જીવ હોય તે એમ કહે છે જે, ગંગાજાનું પાણી અને બીજું પાણી એ બેય સરખાં જણાય છે અને શાલગ્રામ ને બીજા પાણા તે સરખા જણાય છે અને તુલસી અને બીજા જાડ તે સરખા જણાય છે અને ધ્રાણિશ અને શૂદ્ર તે પણ સરખા જમાય છે અને ઢાકોરજની પ્રસાદીનું અન્ન ને બીજું અન્ન તે બેય સરખા જણાય છે અને એકાદશીને દિવસ ભૂખ્યા રહ્યા ને બીજે દિવસે ભૂખ્યા રહ્યા એ બેય સરખાં જણાય છે. ધ્રાણિશ અને સાધુ અસાધુ એ બેય સરખા જણાય છે તે માટે આ વિધિ નિર્ધેષનો જે વિભાગ તે મોટા પુરુષ કહેવાયા તેણે શાસ્ત્રમાં શા સારું કહ્યો હશે?’

નાના પરમહંસોને જવાબ આપેલો કે, ‘વિધિ-નિર્ધેષનો બેદ સત્ય છે અને એમ ન હોય તો સ્વર્ગ-નરક કેને

માથે કહેવાયા?

શ્રીજ મહારાજ કહે, ‘નાના છે પણ સારી દિશ
ઉપર સમજે છે.’ (ગ. મ. ૬૬)

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ. મ. ૧૦:
ભગવાનનું સ્વરૂપ

શ્રીજ મહારાજ ભગવાનના સ્વરૂપની વાત કરતાં વચનામૃત (ગ. મ. ૧૦) માં કહે છે: ‘શ્રીમદ્ ભાગવતમાં સાકાર બ્રહ્માનું પ્રતિપાદન છે પણ જે વાંચનારા હોય તેને જો પરમેશ્વરની ભક્તિન હોય તો ભગવાનનું સ્વરૂપ શ્રીમદ્ ભાગવતમાંથી પણ નિરાકાર સમજાય છે અને દ્વિતીય સ્કર્ધમાં જ્યાં આશ્રયનું રૂપ કર્યું છે, ત્યાં પણ ભગવાનું સ્વરૂપ ભક્તિહીન હોય તેને નિરાકાર સમજાય છે, પણ ભગવાનનું સ્વરૂપ નિરાકાર નથી.....’

શ્રીજ મહારાજના મતે ભાગવતમાં ભગવાનનું સ્વરૂપ નિરાકાર નથી કાં જે, ભગવાન થકી જ સર્વ સ્થાવર-જેંગમ સૃષ્ટિ થાય છે, તે જો ભગવાન નિરાકાર હોય તો તે થકી સાકાર સૃષ્ટિ કેમ થાય? જેમ આકાશ નિરાકાર હોય તો તે થકી જેવા પૃથ્વી થકી ઘટાદિક આકાર થાય છે તેવા થતા નથી, તેમ બ્રહ્માદિક જે સૃષ્ટિ તે સાકાર છે, તો તેના કરનારા જે પરમેશ્વર તે પણ સાકાર જ છે.

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ‘અધ્યાત્મ, અવિભૂત અને અધિદેવ; એ ત્રણનો જે જે આધાર છે તે ભગવાનનું સ્વરૂપ છે એમ કર્યું છે.’ શ્રીજ મહારાજ આ વાત સમજાવતાં કહે છે: ‘અધ્યાત્મ જે વિરાટ પુરુષમાં ઈન્દ્રિયો અને અવિભૂત જે તેનાં પંચ મહાભૂત અને અધિદેવ જે વિરાટના ઈન્દ્રિયોના દેવતા; એ સર્વ વિરાટને વિષે આવ્યાં, તો પણ વિરાટ ઊભો ન થયો પછી વાસુદેવ ભગવાને પુરુષરૂપે થઈને જ્યારે વિરાટપુરુષને વિષે પ્રવેશ કર્યો ત્યારે વિરાટપુરુષના જે અધ્યાત્મ, અવિભૂત અને અધિદેવ; તેને વિષે તદાત્મકપણે કરીને વર્તે છે અને સ્વરૂપે તો વિરાટ થકી ન્યારા છે. અને તેને જ આશ્રય કરવા યોગ્ય સ્વરૂપ કર્યું છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ. મ. ૧૧:

કર્માગ્ર ભક્તિરૂપ

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં એક શ્લોક છે.

આમયો યેન ભૂતાનાં જાયતે યશ્ચ સુવ્રત ।

તદેવ હ્રામયં દ્રવ્યં ન પુનાતિ ચિકિત્સિતમ् ।

એવ નૃણાં ક્રિયાયોગાઃ સર્વે સંસ્તિહેતવઃ

ત એવાત્મવિનાશાય કલ્પને કલ્પિતા: પરે ॥

(ભાગવત, ૧/૫ ઉત્ત-૩૪)

‘હે સુવ્રત! જેમ જે, ધૃતાદિ વસ્તુ અતિ ભક્તાણ કરવાથી મનુષ્યોને જે રોગ થાય છે, તે પદાર્થ તે રોગને નિવૃત કરતું નથી ઊલટું રોગને વૃષ્ય પમાડે છે, તેના તે ધૃતાદિ દ્વયમાં તામ્રભસ્માદિ મિશ્રિત કરેલું હોય તો તે રોગને સમગ્રેથાં નિવૃત કરનારું થાય છે. તેમ મનુષ્યોની સર્વ કિયાઓ (ત્રત, યત્ન, દાનાદિક) તેના ફળભોગને અંતે સંસ્કૃતના કારણ છે, પરંતુ તેના તે કિયાયોગો પરમેશ્વરમાં ભક્તિરૂપે કલ્પયાં હોય તો અનાદિ અજ્ઞાનની નિવૃત્તિ પૂર્વક મોક્ષને માટે કલ્પાય છે.’

શ્રીજ મહારાજે વચનામૃત (ગઢા મધ્ય ૧૧) માં કૃપાવાક્યો પ્રથમ કહી શ્રીમદ્ ભાગવતનો શ્લોક ટાંક્યો. શ્રીજ મહારાજ કહે છે: ‘જેટલા ગ્રંથ છે તે સર્વ ગ્રંથોને સાંભળીને કેટલાક જે જીવ છે, તે એ ગ્રંથોને ધર્મ, અર્થ, કામ પર જાણો છે. પછી એમ જાણીને પોતે પણ ધર્મ, અર્થ ને કામ તેને જ અર્થે યત્ન-ત્રતાદિક શુભ કર્મ કરે છે, પછી તે કર્મનું ફળ ટેવલોક અથવા બ્રહ્મલોક અથવા મૃત્યુલોક તેને વિષે ભોગવીને પછી ત્યાંથી પડે છે તે ને નરક ચોરાશીમાં જાય છે. માટે જે જીવ ધર્મ, અર્થ ને કામને વિષે પ્રીતિ રાખીને જે જે સુકૃત કરે છે, તે સર્વ સાત્ત્વિકી, રાજસી ને તામસી થાય છે ને તે કર્મનું ફળ સ્વર્ગ, મૃત્યુને પાતાળ અને ત્રણ લોકમાં રહીને ભોગવાય છે; પણ ગુણાતીત જે ભગવાનનું ધામ તેને પામે નહિ અને જ્યારે મોક્ષ ન થાય ત્યારે જન્મ મરણ ને નરકનું દુઃખ તે મટે નહિ. જો ધર્મ, અર્થ ને કામ સંબંધ જે ફળની ઈચ્છા તેનો ત્યાગ કરીને તેનાં તે શુભ કર્મ જો ભગવાનની પ્રસન્નતાને અર્થે કરે તો એ જ શુભ કર્મ છે, તે ભક્તિરૂપ થઈને કેવળ મોક્ષને અર્થે થાય છે.’

આ કૃપાવાક્યો કહી શ્રીજ મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતનો ઉપરોક્ત શ્લોક ટાંકે છે. હરિજનની સર્વ કિયા તે તો ભક્તિરૂપ છે.

શ્રીમદ્ ભાગવત/વચનામૃત ગ. મ. ૧૬:
સ્વરૂપનિધા ને ધર્મનિધા

‘વચનામૃત’ (ગ. મ. ૧૬) માં મુક્તાનંદ સ્વામી શ્રીજ મહારાજને પ્રેશન પૂછે છે, ‘એક તો અર્જુનની પેઠે જે સ્વરૂપનિધા અને બીજી યુધિષ્ઠિર રાજાની પેઠે જે ધર્મનિધા, એ બે નિધા છે, તેમાંથી જે સ્વરૂપનિધાનું બળ રામે તેને ધર્મનિધા મોળી પડી જાય છે અને જે ધર્મનિધાનું

બળ રાકે તેને સ્વરૂપનિષા મોળી પડી જાય છે. માટે એવો શો ઉપાય છે જે, જેણે કરીને એ બેમાંથી એકે નિષા મોળી ન પડે?

શ્રીજ મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતને આધારે જવાબ આપે છે કહે છે. ‘પૃથ્વીનો ને ધર્મનો શ્રીમદ્ ભાગવતના પ્રથમ સર્કખને વિષે સંવાદ છે. તેમાં એમ કહું છે જે, સત્ય શૌચાદિક જે કલ્યાણકારી એવા ઓગણચાલીસ ગુણ તેણે યુક્ત ભગવાનનું સ્વરૂપ છે. માટે સર્વ ધર્મ ભગવાનની મૂર્તિને આધારે રહે છે. તે સારુ ભગવાનને ધર્મધૂરંધર કહ્યા છે.’

શ્રીજ મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતના પ્રથમ સર્કખનું અન્ય એક ઉદાહરણ આપે છે. કહે છે, ‘શૌનકાદિક ઋષિએ સૂત પુરાણીને પૂછ્યું જે, ધર્મના બખતરરૂપ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તે અંતર્ધાન થયા પણી ધર્મ કેને શરણે રહ્યો? માટે ધર્મ તે ભગવાનની મૂર્તિને આશરે જ રહે છે. તે સારુ જે ભગવાની મૂર્તિને વિષે નિષા રાખે તેને ભગવાનનું સ્વરૂપ હદ્યમાં રહે એટલે તેના હદ્યમાં ધર્મ પણ રહે. માટે જે સ્વરૂપનિષા રાખે તેને ધર્મનિષા સહેજે જ રહે અને એકલી ધર્મનિષા રાખીએ તો સ્વરૂપનિષા મોળી પડી જાય છે. તે કારણનિષા જ દંડ કરીને રાખવી તો તે બેળી ધર્મનિષા પણ દંડપણે રહેશે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત ગ.મ. ૩૦:

સોનું ને સ્ત્રી બંધન કર્તા ને તેનાથી મુક્તિ અંગે

શ્રીજ મહારાજે ‘વચનામૃત’ માં કહું છે કે, ‘શ્રીમદ્ ભાગવત આદિક જે સચ્છાલ્ય એ સત્ય છે.’ (ગ.મ. ૩૦)

શ્રીજ મહારાજ આ વાત અંગે ઉદાહરણ આપે છે. કહે છે, ‘જુઓને, શ્રીમદ્ ભાગવતમાં સુવર્ણને વિષે કળીનો નિવાસ કહ્યો છે.’ શ્રીજ મહારાજ કહે છે, ‘તે સુવર્ણ અમને દીઠું ગમતું નથી. અને જેવું બંધનકારી સુવર્ણ છે તેવું જ બંધનકારી રૂપ પણ છે. કેમ કે, જ્યારે રૂપવાન સ્ત્રી હોય ને તે સભામાં આવે ત્યારે ગમે તેવો ધીરજવાન હોય તેની પણ દાટિ તેના રૂપને વિષે તણાયા વિના રહે નહિ. માટે સોનું અને સ્ત્રી એ બે બંધનકારી છે.’

‘વચનામૃત’ (ગ.મ. ૨૫) માં પણ શ્રીજ મહારાજ કહે છે: ‘.....એ તો ગમે તેવો સમાધિનિષ હોય અથવા વિચારવાન હોય ને તે પણ જો સ્ત્રીઓના પ્રસંગમાં રહેવા માંતે તો એનો ધર્મ કોઈ રીતે રહે જ નહિ અને ગમે

તેવી ધર્મવાળી સ્ત્રી હોય ને તેને જો પુરુષનો સહવાસ થાય તો એનો પણ ધર્મ રહે જ નહિ. અને એવી રીતે સ્ત્રી-પુરુષને પરસ્પર સહવાસ થાય ને એનો ધર્મ રહે એવી તો આશા જ રાખવી નહિ.....’

શ્રીજ મહારાજ આપણા ઉપર કૃપા પણ કરે છે. સોનું ને રૂપું બંને બંધનકારી ખરું પણ અનાથી ઘૂટવાનો માર્ગ પણ શ્રીજ મહારાજ બતાવે છે. કહે છે, ‘એ બે પદાર્થનું બંધન તો ત્યારે ન થાય જ્યારે પ્રકૃતિ પુરુષ થકી પર એવું જે શુદ્ધ ચૈતન્ય બ્રહ્મ તેને જ એક સત્ય જાણો ને તે બ્રહ્મને જ પોતાનું સ્વરૂપ માને ને તે બ્રહ્મરૂપ ભગવાન તેનું પરબ્રહ્મ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તેનું ભજન કરે અને એ બ્રહ્મ થકી ઓછું જે પ્રકૃતિને પ્રકૃતિનું કાર્યમાત્ર, તેને અતિશય દોપદાટિ રાખે ને સર્વ નામરૂપને વિષે અતિશય વૈરાય પામે, તેને સોનું ને સ્ત્રી બંધન ન કરે અને બીજાને તો જરૂર બંધન કરે.’ (ગ.મ. ૩૦)

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત ગ.મ. ૪૨ :

ભગવાનનું સંગુણ-નિગુણપદ્ય

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં બ્રહ્માજીની સુતિમાં કહું છે કે:

ક્વાંતં તમો મહદહખં સ્વચ્ચરાગિનવાર્ભુ

સંવેષ્ટિાણ ડગટ સમાવિત સિક્ષિકાયઃ।

ક્વેદ્વાર્ગિવધાવિગણિતાણ ડપરાણુચર્યા

વાતાધ્વરો મવિવરસ્ય ચ તે મહિત્વમ्॥

ભાગવત, ૧૦-૧૪-૧૧ ‘તમારા રોમ છિદ્રમાં અનંતકોટી બ્રહ્માંડો અષટઆવરણ સહિત ઊડતા ફરે છે એવા મહિમાવાળા તમે ક્યાં ને હું ક્યાં? માટે ભગવાનના એક એક રોમમાં બ્રહ્માંડો રહ્યાં છે તે કેવી રીતે રહ્યાં? ભગવાન તો મનુષ્ય જેવા જ દેખાય છે.

વચનામૃત (ગ.મ. ૪૨) માં શ્રીમદ્ ભાગવતના

ઉપરોક્ત શ્લોકનો ભાવ વણી લઈ ભગવદાનંદ સ્વામી શ્રીજી મહારાજને પ્રશ્ન પૂછે છે: ‘ભગવાનના એક એક રોમને વિષે અનંતકોટિ બ્રહ્માંડ રહ્યાં છે તે કેવી રીતે રહ્યાં છે? અને બ્રહ્માંડમાં કયે કયે ઠેકાણે ભગવાનના અવતાર થાય છે?’

શ્રીજી મહારાજે આ પ્રશ્નનો જવાબ આપતાં કહ્યું, ‘પુરુષોત્તમ ભગવાનનું જે અક્ષરધામ તેના બેભેદ છે, એક સગુણપણું અને બીજું નિર્ગુણપણું અને પુરુષોત્તમનારાયણ છે તેને તો સગુણ પણ ન કહેવાય અને નિર્ગુણ પણ ન કહેવાય સગુણ-નિર્ગુણ બેદ તો અક્ષરને વિષે છે. તે અક્ષર નિર્ગુણપણે તો અણું થકી પણ અતિ ચૂક્ષમરૂપે છે અને સગુણ સ્વરૂપે તો જેટલું મોટું પદાર્થ કહેવાય તે થકી પણ અતિશય મોટું છે..... તેમ પુરુષોત્તમ ભગવાન બ્રહ્માંડ પ્રત્યે જ્યાં જેવું રૂપ પ્રકાશયું જોઈએ, ત્યાં તેવા રૂપને અક્ષરધામમાં રહ્યા થકા પ્રકાશે છે અને પોતે તો સદાય અક્ષરધામમાં રહે છે અને જ્યાં એ પુરુષોત્તમની મૂર્તિ છે ત્યાં જ અક્ષરધામનું મધ્ય છે.....’

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ.મ. ૪૩ :

બ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રીતિનું

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં શુક્ટેવળ્ણના ચરિત્રમાં કહ્યું છે કે:

આત્મારામાશ્ મુનયો નિર્ગંના અષ્ટુક્રક્રમે ।

કૃવંચ્યહૈતુકી ભક્તિમિત્યભૂતગુણો હરિ ॥

(૧-૭-૧૦)

તથા

પરિનિષ્ઠીતોऽપि નैર્ગુણ્યે ઉત્તમશ્લોકલીલયા ।

ગૃહિતચેતા રાજર્ણે આખ્યાન યદ્ધીતવાન ॥

શુક્ટેવળ્ણ બ્રહ્મસ્વરૂપ સ્થિતિને પામ્યા હતા. તેમને જગતસુખની કોઈ સ્પૃહ ન હતી. પૂર્ણ આત્મસુખમાં તલ્લીન હતા. ગુણાતીત સ્થિતિને પામી ગયા હતા. તો પણ પરમાત્માના સ્વરૂપી બેંચાઈને ‘ગૃહિત ચેતા’ ભાગવતનું અધ્યયન અને ભગવાનના ચરિત્રોનું ગુણગાન કર્યું.

(વચનામૃત ચિંતન, ગઢામધ્ય પ્રકરણ, ગ.મ.

૪૩, પૃ. ૧૪૮)

શ્રીજી મહારાજે મુક્તાનંદ સ્વામીને કહ્યું, ‘મધ્યાચાર્ય, નિબાર્ક ને વલ્લભાચાર્ય એમણે આત્મારૂપે રહીને જે ભગવાનને વિષે પ્રીતિ કરવી એ પ્રીતિને

બ્રહ્મસ્વરૂપ કહી છે. માટે ગુણાતીત થઈને જે ભગવાનને વિષે પ્રીતિ કરે છે એ જ બ્રહ્મસ્વરૂપ છે. એમ મોટા મોટા આચાર્યોનો સિધ્યાંત છે.’ (ગ.મ. ૪૩)

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત ગ.મ. ૪૪:

સંતના મદ્દે જન્મ ધરવાનું

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહ્યું છે કે,

ત્રિભુવનવિભવહેતવેऽય્કુણ્ઠ

સ્મृતિરજિતાત્મ સુરાદિભર્વિમૃગ્યાત् ।

ન ચલતિ ભગવત્પદારવિન્દાલ्

લવનિમિષાર્ધમપિ સ વैષ્ણવામ્રઃ ॥

‘જે કોઈ ત્રિલોકની સમૃદ્ધિ આપે તો પણ દેવતાઓને પણ ખોળવા યોગ્ય એવા પરમાત્માના ચરણની અખંડ સ્મૃતિ થકી એક કણ ચલાયમાન ન થાપ તે સર્વ વૈષ્ણવોમાં અગ્રણી ગણાય છે.’

શ્રીજી મહારાજ વચનામૃત (ગ.મ. ૪૮) માં પ્રેમાનંદ સ્વામીના કંઠે ગવાયેલ ‘વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારને રે લોલ’ ગરબી સાંભળ્યા પછી કહે, ‘.....આ સાંભળીને તો અમારા મનમાં એમ વિચાર થયો જે, આવી રીતે એને ભગવાનની મૂર્તિનું ચિંતવન છે. માટે એ સાધુને તો ઊઠીને સાણંગ દંડવત પ્રણામ કરીએ.’

શ્રીજી મહારાજે આ વચનામૃતમાં, પ્રેમાનંદ સ્વામીના ઉલ્લેખ થકી, સંત-જીવનને અદ્ભૂત બિરદાર્યું છે. પોતે કહે છે: ‘.....અને અમારે પણ એ જ અંતરમાં વાસના છે જે, આ દેહને મૂક્ષું પછી કોઈ રીતનું જન્મ થવાનું નિભિત તો નથી તો પણ અંતરમાં એમ વિચારીએ છીએ જે, જન્મ ધર્યાનું કોઈક કારણ ઉત્પત્ત કરીને પણ સંતના મધ્યમાં જન્મ ધરવો.’

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત ગ.મ. ૫૪: સત્સંગ

શ્રીમદ્ ભાગવતના એકાદશ સ્કર્ષના બારમા અધ્યાયમાં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને ઉધ્વવળને કહ્યું કે:

ન રોધ્યતિ માં યોગો ન સાદ્ગ્યં ધર્મ એવ ચ ।

ન સ્વાધ્યાયસ્તપસ્ત્યાગો નેણપૂર્તિ ન દક્ષિણા ॥

બ્રતાનિ યજશ્છન્દાસિ રીર્થાનિ નિવા યમા : ।

ચથાવરુન્થે સત્સંગ: સર્વસંગાપહો હિ મામ ॥

‘અષટંગ્યોગ, સાંઘ્ય, તપ, ત્યાગ તીર્થ, પ્રત, યજા, અને દાનાદિક એણે કરીને હું તેવો વશ થતો નથી જેવો સત્સંગે કરીને વશ થાઉં છું.’ એમ ભગવાને કહ્યું છે. એમ

જણાવી શ્રીજી મહારાજે મુનિ પ્રત્યે પ્રશ્ન પૂછ્યો જે, માટે સર્વ સાધન કરતાં સત્સંગ અધિક થયો તે જેને સર્વ સાધાન થડી સત્સંગ અધિક જાણતાં હોય તે પુરુષનાં કેવાં લક્ષણ હોય? (ગ.મ. ૫૪)

શ્રીજી મહારાજના પ્રશ્નનો સર્વ મુનિજન યથાર્થ ઉત્તર ન કરી શક્યા, એટલે શ્રીજી મહારાજે ઉત્તરમાં જણાવ્યું કે, ‘જેને ભગવાનના સંતને વિષે જ આત્મબુધ્ય છે, જેમ કોઈક રાજી હોય ને તે વાંઝિયો હોય ને પછી તેને ઘડપણમાં દીકરો આવે, પછી તે છોકરો તેને ગાળો દે, મૂછો તાણો તો પણ અભાવ આવે નહિ અને કોઈકના છોકરાને મારે તથા ગામમાં અનીતિ કરી આવે તો પણ કોઈ રીતે તેનો અવગુણ આવે જ નહિ. શા માટે જે એ રાજને પોતાના દીકરાને વિષે આત્મબુધ્ય થઈ ગઈ છે. એવી જેને ભગવાનના ભક્તને વિષે આત્મબુધ્ય થાય છે, તેણે જ સર્વ સાધન થડી અધિક કલ્યાણકારી સત્સંગને જાણ્યો છે.’ (ગ.મ. ૫૪)

શ્રીજી મહારાજ આ સંદર્ભે શ્રીમદ્ ભાગવતનો એક શ્લોક પણ કહે છે.

યસ્યાત્મબુદ્ધિ: કૃણપે ત્રિધાતુકે સ્વર્ધી:

કલત્રાદિષુ મૌમ ઇન્દ્રધીઃ।

યત્તીર્થબુદ્ધિ: સલિલે ન

કર્હિચ્જ્જનેષ્વભિજેષુ સ એવ ગોખરઃ॥

‘જે પુરુષને વાત પિત અને શ્લેષ્મરૂપ ત્રણ ધાતુમય શરીરમાં આત્મબુધ્ય છે અને સ્વી પુત્રાદિકમાં આત્મીયબુધ્ય છે અને ભૂમિના વિકારભૂત પ્રતિમાદિકમાં પૂજનીય દેવતાબુધ્ય છે અને જળમાં તીર્થબુધ્ય છે, તે પુરુષને જો આત્મબુધ્યયાદિક બુધ્યિયો ભગવાનના એકાંતિક જ્ઞાની ભક્તમાં ન હોય તો તેને પશુઓમાં પણ કનિષ્ઠ ગણેડો જાણવો.’

પુરાણી દેવપ્રસાદાસજી સ્વામીએ ‘વચનામૃત ચિંતન’ (ગઢા મધ્ય પ્રકરણ, ગ.મ. ૫૪નું વિવરણ) માં શ્રીજી મહારાજના જવાબને સરળ દેખાંતો આપી સમજાવ્યો છે. તેઓ પ્રથમ નારદજીનું ઉદાહરણ આપે છે. ‘કહેવાય છે કે નારદજી એક વખત વૈકુંઠમાં ભગવાનના દર્શને ગયા ને ભગવાનને પ્રાર્થના કરી કે, મહારાજ મને સત્સંગનો યથાર્થ મહિમા કહો. ત્યારે ભગવાને સ્વયં કંઈ ન કહ્યું પણ નારદજીને જંગલમાં એક કાચિંડા પાસે

મોકલ્યા. નારદજીએ ત્યાં જઈને કહ્યું કે- ‘ભો ભો કુકલાસઃ...’ તું મને સત્સંગનો મહિમા કહે. આમ કહેતાં તો નારદજીની નજર સામે કાચિંડા તરફડી મૃત્યુ પામ્યો. નારદજી પાછા ભગવાન પાસે ગયા. વળી પોપટ, વાધરડો, રાજાનો કુંવર વગેરે જગ્યાએ નારદજીને મોકલ્યા. દરેક જગ્યાએ એ જ પરિસ્થિતિ થઈ. નારદજી કહે, ‘મહારાજ! આ બધાને મરાવો છો શા માટે? આપ જ કહોને?’ ત્યારે ભગવાને સ્પષ્ટતા કરી કે, નારદજી! હું આ બધાને મરાવતો નથી. સત્સંગનો મહિમા આપને સમજાવું છું. આપ જેવા સત્પુરુષનો લવ સત્સંગ થવા માત્રથી તે જીવ ઉર્ધ્વગતિ, પામી વેકુંઠના અધિકારી બન્યાછે.’

પુરાણી દેવપ્રસાદાસજી સ્વામીએ બીજું ઉદાહરણ વિશ્વામિત્ર અને વસિષ્ઠજીની કથાનું આપ્યું છે. વસિષ્ઠજી વિશ્વામિત્રના આશ્રમ ગયા તો સન્માનમાં ૬૦ હજાર વર્ષનું તપ અર્પણ કર્યું. કરી પછી વિશ્વામિત્રજી વસિષ્ઠ મુનિના આશ્રમે ગયા તો વસિષ્ઠજીએ લવ સત્સંગનું ફળ અર્પણ કર્યું. વિશ્વામિત્રને ખોટું લાગ્યું. સમાધાન માટે શેષજી પાસે ગયા. શેષજી કહે, તમો મારા શિર પર પૃથ્વીનો ભાર છે તો તમારું તપ કમશઃ મૂકો, જેથી પૃથ્વી ઊંચી થાય અને મને વિશ્રાંતિ થાય. તે પછી સમાધાન કરીએ. પ્રથમ તપ મૂક્યું તો પૃથ્વી ઊંચી ન થઈ. પછી લવ સત્સંગનું ફળ મૂક્યું. તો પૃથ્વી ઊંચી થઈ. વિશ્વામિત્રજી કહે, હવે નિર્ણય આપો. ત્યારે શેષજી કહે, નિર્ણય થઈ ચૂક્યો છે. પૃથ્વી ઊંચી થઈ અને ન થઈ એ જ નિર્ણય છે. માટે ૬૦ હજાર વર્ષનું તપ કરતાં પણ લવ સત્સંગનું ફળ વધારે છે.’ (પૃ. ૧૮૩-૮૪)

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ.મ. ૮૨: કામ જીત્યાનું

શ્રીમદ્ ભાગવતનો પ્રસંગ શ્રીજી મહારાજે વચનામૃત (ગ.મ. ૭૩) માં વર્ણવ્યો છે: શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને સ્વીઓને સંગે રહીને કામને જત્યો અને જ્યારે હુવાસા ઋષિ આવ્યા ત્યારે ભગવાનને સર્વ ગોપીઓને અત્મના થાળ ભરીને મોકલવા માંડી ત્યારે ગોપીઓ બોલી જે, અમે યમુનાજી કેમ ઉત્તરીશું? પછી શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કહ્યું જે, જો શ્રીકૃષ્ણ સદા બાળબ્રહ્મયારી હોય તો અમને માર્ગ દેજ્યો. પછી ગોપીઓએ એમ કહ્યું ત્યારે યમુનાજીએ માર્ગ દીધો. પછી સર્વ ગોપીઓ ઋષિને જમાડીને બોલી જે, અમારે આડા યમુનાજી છે તે અમે ઘરે કેમ કરીને જઈશું? પછી ઋષિએ કહ્યું જે, કેમ કરીને આવ્યા હતા? પછી ગોપીઓએ

કહું જે, અમે યમુનાજીને એમ કહું જે, શ્રીકૃષ્ણ સદા ભ્રમચારી હોય તો માર્ગ દેજ્યો. એટલે યમુનાજીએ માર્ગ દીધો. પણ હવે કેમ કરીને ઘરે જઈએ? પછી દુર્વાસા ઋષિ બોલ્યા જે, યમુનાજીને એમ કહેજો જે, દુર્વાસા ઋષિ સદા ઉપવાસી હોય તો માર્ગ દેજ્યો. પછી ગોપીઓએ એમ કહું ત્યારે યમુનાજીએ માર્ગ દીધો. ત્યારે ગોપીઓના મનને વિષે અતિ આશર્ય થયું. પણ ભગવાનનો તથા તે ઋષિનો જે મહિમા તેને જાણી ન શકી. ભગવાન તો નેછિક ક્રત રાખીને ગોપીઓને સંગે રમ્યા હતા, માટે ભ્રમચારી હતા. અને દુર્વાસા ઋષિ તો વિશ્વાત્મા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તેને વિષે પોતાના આત્માને એક કરીને સર્વ ગોપીઓના થાળ જમી ગયા માટે ઋષિ પણ ઉપવાસી જ હતા અને અન્ન તો સર્વ ભગવાનને જમાડયું હતું. માટે એવા મોટા હોય તેની કિયા કણ્યામાં આવે નહિ.

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને સ્વીઓને સંગે રહીને કામ જીત્યો હતો એ મુદાના અનુસંધાને ઉપરોક્ત ઘટના શ્રીજી મહારાજે વર્ણવી હતી.

શુકાનંદ સ્વામીએ શ્રીજી મહારાજને પ્રશ્ન કરેલો કે, ‘દ્વારિકામાં સોણ હજાર એકસોને આઠ જે ભગવાનની સ્વીઓ હતી તેમાં એક એક સ્વીને વિષે દસ દસ પુત્ર અને એક એક પુત્રી થઈ એમ પણ કહું છે તેનું કેમ સમજવું?’

શ્રીજી મહારાજે સ્પષ્ટ કર્યું કે, દ્વારિકાની વાત બીજી છે અને પ્રજની વાત પણ બીજી છે. શ્રીજી મહારાજે સમજાવ્યું કે, દ્વારિકામાં તો ભગવાન સાંખ્ય મતને આશર્યા હતા. જે સાંખ્ય મતવાળા હોય તે દેહ, ઈન્દ્રિયો, મન એ સર્વ થકી પોતાનું સ્વરૂપ બિન સમજે અને સર્વ કિયા કરતા થકી પોતાને અકર્તા સમજે ને તે કિયાએ કરીને હર્ષ શોકને પામે નહિ. એ મતને ભગવાન આશર્યા હતા.

શ્રીજી મહારાજે વધુમાં સમજાવ્યું કે, ભગવાન દ્વારિકામાં જે સાંખ્ય મતને આશર્યા હતા તે મત તો જનક જેવા રાજાઓનો છે. જે રાજા ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહીને પ્રભુને ભજે તે જ સાંખ્ય મતને અનુસરે. એમ ભગવાન પણ ગૃહસ્થાશ્રમમાં હતા અને દ્વારિકાના રાજા કહેવાતા હતા. માટે સાંખ્ય મતને અનુર્સર્યા થકી એમ નિર્લેપ હતા.

શ્રીજી મહારાજે એમ પણ કહું કે, ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ વૃંદાવનને વિશે તો યોગકળાને આશર્યા હતા તે સ્વીઓનો સંગ કરીને પણ નેછિક ભ્રમચાર્યક્રત રાખ્યું. એ

ઠેકાણો તો પોતાને વિશે નરનારાયણ ઋષિપણું દેખાડયું. શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કપિલદેવે દેવહૂતી પ્રત્યે કહું છે જે, સીરૂપ જે મારી માયા તેને જીતવાને અર્થે નરનારાયણ ઋષિ વિના બીજો કોઈ સમર્થ નથી. સાંખ્યવાળાને ખોળીએ તો હજારો જરે પણ યોગકળાએ કરીને ઊર્ધ્વરેતા હોય એવા તો એક નરનારાયણ જ છે.

શ્રીજી મહારાજે પોતે પણ કામ જીત્યો હતો. એનો ઘ્યાલ આપતાં પોતે કહે છે, ‘જ્યારે અમે નાના હતા ત્યારે એમ સાંભળ્યું હતું જે વીર્ય તો પરસેવા દ્વારે કરીને પણ નીકળી જાય છે. પછી તે વીર્યને ઊર્ધ્વ રાખવાને સારુ અમે બે પ્રકારની જળ બસ્તિ શીખ્યા હતા અને કુંજરકિયા શીખ્યા હતા અને કામને જીત્યા સારુ કેટલાક આસન શીખ્યા હતા અને રાત્રિએ સુતા ત્યારે ગોરખ આસન કરીને સૂતા જેણે કરીને સ્વપ્રમાં પણ વીર્યનો પાત થવા પામે નહિ. પછી તે કામ જીત્યાનું એવું સાધન કર્યું જે શરીરમાંથી પરસેવો જ નીકળે નહિ અને ટાઠ-તડકો પણ લાગે નહિ. પછી અમે રામાનંદ સ્વામી પાસે આવ્યા ત્યારે પરસેવો વળ્યા સારુ બધે શરીરે આવળના પાટા બંધાવ્યા હતા તો પણ શરીરમાં પરસેવો આવ્યો નહિ. માટે કામ જીત્યાનું સાધન તો સૌથી ધાર્યું કંઠણ છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત દશમ સ્કંધ/ વચનામૃત ગ..મ. ૬૬ : જ્ઞાવ

શ્રીજી મહારાજે વચનામૃત (ગ.મ. ૬૬) માં બ્રહ્માનંદ સ્વામીને પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘આ દેહને વિશે જીવ છે તે સાકાર છે કે નિરાકાર છે?’ બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ કહું કે, જીવ સાકાર છે.

આ પ્રશ્નની છણાવટ કરતાં શ્રીજી મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતના દશમ સ્કંધના વેદસ્તુતિ અધ્યાયમાં જે કહું તે કહે છે: ‘ભગવાન જે તે જીવના કલ્યાણને અર્થે તે જીવનાં બુધ્ય, ઈન્દ્રિય, મન ને પ્રાણ તેને સુજતા હવા.’ પછી બોલ્યા, ‘જો જીવ સાકાર હોય તો કરચરણાટિકે યુક્ત થયો. તે જો જીવ સાકાર જ હોય તો તેને અર્થે બુધ્ય, ઈન્દ્રિય, મન, પ્રાણ સુજાતાનું શું કામ છે? માટે એવી રીતનાં શાલનાં વચનને જોતાં એમ જ નિર્ધાર થાય છે જે, જીવ જે તે સ્વરૂપ-સ્વભાવે કરીને તો સત્તામાત્ર છે, ને ચૈતન્યવસ્તુ છે અને અનાદિ અજ્ઞાનરૂપ એવું જે કારણ શરીર તેણે યુક્ત છે અને જેમ ચમકપાણ હોય તે લોઢાને તાણીને લોઢા સાથે

ચોટી રહે છે તેમ એ જીવનો પણ ચોટવાનો સ્વભાવ છે, તે માપિક એવાં જે સ્થૂળ ને સૂક્ષ્મ, એ બે શરીર, તે સાથે ચોટે છે અને એ જીવ અજ્ઞાને કરીને તે શરીરને વિશે પોતાપણું માને છે, પણ વસ્તુગતે તો એ જીવ શરીર જેવો નથી.’

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ. અં. ૫: માહાત્મ્યયુક્ત ભક્તિ

મુક્તાનંદ સ્વામી પ્રશ્ન કરે છે: ‘ભગવાનની જે ભક્તિ છે તેમાં કોઈ રીતનું વિધન ન થાય; એવી તે કઈ ભક્તિ છે? અને જે ભક્તિમાં કંઈ વિધન થાય છે તે કઈ જીતની ભક્તિ છે?’

આ પ્રશ્નના જવાબમાં શ્રીજ મહારાજ કહે છે,
‘શ્રીમદ્ ભાગવત તૃતીય સ્ક્રિમાં કપિલગીતાને વિષે માતા દેવહૂતિએ કપિલજી પ્રત્યે કહ્યું જે-

યત્રામધેયશ્રવણાનુકીર્તનાદ્યત્ત્રહૃણાદ્યત્ત્રમરણાદ્યપિ છુંચિત ।

શાકોઽપિસદ્ય: સવનાય કલ્પતે કથં પુનસ્તે ભગવત્તુ દર્શનાત ॥’

(ભા.-૩/૩૩/૬)

‘જે ભગવાનનું નામ સાંભળવાથી, કીર્તનથી, સ્મરણથી અત્યંજ પણ યક્ષ કરવાની પવિત્રતાને પામી જાય છે, તો તે ભગવાનના દર્શનથી પવિત્ર બની જાય એમાં કહેવું શું?’

શ્રીજ મહારાજ આગળ કહે છે: ‘..... કપિલજીએ માતા દેવહૂતિએ પોતાનું માહાત્મ્ય કહ્યું છે:

મદ્ભયાદ્વાતિવાતોऽય સૂર્યસ્તપતિ મદ્ભયાત ।

વર્ષતીન્દ્રો દહ્તયિંમર્યાદ્યુશ્રરતિ મદ્ભયાત ॥

(ભાગ.૩/૨૫/૪૨)

‘મારા ભયથી આ પવન વાય છે, સૂર્ય તપે છે, વરસાદ વરસે છે, અજિન બાળે છે અને કાળ બધાનો અંત લાવે છે.’ શ્રીજ મહારાજ પણ કહે છે: એવી રીતે માહાત્મ્ય સહિત ભગવાનની ભક્તિ હોય તેમાં તો કોઈ જીતનું વિધન આવે નહિ અને માહાત્મ્ય જાણ્યા વિના પ્રાકૃત બુધ્યિએ કરીને જો ભક્તિ કરે તો તેમાં વિધન આવે છે. (ગ.અં.૫)

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત ગ. અં. ૧૦:

ભરતજીના આપ્યાનનું માહાત્મ્ય

શ્રીજ મહારાજના મતે, ‘શ્રીમદ્ ભાગવતમાં જેવું ભરતજીનું આપ્યાન ચ્યમતકારી છે, તેવી તો કોઈ કથા ચ્યમતકારી નથી.’

ભરતજી તો ઋષભદેવ ભગવાનના પુત્ર હતા. તે ભગવાનને અર્થે સમગ્ર પૃથ્વીનું રાજ્ય ત્યાગ કરીને વનમાં

ગયા હતા. અને ત્યાં ભગવાનનું ભજન કરતા થકા મૃગલીના બચ્ચાને વિષે પોતાને હેત થયું, ત્યારે તે મૃગને આકારે પોતાના મનની વૃત્તિ થઈ ગઈ. પછી એવા મોટા હતા તો પણ તે પાપે કરીને મૃગનો અવતાર મળ્યો... અને ભરતજી જ્યારે મૃગના દેહનો ત્યાગ કરીને બ્રાહ્મણને ઘેર અવતર્યા ત્યારે ભગવાન વિના બીજે ઠેકાણે હેત થઈ જાય તેની બીકે કરીને સંસારના વ્યવહારમાં ચિત્ત દીધું જ નહિ ને જાણીને ગાંડાની પેઠે વર્ત્યા અને જે પ્રકારે ભગવાનમાં અખંડ વૃત્તિ રહે તેમજ રહેતા

શ્રીજ મહારાજે ભરતજીનું આપ્યાન કહી કહ્યું કે, ‘.....માટે અનંત પ્રકારના પાપ છે પણ તે સર્વ પાપ થકી ભગવાનના ભક્તને ભગવાન વિના બીજે ઠેકાણે જે હેત કરવું તે અતિ મોટું પાપ છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત ધર્મ / વચનામૃત ગ. અં. ૨૧,

ગ. મ. ૪ : ભાગવત ધર્મ

શ્રીજ મહારાજ કહે છે, ‘.....ભગવાનના સંબંધે સહિત જે ધર્મ છે તે તો નારદ, સનકાદિક, શુકળ, ધ્રુવ, પ્રહ્લાદ, અંબીરાધ એ આદિક જે ભક્તજન છે તેનો છે; અને એ ધર્મને જ ભાગવત ધર્મ કહે છે - તથા એકાંતિક ધર્મ કહે છે ને તે ધર્મ અને ભક્તિ તો બે નથી, એક જ છે..’

શ્રીજ મહારાજના મતે આ ‘ભાગવત ધર્મ અને ભક્તિના સ્થાપનને અર્થે ભગવાનના અવતાર થાય છે...’

શ્રીજ મહારાજ એમ પણ સ્પષ્ટ કહે છે કે, ‘જે કેવળ વર્ણાશ્રમના ધર્મ છે તે તો ભાગવત ધર્મ થકી અતિશય ગૌણ છે....’

શ્રીજ મહારાજ ભાગવત ધર્મનું ફળ સમજાવતાં કહે છે, ‘....ભાગવત ધર્મે કરીને તો જીવ જે તે ભગવાનની માયાને તરીને પુરુષોત્તમધામને પામે છે. માટે ભાગવત ધર્મ અને ભક્તિ અનુંતો એકસરખું ગૌરવ છે....’

શ્રીમદ્ ભાગવતનો એક શ્લોક છે:

ત્યક્ત્વા સ્વર્ધર્મચરણામ્બું હોર્ભજનપદ્મેઽથ પતેત્તતો યદિ ।

યત્ત્વ વત્વ વાભ્રદ્રમભૂદમુદ્ય । કિં કોવાર્થ આસોઽભજત્તાં સ્વર્ધર્મત: ॥

(ભાગ., ૧/૫/૧૭)

‘પોતાનો ધર્મ ત્યાગ કરીને પણ ભગવાનનું ભજન કરે છે ને કદાચ અપક્ષ રહી ગયો તો પણ શું તેનું કંઈ અકલ્યાણ થાય છે? નથી થતું. તેમજ પોતાનો ધર્મ પામે છે. પણ ભગવાનને નથી ભજતો તો તે શું કોઈ વસ્તુ પામે છે?’

નથી પામતો. વળી વર્ણાશ્રમના ધર્મનું તો કેવળ લોકવ્યવહાર અને આ લોકમાં સુખી રહેવાય તેટલું જ ફળ છે પણ તેણે કરીને મોક્ષ થતો નથી.’

શ્રીજી મહારાજ વચનામૃત (ગ.મ.૪) માં કહે છે: ‘.....જે ભગવાનનો મહિમા અતિશય જાપુતો હોય તેને તો આવી રીતે સમજાય ત્યારે ધર્મમાં રહેવાય જે, મારે તો અખંડ ભગવાનનું ચિંતવન કરીને એકાંતિક લક્ત થવું છે અને જો કામ, કોધ, લોભાદિક વિકારને વિશે મારી વૃત્તિ જરૂર, તો મારે ભગવાનના ચિંતવનમાં એટલો વિક્ષેપ થશે; એમ જાણીને કુમાર્ગ થકી અતિશય જ ડરતો રહે અને અધર્મને વિશે કોઈ કાળે પ્રવર્તે જ નહિ. એવી રીતે સમજે તો ભગવાનનું મહાત્મ્ય અતિશય સમજતો હોય તો પણ ધર્મમાંથી કોઈ કાળે પડે નહિ અને ભગવાનનું જે અખંડ ચિંતનવ કરતાં કરતાં જો દેહ મૂકે તો તે અતિ મોટી પદવીને પામેછે..’

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત વડતાલ ૧ :

નિર્વિકલ્પ સમાધિ

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહ્યું છે:

અત્ર સર્ગો વિસર્ગશ્વ સ્થાને પોષણમૂત્રય: ।

મન્વન્તરેશાનુકથા નિરોધો મુક્તિરાશ્રય: ॥

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, આ શ્લોકમાં નિર્વિકલ્પ સમાધિની અન્ય એક રીત કહી છે. પ્રાણનો નિરોધ થાય ત્યારે જ સમાધિ થાય એમ નથી.

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘આ શ્લોકનો અર્થ એમ છે જે, વિશ્વાના સર્ગવિસર્ગાદિક જે નવ લક્ષણ, તેણે કરીને જાણ્યામાં આવે એવું આશ્રયરૂપ જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનું સ્વરૂપ, તેને વિષે જે મુમુક્ષુની અચલગતિ થઈ..... ને તેમાં કોઈ જાતનો કુતર્ક ન થાય તો તે પુરુષના પ્રાણ લીન ન થયા હોય તો પણ નિર્વિકલ્પ સમાધિ છે.’

સવિકલ્પ સમાધિ અંગે શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘જેને એ ભગવાનના સ્વરૂપમાં સંકલ્પ-વિકલ્પ રહેતા હોય એવાને જો દેવ ઈચ્છાએ કરીને સમાધિ થાય તો પણ સંકલ્પ-વિકલ્પ મટે નહિ અને સમાધિમાં જે જે દેખાય તેથી નવું નવું જોવાને ઈચ્છે પણ મનના વિકલ્પ મટે નહિ, એવો હોયે તેને સમાધિ છે તો પણ સવિકલ્પ છે ને સમાધિન હોય તોય સવિકલ્પ છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત વડતાલ ૨

ભગવાનનું સ્વરૂપ

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહ્યું છે:

વાસુદેવપરા વેદા વાસુદેવપરા મખા:।

વાસુદેવપરા યોગા વાસુદેવપરા: ક્રિયા:॥

વાસુદેવપરં જ્ઞાન વાસુદેવપરં તપ:।

વાસુદેવપરો ધર્મો વાસુદેવપરા ગતિ: ॥

(ભાગ., સંક્ખ ૧, અ.૨, શ્લોક-૨૮, ૨૬)

નારાયણપરા વેદા દેવા નારાયણાર્ગજા:।

નારાયણપરા લોકા નારાયણપરા મખા:।

નારાયણપરો યોગો નારાયણપરં તપ: ।

નારાયણ પરં જ્ઞાન નારાયણપરા ગતિ: ॥

(ભાગ., સંક્ખ ૨, અ.૫, શ્લોક-૧૫, ૧૬)

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘વેદમાં તો ભગવાનનું સ્વરૂપ બહુ રીતે વર્ણવીને નારાયણે પોતે પોતાને મુખે કહ્યું છે પણ તે કોઈના સમજ્યામાં આવ્યું નહિ.’

પછી શ્રીજી મહારાજ કપિલ મુનિના સાંઘ્યશાસ્ત્રની વાત કરે છે. કપિલમુનિએ જીવ ને ઈશ્વરને ચોવીસ તત્વ ભેણા જ ગણ્યા છે અને પંચવીસમાં પરમાત્માને કહ્યા છે.

પછી શ્રીજી મહારાજ આચાર્યહિરણ્યગર્ભ ઋષિ રચિત યોગશાસ્ત્રની વાત કરે છે. યોગશાસ્ત્રમાં ચોવીસ તત્વ કહીને પંચવીસમો જીવને કહ્યો છે તેમજ પંચવીસમાં ઈશ્વરને કહ્યા છે અને પરમાત્માના સ્વરૂપનું બેય શાસ્ત્ર વતે અનુમાન પ્રમાણે કરીને જ્ઞાન થયું.

પછી વાસુદેવ ભગવાને પોતે પંચરાત્ર નામે તંત્ર કર્યું અને તેમાં પુરુષોત્તમની સાકાર મૂર્તિનું પ્રતિપાદન કર્યું.

શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ત્યારબાદ નારાદજીએ પંચરાત્ર તંત્રને ફરીને કર્યું ત્યારે તે નારાદ પંચરાત્ર કહેવાયું. તેને વિશે એવી રીતે ભગવાનના સ્વરૂપનું પ્રતિપાદન કર્યું જે કોઈ રીતે સંશય રહ્યો નહિ. ત્યારબાદ શ્રીજી મહારાજ શ્રીમદ્ ભાગવતના ઉપરોક્ત શ્લોક ટાંકે છે.

આમ ચાર શાસ્ત્રોએ કરીને ભગવાનના સ્વરૂપને સમજે તે પૂરો જ્ઞાની કહેવાય.

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત વડતાલ ૩ :

વૃક્ષ પણ પરમપદનું અધિકારી

શ્રીજી મહારાજે વડતાલ ખાતો શ્રી લક્ષ્મીનારાયણના દરબારમાં સં. ૧૮૮૨ પોષ સુદ બેના

રોજ થોડાંક કૃપા વાક્યો કહી, ‘ધન્ય વૃદ્ધવનવાસી વડની છાયા રે જ્યાં હરિ બેસતા’ એ કીર્તન ગવડાવ્યું.

કીર્તન પૂરું થયું એટલે શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા કે, ‘એવી રીતે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને પણ ભાગવતમાં કહું છે જે’

અહો અમી દેવારામર્ચિત્ત પાદાંબુજં તે સુમન:ફલાહણમ् ।
નન્દન્યવાદાય શિગ્ખાભિરાતમનત્તમાહપહૃત્યૈ તરજન્ય ચલ્કૃતમ् ॥

(ભાગ., દશમ સ્કર્ષં, અ. ૧૧, શ્લો. ૫)

‘એમ પરમેશ્વરના યોગને પામીને વૃક્ષનો જન્મ હોય તે પણ કૃતાર્થ થાય છે. માટે જે વૃક્ષ તળે ભગવાન બેઠા હોય તે વૃક્ષને પણ પરમપદનું અવિકારી જાણવું.’

શ્રીમદ્ ભાગવત પ્રથમ સ્કર્ષં - વચનામૃત સારંગપુર

૭ : વાત નેમિધારણ્ય ક્ષેત્રની

શ્રીજી મહારાજે સારંગપુર ખાતે જીવા ખાચરના દરબારમાં સં. ૧૮૭૭ના શ્રાવણ વહિ એકાદશીની રાતે શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણના પ્રથમ સ્કર્ષની કથા વચનવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. તેમાં એમ વાર્તા આવી જે, જ્યાં મનોમય ચકની ધારા કુંઠિત થાય ત્યાં નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર જાણવું.

આ સાંભળીને મુક્તાનંદ સ્વામીએ પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, ‘હે મહારાજ! એ મનોમય ચક તે શું છે ને એની ધારા એ શી સમજવી?’

શ્રીજી મહારાજે જવાબ આપતાં સમજાવ્યું કે, ‘મનોમય ચક તે મનને જાણવું અને એની ધારા તે દશ ઇન્દ્રિયો છે એમ જાણવું અને તે ઇન્દ્રિયોરૂપ જે મનની ધારા તે જે ડેકાણો ધસાઈને બુદ્ધી થઈ જાય તેને નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર જાણવું. તે ડેકાણો જપ, તપ, પ્રત, ધ્યાન, પૂજા એ આદિક જે સુકૃત તેનો જે આરંભ કરે તે હિન હિન પ્રત્યે વૃદ્ધિ પામે એવું જે નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર તે જે ડેકાણો ભગવાનના એકાંતિક સાધુ રહેતા હોય તે ડેકાણું જાણવું અને જ્યારે મનોમય ચકની ઇન્દ્રિયોરૂપ જે ધારા તે બુદ્ધી થઈ જાય ત્યારે શબ્દ, સ્વર્ણ, રૂપ, રસ અને ગંધ એ પંચવિષયને વિષે ક્યાંઈ પ્રીતિ રહે નહિ અને જ્યારે કોઈ રૂપવાન સ્વી દેખાય અથવા વચ્ચ અલંકારાદિક અતિ સુંદર પદાર્થ દેખાય ત્યારે મુળગો તેના મનમાં અતિશય અભાવ આવે પણ તેમાં ઇન્દ્રિયોની વૃત્તિ જરૂર નોટે નહિ. જેમ અતિ તીખી અણીવાળું બાણ હોય તે જે પદાર્થમાં ચોટાડે તે પદાર્થને વિધિને માંહિ પ્રવેશ કરી જાય છે અને પાણું કાઢ્યું પણ નિસરે નહિ અને તેના તે બાણમાંથી ફણ કાઢી લીધું હોય ને પછી થોણું રહ્યું હોય તેનો ભીતમાં ઘા કરે તો ત્યાંથી ઉથડકીને પાછું પડે છે પણ જેમ

ફણ સોતું ભીતને વિષે ચોટી જાય છે તેમ ચોટે નહિ, તેમ જ્યારે મનોમય ચકની ધારા જે ઇન્દ્રિયો તે બુદ્ધીયો થઈ જાય ત્યારે ગમે તેવો શ્રેષ્ઠ વિષય હોય તેમાં પણ ઇન્દ્રિયોની વૃત્તિ ચોટે નહિ અને થોથાની પેઠે ઇન્દ્રિયોની વૃત્તિઓ પાછી હઠે, એવું વર્તાય ત્યારે જાડીએ જે મનોમય ચકની ધારા કુંઠિત થઈ ગઈ. એવું સંતના સમાગમ રૂપી કલ્યાણને નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર જ્યાં દેખાય ત્યાં કલ્યાણને ઈચ્છાવું અને ત્યાં અતિ દફ મન કરીને રહેવું.’

અહીં શ્રીજી મહારાજે અધ્યાત્મ અર્થમાં નેમિધારણ્ય ક્ષેત્રની ચર્ચા કરી છે. અધ્યાત્મ નેમિધારણ્ય એટલે મનોમય ચક. મન અને તેની ધારા એટલે ઇન્દ્રિયો છે. પુરાણાની કથા એવી છે કે, બ્રહ્માજીએ ઋષિને આપેલું ચક નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર પ્રદેશમાં આવીને ઘસાઈને બુદ્ધ થઈ ગયેલું હતું તેથી ત્યાં સ્થિર થઈ ગયું. તેમ મનોમય ચકની ઇન્દ્રિયોરૂપ ધારા ક્યાં બુદ્ધી થાય છે? તે જાણવું જરૂરી છે. તો તે સતપુરુષના સંગમાં જ બુદ્ધી થાય છે. તેથી જે સ્થાનમાં ભગવાનના સત્યારૂપો રહેલા હોય તે સ્થાનને અધ્યાત્મ અર્થમાં સાચું નેમિધારણ્ય ગણાવું જોઈએ.

હવે શ્રીમદ્ ભાગવતની વાત દૂંકમાં જોઈએ. ભાગવતના પ્રથમ સ્કર્ષમાં નેમિધારણ્ય ક્ષેત્રમાં સુત પુરાણી સનકાદિક ઋષિઓને ભાગવતની કથા કરે છે. સનકાદિક ઋષિઓએ બ્રહ્માજીને પ્રાર્થના કરેલી છે. અમારે હજાર વર્ષનો સત્ર કરવો છે. તેને માટે ઉત્તમ સ્થાન બતાવો. ત્યારે બ્રહ્માજીએ તેમને એક ચક આપ્યું અને જાણાવ્યું કે, એ ચક જ્યાં સ્થિર થાય તે સ્થાનમાં સત્ર કરશો. તેથી ઋષિઓ ચકની પાછળ ચાલ્યા. તે ચક જ્યાં સ્થિર થયું તે નેમિધારણ્ય ક્ષેત્રના નામથી ઓળખાય છે.

પુરાણી દેવપ્રસાદદાસજી સ્વામીના મતે, આ નેમિધારણ્ય ક્ષેત્ર ઉત્તર પ્રદેશના સીતાપુર શહેરની બાજુમાં આવેલું છે અને પ્રાચીન તીર્થ તરીકે પ્રખ્યાત છે. (વચનામૃત ચિંતન, સારંગપુર-કારિયાઙી-લોયા-પંચાણા, પૃ. ૩૧)

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત (સારંગપુર ૧૬) :
ભગવાન તપ શાના અર્થ કરે?

પરમાનંદ સ્વામી એક પ્રશ્ન પૂછે છે, ‘શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહું છે કે, શ્રી નરનારાયણ ઋષિ જે તે બદરિકાશ્રમમાં રહ્યા થકા આ ભરતખંડના સર્વે મનુષ્યનાં કલ્યાણને અર્થે તપને કરે છે. ત્યારે સર્વે મનુષ્ય કલ્યાણના માર્ગને વિષે કેમ નથી પ્રવર્તતા?’ (ભાગ, પૃ. ૧૮/૮)

શ્રીજી મહારાજે પરમાનંદ સ્વામીને કહ્યું કે, એનો ઉત્તર તો શ્રીમદ્ ભાગવતના પંચમ સ્કંધને વિષે છે જ. શ્રીજી મહારાજે સમજાયું, ‘એ ભગવાન (શ્રી નરનારાયણ ઝાંખિ) તપ કરે છે તે તો પોતાના ભક્તને અર્થે કરે છે. પણ અભક્તને અર્થે નથી કરતા.’

ભગવાનના જે ભક્ત તેનું કલ્યાણ કેવી રીતે થાય છે એ વાતની પણ શ્રીજી મહારાજે વિગતે સ્પાસ્ટા કરે છે. કહે છે, ‘આ ભરતખંડને વિષે અતિશય દુર્લભ એવો જે મનુષ્ય દેહ તેને જ્ઞાનીને જે જન ભગવાનના શરણને પામે છે ને ભગવાનની ભક્તિ કરે છે તે જનના અનુગ્રહને અર્થે શ્રી નરનારાયણ ભગવાન તે જે તે કૃપાએ કરીને મોટું તપ કરે છે.’ આ નરનારાયણદેવનું તપ ‘ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ઉપશમ, ઐશ્વર્યયુક્ત છે. આ ભગવાન આ જગતને રાત્રિપ્રલય (નિમિત્ત પ્રલય) થાય ત્યાં સુધી બદરિકાશ્રમને વિષે રહ્યા છે. ભરતખંડને વિષે રહેલા અન્ય ધર્મજ્ઞાનાટિક ગુણયુક્ત ભક્તજન હોય તે ભગવાનના ગુણયુક્ત તપને પ્રતાપે કહીને થોડાક કણમાં જ અતિશય વૃથિને પામે છે અને પછી તે ભક્તજનના હદ્યને વિષે ભગવાનની ઈચ્છાએ કરીને જણાતું જે અક્ષરબ્રહ્મમય એવું તેજ તેને વિષે સાક્ષાત એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તેનું દર્શન થાય છે. એવી રીતે જે પોતાના ભક્ત છે તેમનું તે ભગવાનના તપે કરીને નિર્વિઘ્ન કલ્યાણ થાય છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત કારિયાણી ૧: માધિક ઈન્દ્રિયોનું સર્જન કેમ?

શૈતન્યાનંદ સ્વામીએ શ્રીજી મહારાજને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘હે મહારાજ! ભગવાન તો મન-વાણી થકી પર છે અને ગુણાતીત છે તેને માધિક એવાં જે ઈન્દ્રિયો-અંત:કરણ તે કેમ પામે?’

શ્રીજી મહારાજે કહ્યું, ‘એનો એમ ઉત્તર છે જે, એવા જે ભગવાન તેને આ જગતની ઉત્પત્તિ અને સ્થિતિનું કરવું છે તે કાંઈ પોતાને અર્થે નથી.’ એમ કહી શ્રીજી મહારાજે શ્રીમદ્ ભાગવતનો એક શ્લોક ટાંક્યો:

બુદ્ધીન્દ્રિયમન: પ્રાણાનું જનનામસુજત્પ્રભુઃ।

માત્રાર્થ ચ ભવાર્થ ચ હ્યાત્મનેજકલ્યનાય ચ ॥

(દશમ સ્કંધ, અ. ૮૭, શ્લોક-૨)

‘સર્વે જનનાં બુધિ, ઈન્દ્રિયો, મન અને પ્રાણ તેને ભગવાન જેતે સુજ્ઞતા હવા. તે જીવને વિષયભોગને અર્થે

તથા જન્મને અર્થે તથા લોકાંતરમાં જવાને અર્થે તથા મોક્ષને અર્થે સુજ્ઞયાં છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત/ વચનામૃત કારિયાણી ૧૧:

ગોપીઓની ભગવાનને વિષે પ્રીતિ

‘વચનામૃત’ માં (કારિયાણી ૧૧) સચ્ચિદાનંદ સ્વામીએ શ્રીજી મહારાજને પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘ભગવાનને વિષે પ્રીતિ હોય તેનાં શાં લક્ષણ છે?’ શ્રીજી મહારાજે શ્રીમદ્ ભાગવતમાં ગોપીઓએ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પ્રત્યે જે રીતે પ્રીતિ રાખી તે જણાવી ભગવાન પ્રત્યેની પ્રીતિનાં લક્ષણ ગણાવ્યાં.

શ્રીજી મહારાજે ભગવાન પ્રત્યે પ્રીતિનું લક્ષણ સમજાવતાં કહ્યું કે, ‘જેને પોતાના પ્રિયતમ જે ભગવાન તેને વિષે પ્રીતિ હોય તે પોતાના પ્રિયતમની મરજને લોપે નહિ એ પ્રીતિનું લક્ષણ છે.’

આ સંદર્ભે શ્રીજી મહારાજ ગોપીઓની પ્રીતિનાં ઉદાહરણ આપે છે. શ્રીજી મહારાજ કહે છે, ‘જો ગોપીઓને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન વિષે પ્રીતિ હતી તો જ્યારે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન મથુરા જવા તેયાર થયા ત્યારે ગોપીઓ સર્વે મળીને એમ વિચાર કર્યો જે, આપણે કુટુંબની તથા લોકની લાજનો ત્યાગ કરીને ભગવાનને જોરાઈએ રાખીશું. પછી ચાલ્યા સમે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનાં નેત્ર સામે જોયું ત્યારે ભગવાનને રહ્યાની મરજ ઢેખી નહિ ત્યારે સર્વે ડરીને છેટે રહીઓ અને અંતરમાં એમ બીનીઓ જે, જો આપણે ભગવાનના ગમતામાં નહિ રહીએ તો ભગવાનને આપણા ઉપરથી હેત ઉત્તરી જશે. એમ વિચારીને કોઈ કહી શકીઓ નહિ. પછી ભગવાન મથુરા પદ્માર્થ ત્યારે પણ ત્રણ ગાઉ ઉપર ભગવાન હતા તો પણ ગોપીઓ કોઈ દિવસ મરજને લોપીને દર્શને ગઈ નહિ અને ગોપીઓએ એમ જાણ્યું જે, ભગવાનની મરજ વિના જો આપણે મથુરા જઈશું તો ભગવાનને આપણા ઉપર હેત છે તે ટળી જશે. માટે હેતનું એ જ રૂપ છે, જેને જે સાથે હેત હોય તે તેની મરજ પ્રમાણે રહે અને જો પોતાના પ્રિયતમને પાસે રહ્યે રાજ જાણે તો પાસે રહે અને જો પોતાના પ્રિયતમને છેટે રહ્યે રાજ જાણે તો છેટે રહે; પણ કોઈ રીતે પોતાના પ્રિયતમની આશાને લોપે નહિ એ પ્રેમનું લક્ષણ છે. જો ગોપીઓને ભગવાનને વિષે સાચો પ્રેમ હતો તો આજ્ઞા વિના ભગવાનને કુરુક્ષેત્રમાં તેરી ત્યારે ભગવાનના દર્શન કર્યા પણ કોઈ રીતે ભગવાનના વચનનો બંગ કર્યો નહિ.’

શ્રીજ મહારાજ ગોપીઓનું ઉદાહરણ આપી ભારપૂરક કહે છે, ‘માટે જેને ભગવાનને વિષે પ્રતિ હોય તે ભગવાનની આશા કોઈ કાળે લોપે નહિ, જે ભગવાનનું ગમતું હોય તે મજજ રહે એ પ્રતિનિઃ લક્ષણ છે.’

શ્રીમદ્ ભાગવત(એકાદશ સ્કંધ) / વચનામૃત લોયા

૧૦ : માયા સુખદાયી કે દુઃખદાયી?

શ્રીજ મહારાજે વચનામૃત (લોયા ૧૦) માં પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, ‘માયામાં તે કેવળ દુઃખ છે કે સુખ પણ કહી છે?’ મુક્તાનંદ સ્વામીએ જવાબમાં કહ્યું, ‘માયા તો કેવળ દુઃખદાયી છે.’

શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, ‘માયામાંથી ઊપજ્યા એવા જે સત્ત્વ, રજ ને તમ; એ ત્રણ ગુણ, તેમાં જે સત્ત્વ છે તે તો સુખરૂપ કહેવાય છે. વળી, શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહ્યું છે જે, ‘સત્ત્વ યદ્વિદ્વાર્ણનમ्’ તથા સત્ત્વગુણની સંપત્તિ તે જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, વિવેક, શમદમાહિક છે એવી જે માયા તે કેવી રીતે દુઃખદાયી છે?’

શ્રીજ મહારાજ આ જ વાતને પુષ્ટ કરવા એકાદશ સ્કંધમાં જે કહેવાયું છે તેનો ઉલ્લેખ કરે છે: ‘વિદ્યાવિદ્યે મમતનૂ વિદ્ધ્યયુદ્ધ્વ શરીરિણામ् । બદ્ધમોક્ષકરી આદ્યે માયયા મે વિનિર્મિતે ॥’ અને પૂછે છે - માટે મોક્ષને કરે એવી જે વિદ્યારૂપ માયા તે કેવી રીતે દુઃખદાયી છે?

શ્રીજ મહારાજના આ પ્રશ્નનો ઉત્તર કોઈ સંતે ન આચ્છો તેથી શ્રીજ મહારાજે જ્ઞાયું કે, ‘જેમ યમરાજાનું જે રૂપ તે પાપી જીવને અતિ ભયાનક વિકરણ જ્ઞાય છે, તથા મોટા મોટા દાંત ને મોટું મુખ ભયાનક દેખાય છે તથા કાજળ જેવું કાળું ને પર્વત જેવું મોટું અને કાળ જેવું ભયાનક એવું દુઃખરૂપ દેખાય છે. અને પુષ્યવાળા જે જીવ તેને તો તે યમરાજાનું રૂપ અતિશય સુખદાયી, વિષ્ણુના જેવું જ્ઞાય છે, તેમ માયા છે તે જે ભગવાનથી વિમુખ છે તેને તો અતિ દુઃખદાયી છે અને જે ભગવાનના ભક્ત છે તેને તો એ માયા અતિશય સુખદાયી છે અને માયાના કાર્ય જે ઇન્દ્રિયો, અંતઃકરણ અને દેવતા, તે સર્વે ભગવાનની ભક્તિને અતિ પુષ્ટ કરે છે. માટે ભગવાનના ભક્તને તો માયા દુઃખદાયી નથી, પરમ સુખદાયી છે.’

ત્યારે મુક્તાનંદ સ્વામીએ આશંકા કરી જે, માયા સુખદાયી છે ત્યારે ભક્ત ધ્યાન કરે છે છતાં પણ અંતઃકરણ રૂપ જે માયા સંકલ્પ-વિકલ્પ કરીને કેમ દુઃખ આપે છે? ત્યારે મહારાજ કહે, જે કાચો પોચો સત્તસંગી હોય તેને કુસંગી ડગાવ્યાનો આગ્રહ કરે છે, પણ પાકો સત્તસંગી હોય તેને ડગાવ્યાની કોઈ લાલચ રાખે નહિ. તેને સાંભળતાં કોઈ સત્તસંગનું ભૂદું બોલી શકે નહિ. તેમ જેણે ભગવાનનું માહાત્મ્ય સારી પેઠે જ્ઞાણીને ભગવાનનો અતિદેઢ આશ્રય હોય તેને માયા દુઃખ દેતી નથી અને તેને ડગાવ્યાની લાલચ અંતઃકરણરૂપ માયા રાખતી નથી. જેને આશ્રયમાં ફેર હોય તેને માયા દુઃખ દે છે ને ડગાવે છે. દેઢ આશ્રયવાળાને તો સામી તેની ભક્તિમાં પુષ્ટ કરે છે. માટે જ્ઞારે એ જીવ ભગવાનનો પરિપક્વ આશ્રય કરશે ત્યારે તેને ડગાવવા તથા પીડવા માયા સમર્થ નહિ થાય.

શ્રીમદ્ ભાગવત / વચનામૃત પંચાણા ૭, લોયા ૧૮ :

પ્રથમ સ્કંધ સમજૂતિ

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં શ્લોક છે:

જન્માદ્યસ્ય યત....યત્ત્ર ત્રિસર્ગોમૃષા ।

ધામા સ્વેન સદા નિરસ્તકુહકં સત્યં પરં ધીમહિ ॥

(ભાગ., ૧/૧/૧)

‘આ જગતની ઉત્પત્તિ સ્થિતિ પ્રલય જે પરબ્રહ્મ પરમાત્મા થકી થાય છે.....’

પંચાણા ખાતે સં. ૧૮૭૭માં શ્રીજ મહારાજ નિત્યાનંદ સ્વામી પાસે શ્રીમદ્ ભાગવતના પ્રથમ સ્કંધની કથા કરાવતા હતા. તેમાં ઉપરોક્ત શ્લોક આવતાં શ્રીજ મહારાજે તેનો અર્થ કર્યો.

‘યત્ત્ર ત્રિસર્ગોમૃષા’ પદનો અર્થ કરતાં શ્રીજ મહારાજ કહે, ‘જે માયાના ત્રણ ગુણનો સર્ગ જે પંચભૂત, ઇન્દ્રિયો, અંતઃકરણ અને દેવતા તે ભગવાનના સ્વરૂપને વિષે ત્રિકાળમાં છે જ નહિ એમ સમજે તથા એ શ્લોકનું પદ જે, ‘ધામા સ્વેન સદા નિરસ્તકુહકમ्’ કે’ તાં ધામ જે પોતાનું સ્વરૂપ તેણે કરીને ટાણ્યું છે એ માયાના સર્ગરૂપ કપટ જેણે એવું ભગવાનનું પરમ સત્ત્યસ્વરૂપ છે. તે આત્મંતિક પ્રલયને અંતે અક્ષરધામને વિષે જેવું ભગવાનનું સ્વરૂપ અનંત ઐશ્વર્ય તેણે યુક્ત છે, તેવું ને તેવું જ પ્રત્યક્ષ મનુષ્યરૂપ વિષે જ્ઞાણવું, તેણે કરીને ભગવાનને જ્ઞાણા કહેવાય.

શ્રીજ મહારાજ આગળ વધુ સમજૂતિ આપતાં કહે છે, ‘અને એ જ પ્રત્યક્ષ ભગવાનને મૂઢ જવ છે તે માયિક દૃષ્ટિએ કરીને જુઓ છે, ત્યારે પોતા જેવા મનુષ્ય દેખે છે અને જેમ પોતે જન્મ્યો હોય, બાળક થાય, યુવા થાય, વૃધ્ઘ થાય ને મરી જાય તેમ જ ભગવાનને પણ જાણો છે. અને જ્યારે ભગવાનના એકાંતિક સાહુના વચનને વિષે વિશ્વાસ લાવીને નિષ્કપટભાવે કરીને ભગવાનના ચરણકુમળને ભજે છે, ત્યારે એની માયિક દૃષ્ટિ મટે છે. તે પછી એની એ જે ભગવાનની મૂર્તિ તેને પરમ ચૈતન્ય સત્ત ચિત્ત આનંદમય જાણો છે. તે પણ ભાગવતમાં કહું છે જે, ‘સ વેદ ધાતુ: પદર્વી પરસ્વ દુર્લભીર્યસ્ય રथાઙ્ગનાપણે: । યોડમાયય સંતતયાનુવૃત્તા ભજેત તત્પાદસરોજગાન્ધમ् ॥’

(ભાગ., ૧/૩/૩૮)

‘જે ભક્ત નિષ્કપટ અવિચછિન એવી અનુવૃત્તિથી ભગવાનના ચરણકુમળને ભજે છે તે ભક્ત સર્વાધાર, અપરિમિત, એશ્વર્યવાળા, ચક્પાણિ પરમાત્માની પદવીને જાણો છે.’

અને એ ભગવાનને વિષે જે બાળક યુવાન વૃધ્ઘપણું દેખાય છે તથા જન્મમરણપણું દેખાય છે, તે તો એની યોગમાયાએ કરીને દેખાય છે, પણ વસ્તુગતે તો ભગવાન જેવા છે તેવા ને તેવા જ છે.

શ્રીજ મહારાજ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના અંતર્ધાન થવાની ઘટનાનું ઉદાહરણ આપે છે. કહે છે, ‘જેમ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને દેહ મૂક્યો ત્યારે એ ભગવાનની પત્તિઓ જે રૂકમણી આદિકહતી, ને એ ભગવાનના દેહને લઈને ભળી મરી ત્યારે અજ્ઞાની હતા તેણે તો એમ જાણ્યું જે, અહીંથી અંતર્ધાન થઈને બીજે દેકાણે જગાણા છે. એમ ભગવાનને અખંડ સમજો..’

આ વાતને સ્પષ્ટ કરવા શ્રીજ મહારાજ શ્રીમહુ ભગવદ ગીતાનો એક શલોક પણ ટાંકે છે:

અવજાનન્તિ માં મૂઢા માનુષી તનુમાશ્રિતમ् ।

પરં ભાવમજાનન્તો મમ ભૂતમહેશ્વરમ् ॥

પોતે કરેલાં પાપકર્મથી મૂઢ એવા પુરુષો મારો પરમભાવ નહિ જાણીને સર્વભૂતોનો મહેશ્વર અને પરમ કરણાથી સર્વના સમાશ્રય માટે મનુષ્યને સજ્જાતીય શરીરને આશરેલો હું તે મારી અવજા કરે છે એટલે મને પ્રાકૃત

મનુષ્યને સજ્જાતીય માનીને તિરસ્કાર કરે છે.’

શ્રીજ મહારાજ વચનામૃત (લોયા ૧૮) માં પણ આ શલોક ટાંકી કહે છે: ‘માટે જે મૂઢ છે તે ભગવાનના એવા પરમભાવને જાણ્યા વિના ભગવાનને વિષે પોતાના જેવા મનુષ્યના ભાવને પરઠે છે. તે મનુષ્યભાવ તે શું? તો કામ, કોષ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર, આશા, તૃપ્ષ્ણા ઇત્યાદિક અંતઃકરણા ભાવ છે તથા હાડ, ચામ, મળ, મૂત્રાદિક તથા જન્મ, મરણ, બાળ, યૌવન વૃધ્ઘ એ સર્વે દેહના ભાવ છે. ઇત્યાદિક જે મનુષ્યભાવ તે સર્વે ભાવને ભગવાનને વિષે પરઠે છે. માટે એવા ભાવનો પરઠાનારો જે હોય તેને ભગવાનના નિશ્ચય જેવું જાણાય છે તો પણ તેનો નિશ્ચય કાચો છે. અને એ જરૂર સત્તસંગમાં પડશો.’

ભગવાનમાંથી મનુષ્યભાવને ટાળીને દેહભાવ કેવી રીતે લાવવો તે સમજાવતાં શ્રીજ મહારાજ કહે છે: ‘અને એ ભગવાન તો પરમ દિવ્યમૂર્તિ છે ને ભગવાનને વિષે તો એ મનુષ્યભાવનો લેશ નથી. માટે એ ભગવાનમાંથી મનુષ્યભાવને ટાળીને દેવભાવ લાવવો, પછી બ્રહ્માદિકનો ભાવ લાવવો, પછી પ્રધાનપુરુષનો ભાવ આવે, પછી પ્રકૃતિપુરુષનો ભાવ આવે, પછી અક્ષરાની ભાવ આવે, પછી અક્ષરાતીત એવા પુરુષોત્તમ તેનો ભાવ આવે છે. જેમ વ્રજના ગોપને આશ્રયરૂપ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના ચરિત્ર દેખીને પ્રથમ તો દેવભાવ આવ્યો, પછી ગર્ગાચાર્યનાં વચનને સાંભરીને નારાયણનો ભાવ આવ્યો, પછી એમ કહું જે, જે તમે તો નારાયણ છો માટે અમને તમારું ધામ દેખાડો. ત્યારે અક્ષરધામ દેખાડ્યું- એવી રીતે ભગવાનને વિષે જેને દિવ્યભાવ છે, તેનો પૂરો નિશ્ચય જાણવો.....’ (લોયા ૧૮).

સાલ્ટાંગ સામાચાર

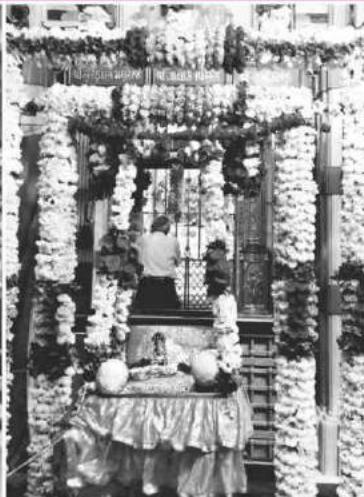
ગઠપુરદામ હિંડોળા દર્શન.

કલાલી (વડોદરા) હિંડોળા દર્શન.

મેતાપુર હિંડોળા દર્શન.

મુંબઈ ભુલેશ્વર હિંડોળા દર્શન.

સુરત ઘનશ્યામનગર હિંડોળા દર્શન.

સુરત કરંજ હિંડોળા દર્શન.

ખંબાત મંહિર હિંડોળા દર્શન.

શ્રી કાદમ્બજલાદેવ હનુમાનજી મંદિર રાણી ગા.

વાસદ હિંડોળા દર્શન.

સાંગપુર હિંડોળા દર્શન.

ગોધરા હિંડોળા દર્શન.

मुंबई घाटकोपर हिंडोणा दर्शन.

पीज (नाडियाह) हिंडोणा दर्शन.

सुरत कुबेरनगर हिंडोणा दर्शन.

इङ्ग्रेस (मध्यप्रदेश) हिंडोणा दर्शन.

खंभात महिला मंदिर हिंडोणा दर्शन.

જેતપુર ગાઢી સ્થાન હિંડોળા દર્શન.

સેવાલીયા હિંડોળા દર્શન.

અમરેલી (પાણી દરવાજા) મંદિર હિંડોળા દર્શન

કુશી (મધ્યપ્રદેશ) મુકામે પૂ.પ્રેમનંદન સ્વામી(ઉજ્જીન)નાં વક્તાપદે આયોજિત
કથાપારાયણ પ્રસંગે ઉપસ્થિત ભક્તજનો. તા.૨૬/૭ થી ૧/૮/૨૦૧૮

વાપી મુકામે સત્રાંગસભામાં લાભ આપતા પૂર્ણિવસ્વરૂપ સ્વામી - નારગોલ, પૂર્ણારાયણસ્વરૂપ સ્વામી તથા
ઉપસ્થિત પૂર્ણસંતો-ભક્તો. તા. ૨૭/૭/૨૦૧૬

સારંગપુર મુકામે શ્રાવણમાસ નિમીતે પૂર્ણિપ્રકાશ સ્વામીનાં વક્તાપદે કથાપારાયણ પ્રસંગે
ઉપસ્થિત ભક્તજનો. તા. ૧ થી ૧૧/૮/૨૦૧૬

ગઠપુરધામ મુકામે પવિત્ર શ્રાવણમાસ નિમીતે ૧૦૧ કલાકની મહામંત્રધૂન એવં શ્રાવણમાસ કથા-અભિષેક પ્રસંગે ઉપસ્થિત
ગઠપુર પ્રદેશના વડીલ સદ્ગુરુ સંતો-હરિભક્તો એવં સાંયો. માતાઓ. તા. ૧ થી ૩૦/૮/૨૦૧૬

રાજકોટ મુકામે શ્રી ચેતનભાઈ રામાણીના નિવાસ સ્થાને પધરામણી કરતાં આ.ડૉ.શ્રી સંત સ્વામી વગેરે પૂ.સંતો. તા.૨/૮/૨૦૧૬

વડોદરા વાડી મુકામે શ્રી હનુમાનજી મહારાજની પુન:પ્રતિકા નિમીતે ઉપસ્થિત પ.પૂ.આચાર્ય મહારાજશ્રી, ક્રી.શ્રી જગતપાવન સ્વામી તથા ભક્તજનો. તા.૬/૮/૨૦૧૬

સિકાગો ચુ.યોસ.ચો. મુકામે ૧૫ મી ઓગષ્ટ સ્વાતંત્ર્યદિન અને રક્ષાબંધન પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.મુક્તપ્રકાશ સ્વામી અને ભક્તજનો. તા.૧૫/૮/૨૦૧૬

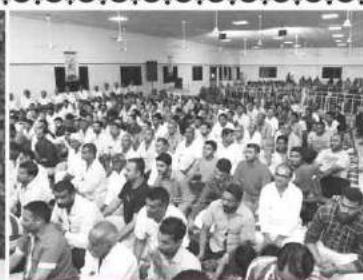

તારાપુર મુકામે સત્કર્ગ સત્ભામાં કથામૃતનો લાભ આપતાં પૂ.નારાયણાયરણ સ્વામી(ખુદેજ) તથા ઉપસ્થિત ભક્તજનો. તા.૧૭/૮/૨૦૧૬

વડોદરા હરિલંગર મુકામે મહિલા સત્કર્ગ પારાયના તા.૧૩ બી.૧૧/૮/૨૦૧૬ તથા શ્રાવકમારુદ્ધ દરશકા સંખ્ય કથાપારાયન પ્રસ્તે. ઉપસ્થિત પૂ.કથાવલભ સ્વામી - રાજીપુર ગેંદે ભક્તજનો. તા.૨૨ બી.૪૪/૮/૨૦૧૬

બોટાદ મુકામે પૂર્વિપ્રકાશદાસજી સ્વામી - સારંગપુરનાં વક્તાપણે આયોજન કથાપારાયણ પ્રસંગે ઉપસ્થિત
પૂર્વ વિવેકમાગરદાસજી સ્વામી વગેરે પૂર્ણંતો તથા ભક્તનો. તા. ૧૭ થી ૨૧/૮/૨૦૧૬

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનું સંસ્કૃત અને
ગુજરાતી સાહિત્યને મરાઈઓભાષામાં અનુવાદ
કર્યા અથવા બદલ શાંખી ભક્તિકિશોરદાસજી
સ્વામી યુથા સ્વામીપ્રમાણદાસજી સ્વામી -
ખાનદેશીને એવોડ આપો સમ્માનિત કરતા
મહારાષ્ટ્ર હેન્ડિક સકાળ વૃત્તાપનનાં સભ્ય.

મુંબઈ ભુલેશ્વર મુકામે પૂર્વમસ્તકૃપ સ્વામી દ્વારા આયોજન
શ્રાવણ માસ નિમીતે સમુહ મહાપૂજામાં ઉપસ્થિત
પૂર્વ યોગેન્દ્ર સ્વામી તથા ભક્તજનો. તા. ૧૮/૮/૨૦૧૬

ખંબાત મહિલા માઠિર મુકામે વચ્ચનામૂર્ત દિશાતાંદી મહોન્સવ ઉપકમે ૧૦૮ પોથીયાત્રા તથા
કથાપારાયણ પ્રસંગે ઉપસ્થિત સાં. યો. માતાઓ એવું મહિલા ભક્તનો. તા. ૨૦ થી ૨૪/૮/૨૦૧૬

જગાન્નાથપુરી(ઓરીસા) મુકામે પૂર્વવિશ્વવલ્લભ સ્વામી - ગુરત ઉભમબાળના વક્તાપણે આયોજન કથાપારાયણ પ્રસંગે ઉપસ્થિત ભક્તજનો. તા. ૨૫/૮/૨૦૧૬

સુરત કુલેરનગર મુકામે પૂ.વિષ્ણુપ્રકાશ સ્વામી - અથવાવાળાની પ્રેરણાથી આયોજિત ફળોત્સવ એવં ગરીબોમાં ફળ વિતરણ કરતાં પૂ.સંતો-ભક્તો. તા.૨૦/૮/૨૦૧૬

વડતાલધામ મુકામે વડદલા (સુરત) વી પદ્યાત્મા સંખમાં પદ્યારેલ ભક્તોને આશીર્વાદ આપતાં પૂ.મુનિ સ્વામી વગેરે સંતો... તા.૨૩/૮/૨૦૧૬

ગટપુરધામ મુકામે જન્માષ્ટમી મહોત્સવ એવં ફળોત્સવ પ્રસંગે પૂ.સંતો-ભક્તો. તા.૨૪/૮/૨૦૧૬

રાજકોટ મુકામે પૂ.રાધારમણ સ્વામી દ્વારા આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા.૨૪/૮/૨૦૧૬

શિકાગો ચુ.ઓસ.એ. મુકામે પૂ.મુકૃતપ્રકાશ સ્વામીના વક્તાપદે આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ-ચિહ્નિતાત્મક કથાપારાયણ. તા.૨૩ થી ૨૫/૮/૨૦૧૬

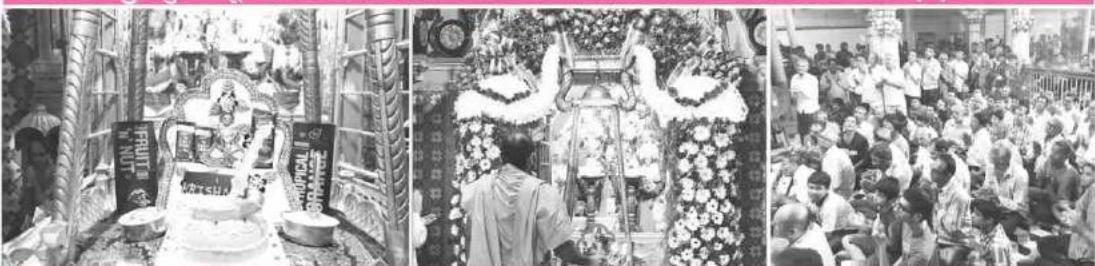

કલાલી મુકામે પૂ.પ્રભુચરણ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

જેતપુર મુકામે પૂ.નિલકંઠચરણ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

પીજ મુકામે પૂ.વિશ્વવલભ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

સુરત ઘનરથામલંગર મુકામે પૂ.નિલકંઠચરણ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ. હરિયરણ સ્વામી (ચિત્તબ) તથા ભક્તો. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

વલેટવા મુકામે પૂ.નોતમ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જન્માષ્ટમી મહોત્સવ નિમોતે નિધિનાત્મક કથા પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તાશ્રી પૂ.માનસપ્રકાશ સ્વામી. પૂ.વેદાંત સ્વામી તથા ભક્તજનો. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

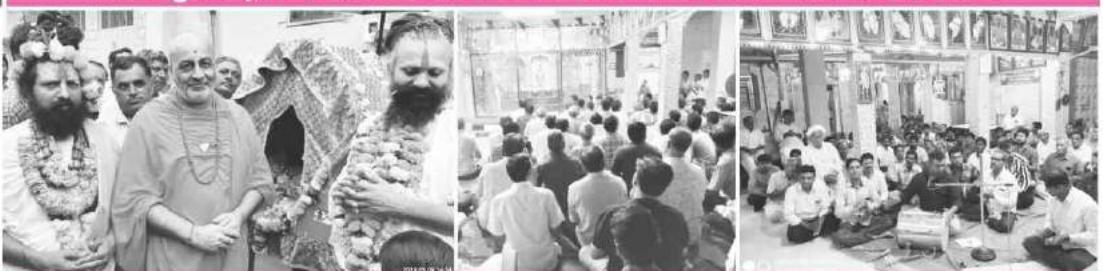
રામપુરા સુરત મુકામે પૂ.પી.પી.સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

ઈલાટાવા (નવરાત્રિ) મુકામે પૂ.હિન્દુપ્રકાશ સ્વામી વક્તાપદે આયોજન જન્માષ્ટમી મહોત્સવ અને ગ્રાવણમાસ કથા પ્રસંગે ઉપસ્થિત ભક્તો. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

વાસદ મુકામે પૂ.કે.કે.શાસ્ત્રી સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

ધંધુકા મુકામે પૂ. ચન્દ્રશ્યામપ્રકાશ સ્વામી દ્વારા આયોજન જન્માષ્ટમી મહોત્સવ પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.બાપુ સ્વામી વગેરે પૂ.સંતો તથા ભક્તો. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

જળગાંબ તથા લુસાવલ (મહારાષ્ટ્ર) મુકામે જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

સેવાલીયા મુકામે પૂ.આત્મપ્રકાશ સ્વામીની પ્રેરણાથી પૂ.વિજય સ્વામી - ડાકોરના વક્તાપદે જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

તારાપુર તથા મહેણાવ મુકામે જન્માષ્ટમી મહોત્સવ. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

જલગાંબ મુકામે પરિવર્ત શ્રાવણમાસ નિમિત્તે પૂ.પી.પી.સ્વામી દ્વારા આયોજિત પૂ.નયનપ્રકાશ સ્વામીના વક્તાપદે કથાપારાયણ. તા. ૨૫ થી ૩૧/૮/૨૦૧૬

વડતાલધામ મુકામે મહાવિષ્ણુ યાગ પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.ગોવિંદ સ્વામી, આ.કો.શ્રી સંત સ્વામી વગેરે પૂ.સંતો તથા પદ્મમાન પરિવાર. તા. ૨૫/૮/૨૦૧૬

વડોદરા મુકામે વચ્ચામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવ ઉપકમે એકાદશી સભામાં લાભ આપતાં પૂ.સંતો. તા. ૨૭/૮/૨૦૧૬

ભરત્ય મુકામે ટ્રસ્ટી સભ્યશ્રી સંજયભાઈ પટેલના નિવાસ સ્થાને વચનામૃત દિશાબ્ધી મહોત્સવ ઉપરાંત સત્તંગ
સભા-મલાપુરા તથા અકલેખર મુકામે પદ્મામલાનો લાભ આપતાં પૂ. સંતો. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૮

સુરત રામપુરા મુકામે પૂ. પી. પી. સ્વામીની પ્રેરણાથી શ્રાવણમાસની પૂર્ણાહૂતિ પ્રસંગે ઉપરિથિત પૂ. સંતો તથા ભક્તો. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૮

વડોદરા વાડી મુકામે પૂ. રવુનંદન સ્વામીના વક્તાપદે શ્રાવણમાસ કથા પૂર્ણાહૂતિ. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૮

ગુરુછાનપુર (મધ્યમદેશ) મુકામે પૂ. પી. પી. સ્વામી દારા આયોજિત પૂ. જ્યેન્દ્ર સ્વામીનાં વક્તાપદે શ્રાવણમાસ કથા તથા
ગણપતિ ઉત્સવ પ્રકંશે ઉપરિથિત પૂ. સંતો તથા ભક્તો. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૮

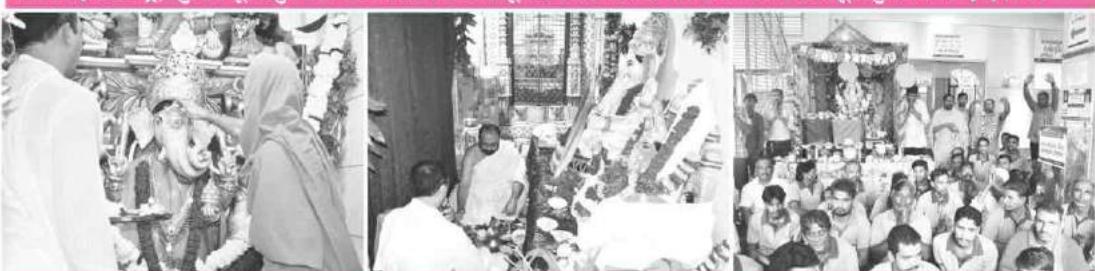
સુરત ધનશયામનગર મુકામે પૂ.નિલકંદ્રસ્વરૂપ સ્વામીનાં વક્તાપદે આયોજન શ્રાવણમાસ કથાની પૂર્ણાંહૃતિ પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.સંતો તથા ભક્તો. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૬

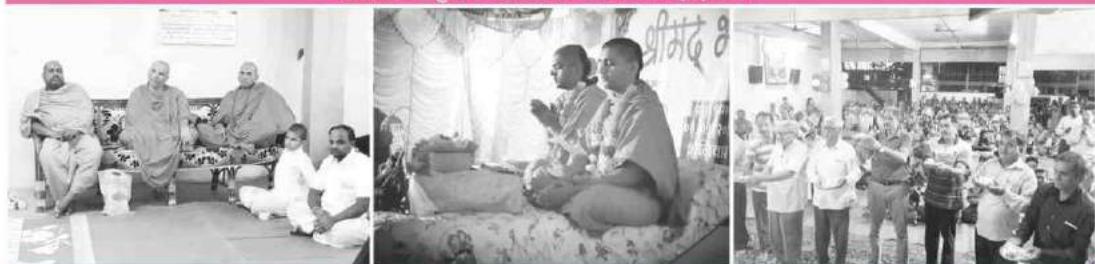
ગોધરા મુકામે પૂ.વિજય સ્વામી(ડાકોરો)નાં વક્તાપદે શ્રાવણમાસ કથા પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.સંતો તથા ભક્તો. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૬

સાવદા (મહારાષ્ટ્ર) મુકામે પૂ.વાસુદેવ સ્વામી દ્વારા આયોજન પૂ.રાજેન્ડ્ર સ્વામીનાં વક્તાપદે શ્રાવણમાસ પૂર્ણાંહૃતિ. તા. ૩૦/૮/૨૦૧૬

વક્તાલઘામ મુકામે ગણેશ ઉત્ત્સવ તા. ૨ થી ૬/૯/૨૦૧૬

જ્વલગાંગ મુકામે પૂ.પી.પી.સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન પૂ.વિનયપ્રકાશ સ્વામી તથા પૂ.નયનપ્રકાશ સ્વામીનાં વક્તાપદે કથાપારાયણ પ્રસંગે ઉપસ્થિત પૂ.સંતો તથા ભક્તો. તા. ૭ થી ૧૩/૬/૨૦૧૬

મુંબઈ મુકામે વયનામૃત દિશાબ્ધી મહોત્સવ ઉપકમે પદ્મરામણી કરતાં પૂ. ગોવિંદ સ્વામી વગેરે પૂ. સંતો. તા. ૭/૬/૨૦૧૮

માલપુર મુકામે પૂ. નૌતમ સ્વામી દ્વારા આયોજ્ઞત વયનામૃત દિશાબ્ધી મહોત્સવ ઉપકમે સત્સંગ સભા. તા. ૭/૬/૨૦૧૮

મુંબઈ મુકામે શ્રી સ્વા. બાલસંસ્કાર મંડળ મુખ્ય (મેતપુર)નાં ઈપ મા વાર્ષિક ઉત્સવ પ્રસંગે ઉપસ્થિત
પૂ. ગોવિંદ સ્વામી વગેરે સંતો તથા ભક્તોજનો. તા. ૮/૬/૨૦૧૮

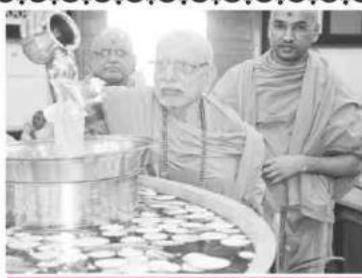

વડતાલધામ મુકામે અમદાવાદ કાલુપુરથી દર્શનાર્થે પધારેલ સંઘને આશીર્વાદ આપતાં પ. પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રી. તા. ૮/૬/૨૦૧૮

જસદાસ મુકામે જલજીવલણી મહોત્સવ પ્રસંગે
ભક્તચિંતામણી યજ્ઞ. તા. ૬/૬/૨૦૧૮

રાજકોટ મુકામે પૂરાધારમણ સ્વામી દારા આયોજન જલજીવણી મહોત્સવ તા. ૬/૬/૨૦૧૬

સુરત ઘનશ્યામનગર મુકામે પૂરિલકૃષ્ણરૂપ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન જલજીવણી મહોત્સવ તા. ૬/૬/૨૦૧૬

ભાવનગર મુકામે પૂર્વસ્ત્રીનારાયણ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન ગણેશ ઉત્સવ - જલજીવણી ઉત્સવ - નવરથાભક્તિ કથા. તા. ૬/૬/૨૦૧૬

અમેરિકા શિકાગો મુકામે પૂર્મુકાન્નરૂપ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજન જલજીવણી મહોત્સવ તા. ૬/૬/૨૦૧૬

બુસાવલ (મહારાષ્ટ્ર) મુકામે પૂર્વધર્મિવરૂપ સ્વામીની પ્રેરણાથી થાયોજન
જલજીવણી મહોત્સવ તા. ૬/૬/૨૦૧૬

સાદી (વડોદરા) મુકામે પૂર્વોત્તમ સ્વામીની પ્રેરણાથી
જલજીવણી ઉત્સવ. તા. ૬/૬/૨૦૧૬

કલાલી મુકામે પૂ.પ્રભુચરણ સ્વામીની પ્રેરણાથી આયોજિત જલજીલણી મહોત્સવ પ્રસંગે ઉપસ્થિત ટ્રસ્ટી
સભ્યશ્રી પા.ધનશ્યામભગત.તા.દ/૮/૨૦૧૮

વિરસાદ મુકામે પૂ.કેશવ સ્વામી દ્વારા આયોજિત જલજીલણી મહોત્સવ એવં વચનામૃત દિશાતાંદી મહોત્સવ ઉપકમે
વચનામૃત યાત્રામાં જોડાયેલા સંતો-ભક્તો. તા.૬/૬/૨૦૧૬

**શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા
નૂતનવર્ષના કેલેન્ડર પ્રકાશિત થઈ ગયા છે.**

ગોદન વર્કવાળા કેલેન્ડર ૨૦૨૦

આપનો વ્યાવસાયિક સંદેશો હજારો ગ્રાહકો સુધી
પહોંચાડવાનું અનેસં માધ્યમ...
મુહૂર્તો સાથે તિથિ-તારીખની મનોહર રજૂઆત...
નયન રમ્ય મનભાવન બહુરંગી
વિવિધ છબીઓ સાથે રજૂઆત...
આપની પેટી, વ્યવસાય, કંપની, ઓજન્સી કે
દંધાનાં જાહેરાત યુક્ત કેલેન્ડર્સ છપાવવા માટે વડતાલ
મંદિર ઓફિસનો સંપર્ક કરો.

: સંપર્ક :

**શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - વડતાલધામ
શ્રી હરિકૃષ્ણ ધાર્મિક સ્ટોર, મો.૭૨૦૩૦૬૨૬૨૦, ફોન :- (૦૨૬૮) ૨૫૮૯૯૨૮/૭૭૬**

સંખેડા તાલુકાના ૧૦૦ ગામડાઓમાં પૂ.નોતમ સ્વામીની પ્રેરણાથી વચનામૃત દ્વિશતાવ્દી મહોત્સવ
ઉપકમે સત્સંગ સભા, સમુહ મહાપૂજા, પદ્ધરામણી, પૃક્ષારોપણ વગેરે કરતાં પૂ.સંતો.

ઐતિહાસિક હિંડોળા ઉત્સવ વડતાલધામ - ૨૦૧૯

વડતાલધામ એટલે ઉત્સવિયું તીર્થ. આ તીર્થ ખાતે તાજેતરમાં ૨૧ જુલાઈ થી ૩૦ ઓગષ્ઠ ૨૦૧૯ સુધીના ૪૧ દિવસનો ભવ્ય હિંડોળા ઉત્સવ ઉજવાયો.

આ હિંડોળા ઉત્સવ સમગ્ર સંપ્રદાય માટે એક સંભારણું બની રહ્યો.

પ.પૂ.ધ.ધુ.આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રી, અ.સૌ.લક્ષ્મીસ્વરૂપા ગાઢીવાળાશ્રી, પૂ.લાલજી મહારાજે દર્શન કરી ખૂબ પ્રસંગતા વ્યક્ત કરી.

સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના બને દેશના અગ્રણી સંતો દર્શને પધાર્યા. પ.પૂ. સદ્ગુરૂ.શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી - કુદળધામ પૂ.નીલકંઠચચાણદાસજી સ્વામી-જેતપુર, પૂ.ભક્તિજીવન સ્વામી - હરિયાળા, પૂ.કેશવપ્રિય સ્વામી - સલવાવ-વાપી, શાસ્કી પૂ.બાલકૃષ્ણદાસજી (મેમનગર), પૂ.ભક્તિસંભવ સ્વામી - અમરેલી, પૂ.સત્સંગભૂપણ સ્વામી - કણાબા અને ભૂજ મંદિરનાં પૂ.સંતો તથા રાજકોટ ગુરુકુલ એવં સુરત ગુરુકુલ સહિત, ગાંધીનગર ગુરુકુલ, રાજકોટ, ડાકોર, એસ.જી.વી.પી.છારોડી, સાંકળી, જામઝોધપુર, વિસાવદર, મેન્દરડા આ ઉપરાંત અમદાવાદ-ગઢા-જૂનાગઢ-ધોલેરા દેશના સંતો દર્શને પધાર્યા અને મહોત્સવનું આયોજન જોઈ ખૂબ આનંદ વ્યક્ત કર્યો. શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના અનેક અગ્રણી હરિભક્તો ઉપરાંત ગુજરાતના ૫૦૦ થી વધુ ગામોના તમામ ધર્મના ૨,૮૮,૦૦૦ અંકે બે લાખી હિંદુચારી હજાર ઉપરાંત ભક્તજનોએ આવી દર્શન કર્યા હતાં.

આમાંથી સાત હજારથી વધુ દર્શનાર્થીઓએ ૧૫ જેટલા કુલસ્કેપ ચોપડામાં પોતાના અભિપ્રાય આપી અભિનંદનની વર્ષા વરસાવી હતી. સૌના મનમાં એક જ વાત હતી. આ હિંડોળાદર્શન ભવ્યતિભવ્ય છે. અહીં સાક્ષાત ભગવાનાં અનુભવ થયો ને મનન શાંતિ મળી. આવાં હિંડોળા દર વર્ષ થવા જોઈએ. ધણા બધાએ મૌખિક અભિપ્રાય પણ આપ્યા. દેશની જેમ વિદેશના પણ અનેક હરિભક્તો દર્શનાર્થી પદ્ધતિ.

આનંદ તો એ પણ થયો કે ચ્યારોત્તરની વીસેક જેટલી શાળાઓ પોતાના તમામ વિદ્યાર્થીઓ સાથે દર્શને આવી.

સમગ્ર હિંડોળા મહોત્સવનું આયોજન પ.પૂ.ધ.ધુ.આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રીની પ્રેરણા, વડતાલ ટેમ્પલ બોર્ડના ચેરમેન પૂ.દેવપ્રકાશજી સ્વામી, કોઠારી પ.પૂ.ધનશ્યામપ્રકાશદાસજી સ્વામી, સત્સંગ મહાસમાના પ્રમુખ પ.પૂ.નૌતમપ્રકાશદાસજી સ્વામીના માર્ગદર્શનમાં વડતાલ મંદિરના આસી.કોઠારી ડૉ.સંતવલ્લભદાસજી સ્વામી અને પૂ.ધનશ્યામ સ્વામીએ કર્યું. પૂ.ધનશ્યામ સ્વામીના આ આયોજનને ૪૦ થી વધુ ગામોના ૮૦૦ ઉપરાંત જેટલા સ્વયંસેવકોએ સેવા આપી સફળ બનાવ્યું. શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની કૃપા થકી નિર્વિઘ્ને આ મહોત્સવ સંપત્ત થયો.

પ.ભ.શ્રી ધનશ્યામભાઈ શીવાભાઈ પેટેલ - ખાંધલીવાળાનાં મુખ્ય યજમાનપદે તથા અન્ય હરિભક્તોએ ઉદાર મને દાન આપી હિંડોળા મહોત્સવને જાજરમાન બનાવેલા.

હિંડોળામાં સ્વયંસેવક તરીકેની સેવા આપનાર ગામોની યાદી

- (૧) ગોધરા (૨) નરસંડા (૩) મહેળાવ (૪) વિરસદ (૫) તારાપુર (૬) નડીયાદ (૭) ઉમરે
- (૮) કલાલી (૯) પલાણા (૧૦) પેટલાદ (૧૧) ખાંધલી (૧૨) વસો (૧૩) સંધાણા (૧૪) મિત્રાલ
- (૧૫) વિદ્યાનગર (૧૬) ઉત્તરસંડા (૧૭) ચકલાસી (૧૮) વલેટવા (૧૯) હબીપુરા (૨૦) પાડગોલ
- (૨૧) નાપા (૨૨) મેધવા (૨૩) પીજ (૨૪) સાંકરદા (૨૫) હેરંજ (૨૬) જોળ (૨૭) કંડારી
- (૨૮) મોગરી (૨૮) કુંદેલા (૩૦) સંજાયા (૩૧) બાકરોલ (૩૨) કરમસદ (૩૩) વડતાલ (૩૪) શુડેલ (૩૫) વડોદરા (૩૬) હનુમાનપુરા (૩૭) રાજનગર વગેરે.

અક્ષરવાસઃ | અ.નિ.બ્ર. શ્રી ભોમાનંદજી ગુરુ પ.પૂ.બ્ર. શ્રી દયાનંદજી - વડતાલ

શ્રીહરિના અનન્ય સેવક શ્રી મૂળજી ધ્રબ્યારીની શિષ્ય પરંપરાના સેવામૂર્તિ ધ્રબ્યારી શ્રી ભોમાનંદજી ગુરુ બ્ર.શ્રી દયાનંદજી તા. ૧૨/૮/૨૦૧૮, ભાડરવા સુદી ચૌદશને ગુરુવારના રાત્રે ૮:૩૦ કલાકે શ્રી સ્વામિનારાયણ મહામંત્રના ઉચ્ચારણ કરતા ૭૧ વર્ષની વયે અક્ષરવાસી થતા વરતાલ દેશ તેમજ અમદાવાદ દેશના ત્યાગી ગૃહી સમાજમાં ઘેરા શોકની લાગડી પ્રસરી હતી. અ.નિ.બ્ર.શ્રી ભોમાનંદજી ૧૨ વર્ષની અભ્યવયે સત્સંગમાં આવ્યા હતા.

તેઓશ્રી ઉના તાલુકાના સામતેર ગામના વતની હતા. પૂર્વના સંસ્કારથી બાળવયે સત્સંગના રૂગે રંગાયા હતા. તેઓશ્રીએ આચાર્યશ્રી આનંદપ્રસાદજી મહારાજ પાસે ભાગવતી દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. અમદાવાદ દેશના આચાર્યશ્રી તેજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ સાથે તેઓશ્રીને આત્મિયતાનો નાતો હતો. તેઓશ્રીએ પોતાનું જીવન દેવ સેવામાં વ્યતીત કર્યું હતું. વડતાલ, સારંગપુર, સુરત, ધોલેરા, કાલુપુર-અમદાવાદ, વડોદરા, મદ્રાસ, મુંબઈ વગેરે મંદિરોમાં બિરાજતા દેવોની તેઓશ્રીએ ભાવપૂર્વક સેવા કરી હતી. ભૌતિક દેહના અંત સમયે સ્વામિનારાયણ મંત્રોચારણ તેમજ, બ.ચિ.પરચા પ્રકરણ, તુલસીપત્ર તથા નખકેશના જળાનું ગ્રહણ કરીને ઉપસ્થિત સંતો ભક્તોની હાજરીમાં દેહનો ત્યાગ કર્યો હતો. વરતાલવાસી શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ આદિ દેવો અ.નિ.બ્ર.શ્રી ભોમાનંદજીને સ્વસ્વરૂપનું સુખ આપે એજ અભ્યર્થના.

અક્ષરવાસઃ | પ.પૂ.સદ્. શ્રી હરિપ્રસાદદાસજી સ્વામી ગુરુ પ.પૂ. સદ્. શ્રી અક્ષરપ્રસાદદાસજી સ્વામી - વડતાલધામ

વડતાલના સંતવર્ય પ.પૂ.સદ્. શ્રી હરિપ્રસાદદાસજી સ્વામી ગુરુ પ.પૂ.સદ્. શ્રી અક્ષરપ્રસાદદાસજી સ્વામી તા. ૫/૮/૨૦૧૮ને ગુરુવારના ૧:૩૦ કલાકે ૭૫ વર્ષની વયે અક્ષરવાસી થતાં સમગ્ર વરતાલ ત્યાગી સમાજ એવં સત્સંગીઓમાં એક ઊંડા શોકની લાગડી પ્રસરી હતી. અ.નિ.પ.પૂ.સદ્. શ્રી હરિપ્રસાદદાસજી સ્વામી બાલ્યાવસ્થાથી જ વડતાલમાં આવીને સત્સંગની સેવામાં જોડાયા હતાં. તેઓશ્રીએ આચાર્યશ્રી નરેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ પાસે ભાગવતી દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. અ.નિ.પૂ.સ્વામીશ્રીએ બુરહાનપુર, સાવદા, કલ્યાણ, કલાલી વગેરે મંદિરોમાં રહી ત્યાનાં દેવો તેમજ સત્સંગની ખુબજ સેવા કરી હતી ને સત્સંગ સમાજનો રાજ્યો પ્રામ કર્યો હતો. પૂ.સ્વામીશ્રીના મંડળમાં હાલ સંતો તેમજ મોટી સંખ્યામાં પાર્ષ્ડો જોડાયેલા છે. વરતાલવાસી શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ એવં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ આદિ દેવો અ.ની.પૂ.સ્વામીશ્રીને નિજ મૂર્તિનું સુખ આપે તેમજ તેમના મંડળના સંત પ.પૂ.પૂજારીશ્રી લક્ષ્મીનારાયણ સ્વામી, પ.પૂ.શ્રી ચૈતન્ય સ્વામી વગેરે પાર્ષ્ડ મંડળને આ દુઃખદ પ્રસંગે ધીરજ એવં વિશેષ સત્સંગ સેવાનું બણ અર્પે એજ પ્રાર્થના.

અક્ષરવાસ: પ.ભ. શ્રી ધનશ્યામભાઈ શનાભાઈ પટેલ - ઝારોલ (મહેસાણા)

મૂળ ઝારોલ (મહેસાણા)ના વતની પ.ભ.શ્રી ધનશ્યામભાઈ શનાભાઈ પટેલ તા. ૧૪/૮/૨૦૧૮ને શનિવારે ટુંકી માંદાગીને અંતે શ્રીહરિના સ્મરણ સાથે અક્ષરવાસી થતાં વડતાલ મંદિરના સંતો-ભક્તોએ બેદની લાગડી વ્યક્ત કરી હતી. અ.નિ.શ્રી ધનશ્યામભાઈ વડતાલ મંદિરના અનન્ય સેવક હતા. તેઓશ્રીએ દેવોને માટે કીમતી આભૂષણોની સેવા કરીને આચાર્ય મહારાજશ્રી, સર્વ સંતો તેમજ સત્સંગીનો રાજ્યો પ્રામ કર્યો હતો. પ્રસંગોપાત સંત જે આજી કરે તે સેવા કરીને તેઓશ્રીએ પોતાનું જીવન ધન્ય બનાવ્યું હતું. વરતાલવાસી શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ વગેરે દેવો અ.નિ.શ્રી ધનશ્યામભાઈને પોતાની મૂર્તિનું સુખ આપે તેમજ તેમના સુપુત્રો શ્રી નિતીનભાઈ તથા શ્રી ચિરાગભાઈ વગેરે પરિવારને આ દુઃખદ પ્રસંગે સવિશેષ ધીરજ તેમજ સત્સંગનું બણ અર્પે એજ અભ્યર્થના.

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલધામ દ્વારા આયોજુત શ્રી વચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવ
ઉપક્રમે શ્રી વચનામૃત રથ વિચરણાનાં ગામડાંઓની યાદી

તા. ૭/૭/૨૦૧૬

(શ્રી પ્રિયદર્શન સ્વામી-પીજ, શ્રી ત્યાગ સ્વામી-
વડતાલ, શ્રી અદ્ભેત સ્વામી - વડતાલ)

(૧) વડતાલ

તા. ૮/૭/૨૦૧૬

(૧) સંજયા (૨) વલેટવા (૩) દેવા (૪) ચાંગા
(૫) ભડકદ (૬) ખાંધલી (૭) અલિન્ડા

તા. ૯/૭/૨૦૧૬

(૧) ગ્રાજ (૨) ત્રાણજા (૩) પલાણા (૪)
બામરોલી (વસો) (૫) પીજ

તા. ૧૦/૭/૨૦૧૬

(૧) રઘવણજ (૨) સંધાણા (૩) ડભાણ (૪)
હાથનોલી (૫) રાજનગર (૬) નરસંડા (૭)
ઉત્તરસંડા (૮) નરીયાદ

તા. ૧૧/૭/૨૦૧૬

(શ્રી વિજય સ્વામી - ડાકોર, શ્રી હરિગુણ
સ્વામી - ઉમરેઠ)

(૧) ડાકોર (૨) ઠાસરા (૩) અંબાવ (૪) શેરી
(૫) અલીણા (૬) હેરેજ

તા. ૧૨/૭/૨૦૧૬

(૧) ઉમરેઠ (૨) સેવાલિયા (૩) રાજનગર
(૪) દેસર

તા. ૧૩/૭/૨૦૧૬

(૧) વેજલપુર (૨) ગોધરા (૩) અંધાડી

તા. ૧૪/૭/૨૦૧૬

(૧) હાલોલ (૨) કંજરી (૩) ખાખરીયા (૪)
ઉત્તમનગર

તા. ૨૦/૭/૨૦૧૬

(શ્રી ત્યાગ સ્વામી - વડતાલ,
શ્રી અદ્ભેત સ્વામી - વડતાલ)

(૧) મિત્રાલ (૨) પાડગોલ (૩) કેરીયાવી
(૪) મહેળાવ (૫) સુષાવ (૬) પીપળાવ
(૭) ઈધણાવ (૮) પાળજ

તા. ૨૧/૭/૨૦૧૬

(૧) કરમસદ (૨) બાકરોલ (૩) જોળ

તા. ૨૨/૭/૨૦૧૬

(૧) એકતાનગર (૨) નાપા (૩) ધોબીકુઈ (૪)
દેદરડા (૫) વેહરા (૬) બોરસદ (૭) દાવોલ
(૮) અલારસા (૯) આંકલાવ

તા. ૨૪/૭/૨૦૧૬

(૧) ભાયલી (૨) બીલ (૩) લતીપુરા (૪)
વિરપુર (૫) સરસવાડી (૬) ગોરીયાદ (૭)
ધાયજ (૮) પાદરા

તા. ૨૫/૭/૨૦૧૬

(૧) નાવલી (૨) વાંસભીલીયા (૩) ખાંધલી (૪)
બામણગામ (૫) મેધવા (૬) મોગરી (૭)
વલાસણ (૮) બોરીયા (૯) આણંદ

તા. ૨૬/૭/૨૦૧૬

(૧) આસરમા (૨) ચ્યમારા (૩) બામણગામ

તા. ૨૭/૭/૨૦૧૬

(૧) ડબકા (૨) કરખડી (૩) દુધવાડા (૪)
ગામેઠા (૫) ગજેરા (૬) જોખીપુરા (૭) જંબુરસ
(૮) મગણાદ (૯) આમોદ

તા. ૨૮/૭/૨૦૧૬

(૧) રોધ (૨) શ્રીકોઠી (૩) નાહીયેર (૪)
આસનેરા (૫) બુવા (૬) વાગરા (૭) વિલાયત
(૮) સરભાણ

તा. २६/७/२०१८

- (१) નિષામ (૨) તેગવા
- (૩) ચકલાંદ
- (૪) વેડચા (૫) ક્રોબલા
- (૬) માતર (૭) આંખળા (૮) સાધી
- (૯) પીપળી (૧૦) રણુ

તा. ૬/૮/૨૦૧૮

(શ્રી મુનીવદન સ્વામી તથા શ્રી કિર્તન સ્વામી
- કલાકુંજ સુરત)

- (૧) લોંગડ ગામ (૨) ભાટીયા (૩) તાતીંધડા
- (૪) ઘનશ્યામનગર (૫) વડદલા

તा. ૧૦/૮/૨૦૧૮

- (૧) પરથાણા (૨) વેજલખોર (૩) મરોલી (૪) મહુવડ (૫) દાંતેજ (૬) ઈટાળવા
- (૭) મોરા (૮) વકાસીયા (૯) ડાભર
- (૧૦) નવાગામ
- (૧૧) નવાગામ ગુરુકુલ (રાજકોટ)

તा. ૧૧/૮/૨૦૧૮

(સુરત કલાકુંજના હરિભક્તો)

- (૧) કોસંબા (૨) શીશોદરા (૩) પરવ
- (૪) સુષેવ (૫) હાંસોટ
- (૬) નવાઆશરમા
- (૭) જુના આશરમા (૮) નવાઓભા
- (૯) જુના ઓભા (૧૦) ખરચ - હરિભક્તો
- (૧૧) કોબા (૧૨) ઓલપાડ
- (૧૩) તળાદ (૧૪) શેરરી

તा. ૧૨/૮/૨૦૧૮ (સુરત)

- (૧) રામપુરા (૨) કતારગામ (૩) વેડરોડ (૪) વેડરોડ (મહીલા મંદિર) (૫) વેડરોડ - ગુરુકુલ (૬) રૂસ્લમભાગ

તा. ૧૩/૮/૨૦૧૮

- (૧) કલાકુંજ મંદિર (૨) સીલ્વર ચોક (૩) કરંજ
- (૪) ભક્તિભાગ (૫) ભાપાસીતારામ (હીમતભગત) (૬) અમરોલી (૭) કોસાડ (આટકોટ સુરત)

તા. ૧૪/૮/૨૦૧૮

- (૧) ઘનશ્યામનગર (૨) ચીકુવાડી (૩) વુંદાવન યોગી ચોક (૪) મોટા વરાણી

તા. ૧/૯/૨૦૧૮

(શ્રી કૃધ્યાવલભ સ્વામી તથા શ્રી ગોપાલચરણ સ્વામી - રાણપુર ગુરુકુલ)

- (૧) કરમડ (૨) જોબાળા (૩) છલાળા
- (૪) બલાળા (૫) કંથારીયા (૬) ભુગુપુર

તા. ૨/૯/૨૦૧૮

- (૧) નાત્રને (૨) બોડીયા (૩) હડમતીયા
- (૪) નાની વાવડી (૫) મોટી વાવડી
- (૬) જાળીલા (૭) સુંદરીયાણા (૮) ચંદરવા (૯) બરાળ્યા (૧૦) અણીયારી
- (૧૧) વેજળકા

તા. ૩/૯/૨૦૧૮

- (૧) ચુડા (૨) કુંડલા (૩) ભેંસજાળ (૪) લોયા
- (૫) લિંબોડા (૬) રાણપુર (૭) વાણીયાવદર
- (૮) મીણાપુર (૯) છતરીયાળા

તા. ૪/૯/૨૦૧૮

- (૧) સેથળી (૨) સારંગપુર (૩) લાઢીદ (૪) કારીયાણી (૫) જમરાળા (૬) સમદીયાળા - ૨
- (૭) કુંડળ (૮) બરવાળા (૯) બોટાદ
- (૪) કારીયાણી (૫) જમરાળા (૬) સમદીયાળા - ૨ (૭) કુંડળ (૮) બરવાળા (૯) બોટાદ

તા. ૫/૯/૨૦૧૮

- (૧) ગઠપુર (૨) નાગલપર (૩) ટાટમ (૪) ગોરડકા (૫) ઉગામેડી (૬) ખોપાળા
- (૭) નીગાળા (૮) શીયાનગર (૯) રોહિશાળ

તા. ૬/૯/૨૦૧૮

(પૂ. ધર્મપ્રિયદાસાજુ (બાપુ સ્વામી), પૂ. નિત્યપ્રકાશ સ્વામી, પૂ. હરિચરણ સ્વામી-ચિતાલ, પૂ. માધવપ્રિય સ્વામી, પૂ. જગતપ્રકાશ સ્વામી, પુજારી પુરુષોત્તમ સ્વામી, પૂ. પૂર્ણપ્રકાશ સ્વામી, પૂ. સત્યસ્વરૂપ સ્વામી,

તા. ૭/૯/૨૦૧૮

- (૧) ખસતા (૨) ગુંજાર

(૩) સાલાસર (૪) મોરસીયા

તા. ૧૭/૬/૨૦૧૬

(૫) વાગડ (૬) ધોલેરા

(૧) પ્રતાપપરા (૨) સાંગાડેરી

તા. ૭/૬/૨૦૧૬

(૩) નાના-અંકડીયા (૪) રીંકડીયા

(૧) મુંડી (૨) ઓતારીયા (૩) ગોરાસુ (૪) ભડિયાદ (૫) રોજકા (૬) ધંધુકા

(૫) ફટેપૂર (૬) ચાંપાથળ (૭) વિષલપુર
(૮) પીઠવાજાળ

તા. ૮/૬/૨૦૧૬

(૯) તરકતળાવ (૧૦) કેરીયા-ચાડ

(૧) જુંજર (૨) તગડી (૩) ચોકડી (૪) પોલારપુર
(૫) રતનવાવ (૬) બરવાળા

(૧૧) મોટા ગોખરવાળા
(૧૨) નાના ગોખરવાળા

તા. ૯/૬/૨૦૧૬

તા. ૧૮/૬/૨૦૧૬

(૧) ગાંફ (૨) પચ્છમ (૩) ફટેપૂર
(૪) આંબલી (૫) પીપળી (૬) કમિયાળા

(૧) કેરીયા (૨) જાનુડા (૩) ફુઘણગર
(૪) માલવીયા પીપરીયા (૫) માંગવાપાળ

તા. ૧૦/૬/૨૦૧૬

(૬) મોટા આંકડીયા (૭) ફુકાવાવ

(૧) ભોળાદ (૨) નાની બોરૂ

(૮) અમરાપુર

(૩) મોટી બોરૂ (૪) જાંખડા

(૯) હોલરવા

(૫) વેજળકા

(૧૦) કમીગઢ (૧૧) જાળીયા

(૬) ભુંબલી (૭) રાયપુર (૮) ધોળી

તા. ૧૯/૬/૨૦૧૬

(૯) કૌડા (૧૦) ગાણોલ

(૧) નવા ઝીજીયા (૨) ગાવડકા

(૧૧) વટામણ (૧૨) વારણા

(૩) બાબાપુર (૪) તરવડા (પ્રા.શાળા)

તા. ૧૨/૬/૨૦૧૬

(૫) મેરી (સ્કૂલ) (૬) સ્વા.ગુરુકુલ (તરવડા) (૭)

(૧) ફરેણી (૨) જુની સાંકળી

સરંખડા (૮) ચાડીયા

(૩) નવી સાંકળી (૪) નવી સાંકળી - ગુરુકુલ (૫)

(૯) સાળ્યાવદર (૧૦) દેવરાણ્યા

ધોરાળ (૬) પાટણ વાવ

(૧૧) કેરીયારોડ (મહીલા મંદિર-સાં.યો.લીલાભા)

(૭) કલાણાં

(૧૨) જેશીંગપરા

તા. ૧૩/૬/૨૦૧૬

તા. ૨૦/૬/૨૦૧૬

(૧) ચુંડવા (૨) માણાવદર

(૧) જેશીંગપરા (કન્યાશાળા) (૨) જેશીંગપરા

(૩) બોડકાં (સ્વામીનાં)

(ગામ) (૩) જેશીંગપરા (પ્રા.શાળા)

(૪) પીપલાણા (૫) અક્ષયગઢ (ગુરુકુલ)

(૪) જેશીંગપરા (પ્રધાનમંત્રી કોશલ કેન્દ્ર)

(૬) કાલવાળી (૭) પંચાળા

(૫) ઊંકાર વિદ્યાલય (ધારીરોડ) (૮) સલડી (૭)

તા. ૧૪/૬/૨૦૧૬

(૧) લોએજ (૨) વંથલી ગુરુકુલ

આંબા (૮) લીલીયા નાના (૯) મોટા લીલીયા

(૩) જુનાગઢ ગુરુકુલ (કોલેજ રોડ)

(૧૦) સલડી (૧૧) ગોઢાવદર

(૪) જુનાગઢ ગુરુકુલ

(૧૨) લાલાવદર

(જાનબાગ સાલલપુર ચોકડી)

ગાડાઓની સંખ્યા ૨૮૮

નમ્ર નિવેદન

જ્યું શ્રી સ્વામિનારાયણ સહ જણાવવાનું કે શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયની શ્રી લક્ષ્મીનારાયણદેવ દેશના (વડતાલ-ધોલેરા-ગઠપુર-જૂનાગઢ)ના સૌંસંતો-ભક્તોને નમ નિવેદન છે કે, વડતાલ વિલાસી શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની અસીમ કૃપા એવં પ.પૂ.ધ.ધ. ૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજીના સાનિદ્ધયમાં તથા આશીર્વદ સાથે ઉજ્વાતા સત્સંગ લક્ષ્મી ઉત્સવ સમૈયાના સમાચાર વડતાલ મંદિરમાં vadtaidhamvikas@gmail.com પર મોકલી આપવા.

આપશ્રી દ્વારા આયોજ્ઞત ઉત્સવ સમૈયાની જાહેરાત માટે ઉત્સવ પહેલા બેનર બનાવી ઉપરના ઈમેઇલ પર મોકલીને નીચેના મોબાઈલ નંબર પર જાણ અવશ્ય કરવી.

અને ઉત્સવ પૂર્ણ થયા બાદ પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રી એવ વરીલ સંત સભા વગેરેના ફોટોગ્રાફ સિલેક્ટ કરી ટૂંકી માહિતી સાથે શ્રી વડતાલધામ સત્સંગ મેગેજુંગ એવ વેબસાઈટ માટે ઉપરના ઈમેઇલ પર અચૂક મોકલીને નીચેના નં. પર અવશ્ય જાણ કરશોછ.

પૂ. શ્યામવલભ સ્વામી - ૧૯૨૫૮૦ ૦૫૬૧૧

શ્રી નિકીત ભગત - ૬૪૪૮૮ ૨૨૧૨૪

(ખાસ નોંધ) : હરિભક્તોને જાણવા જોગ

વડતાલ મંદિર ખાતે ઉતારાની સુવિધા ઈચ્છતા હરિભક્તોને અનુરોધ.

ભારત સરકાર અને ગુજરાત સરકાર ધ્વારા અપાયેલ નિર્દેશો અનુસાર, વડતાલ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ખાતે ઉતારાની સુવિધા ઈચ્છતા હરિભક્તોને અનુરોધ છે કે, સરકારશ્રીના આદેશ અનુસાર ઉતારા ઈચ્છનાર દરેક હરિભક્તોએ વ્યક્તિગ્રિંદ પોતાની સાથે ઓળખપત્ર સાથે લાવવા જરૂરી છે. આ માટે આધારકાર્ડ, ચૂંટણીકાર્ડ, ડ્રાઇવિંગ લાયસન્સ વગેરેમાંથી કોઈપણ એક કાર્ડ સાથે લાવવું જરૂરી છે.

સરકારશ્રીના આદેશ મુજબ આવા ઓળખપત્ર વગર આવનાર હરિભક્તોને પ્રવેશ આપવો શક્ય બનશે નહીં.

આથી સૌ હરિભક્તોને નમ પ્રાર્થના છે કે સરકારશ્રીના નિયમો પાળવા આપ જરૂરી સહયોગ આપી, અમારા કાર્યને સરળ અને સુંદર બનાવશો.

શ્રી વડતાલધામ સત્સંગ માસિક પ્રકાશનની માલિકી અંગેની માહિતી.

૧. પ્રકાશન સ્થળ : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુ. વડતાલ - ઉ૮૭૩૭૫, તા. નડિયાદ, જી. બેડા.
૨. પ્રકાશન સમય : માસિક - (૮૨ મહિને)
૩. મુદ્રકનું નામ : ચીફ એક્ઝિક્યુટીવ કોન્સારી શા. શ્રી ઘનશ્યામપ્રકાશદાસજી સ્વામી ગુરુ નંદકિશોરદાસજી સ્વામી
- રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- સરનામું : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુ. વડતાલ - ઉ૮૭૩૭૫, તા. નડિયાદ, જી. બેડા.
૪. તંત્રીનું નામ : ચીફ એક્ઝિક્યુટીવ કોન્સારી શા. શ્રી ઘનશ્યામપ્રકાશદાસજી સ્વામી ગુરુ નંદકિશોરદાસજી સ્વામી
- રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- સરનામું : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુ. વડતાલ - ઉ૮૭૩૭૫, તા. નડિયાદ, જી. બેડા.
૫. માલિક : શ્રી વડતાલ મેનેજેન્ચ ટ્રસ્ટી બોર્ડ, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુ. વડતાલ.
- રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- સરનામું : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુ. વડતાલ - ઉ૮૭૩૭૫, તા. નડિયાદ, જી. બેડા.

હું શા. શ્રી ઘનશ્યામપ્રકાશદાસજી સ્વામી ગુરુ નંદકિશોરદાસજી સ્વામી - ચીફ એક્ઝિક્યુટીવ કોન્સારીશ્રી, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, વડતાલ આથી જાહેર કરું છું કે ઉપર જાણાવવામાં આવેલ હકીકતો મારી સમજ અને માન્યતા મુજબ સાચી છે.

તી. શા. શ્રી ઘનશ્યામપ્રકાશદાસજી સ્વામી ગુરુ નંદકિશોરદાસજી સ્વામી

- ચીફ એક્ઝિક્યુટીવ કોન્સારીશ્રી, વડતાલ.

વડતાલ પિઠાવિપતિ પ.પૂ.ધ.ધૂ. ૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના આશીર્વાદ સહ ઉજવાતા સંપ્રદાયના આગામી કાર્યક્રમ

૨૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૮	સુરત	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	સત્સંગ મહાસંમેલન
૬ ઓક્ટો. ૨૦૧૮	વડતાલધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	રવિસભા - ૪૧
૮ ઓક્ટો. ૨૦૧૮	વડતાલધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	વિજયાદશમી - દશેરા
૧૩ ઓક્ટો. ૨૦૧૮	વડતાલધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	શરદોચ્ચસ્વ
૧૩ ઓક્ટો. ૨૦૧૮	ધોલેશરધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ધોલેશરાને આંગણે	શરદોચ્ચસ્વ-સત્સંગ મહાસંમેલન
૨૫ ઓક્ટો. થી ૧ નવે. ૨૦૧૮	વડતાલધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	શ્રી દ્વા. સત્સંગ સમુહ શિબિર
૩૦ ઓક્ટો. થી ૧ નવે. ૨૦૧૮	અમરાપુર	પૂ. કૃષ્ણવલ્લભ સ્વામી-વૃંદાવનનાં વક્તાપદે	મુત્રપ્રતિકા - કથાપારાયણ
૬ થી ૧૨ નવેમ્બર ૨૦૧૮	વડતાલધામ	શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન	વચામૃતિશાન્દ્ર મહોત્સવ-ક્રતિકીસમૈયે
૮ થી ૧૪ નવેમ્બર ૨૦૧૮	દ્વારકા	પૂ. કૃષ્ણવલ્લભ સ્વામી-વૃંદાવનનાં વક્તાપદે	કથાપારાયણ
૨૮ નવે. થી ૫ ડિસે. ૨૦૧૮	વડોદરા હિન્દુગ્રામ	પૂ. શ્રીરંગ સ્વામી દ્વારા આયોજન	મુત્રપ્રતિકા મહોત્સવ
૩ થી ૯ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦	ભૂજ-કચ્છ	પૂ. કૃષ્ણવલ્લભ સ્વામી-વૃંદાવનનાં વક્તાપદે	કથાપારાયણ
૧૧ થી ૧૭ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦	માધાપાર-કચ્છ	પૂ. કૃષ્ણવલ્લભ સ્વામી-વૃંદાવનનાં વક્તાપદે	કથાપારાયણ
૧૬ થી ૨૦ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦	અણાંદ	શ્રી રોકીયા હનુમાનજી મંદિર દ્વારા આયોજન	ઉદ્ઘાટન મહોત્સવ

વડતાલ પિઠાવિપતિ પ.પૂ.ધ.ધૂ. ૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રીનું

સત્સંગ વિચરण

૧૦/૮/૨૦૧૮	વાડી વડોદરા મુકામે પૂ. જગતપાવન સ્વામી દ્વારા આયોજન શ્રી હનુમાનજી મહારાજ પુનઃપ્રતિકા પ્રસંગે ઉપસ્થિત રહ્યા.
૨૪/૮/૨૦૧૮	વડતાલધામ મુકામે જન્માએ મહોત્સવ પ્રસંગે ઉપસ્થિત રહી દર્શન આશીર્વયનનો લાભ આપ્યો.
૨૫/૮/૨૦૧૮	ભાવનગર (સરદારનગર ગુરુકુલ) મુકામે વચનામૃત દિશાટાઈ મહોત્સવ - વડતાલધામના ઉપકમે વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલનમાં ઉપસ્થિત રહ્યા.
૧/૯/૨૦૧૮	મુંબઈ ભુલેશ્વર મુકામે વચનામૃત દિશાટાઈ મહોત્સવ - વડતાલધામના ઉપકમે વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલનમાં ઉપસ્થિત રહી દર્શન આશીર્વયનનો લાભ આપ્યો.
૮/૯/૨૦૧૮	વડતાલધામ મુકામે અમદાવાદ કાલુપુરથી પથારેલા પદ્યાત્રા સંધેને આશીર્વાદનો લાભ આપ્યો. બપોરે સારંગપુર શ્રી કષ્ટભંજનદેવ હનુમાનજી દાદાનાં દર્શન કરી, સાંજે સાવરકુંડલા મુકામે વચનામૃત દિશાટાઈ મહોત્સવ - વડતાલધામના ઉપકમે વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલનમાં ઉપસ્થિત રહી દર્શન આશીર્વયનનો લાભ આપ્યો.
૫/૯/૨૦૧૮	ગઢપુરધામ મુકામે જલજીલશી મહોત્સવ એવં વચનામૃત દિશાટાઈ મહોત્સવ - વડતાલધામના ઉપકમે વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલનમાં ઉપસ્થિત રહી દર્શન આશીર્વયનનો લાભ આપ્યો.
૧૨/૯/૨૦૧૮	લંન (યુ.કે.) સત્સંગ યાત્રાએ પથાર્યા.

વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા પ્રકાશિત ગુજરાતી, હિન્દી, અંગેજુ મેગેજુનાના ગ્રાહક બનો અને બનાવો

ગુજરાતી મેગેજુન	૫ વર્ષ રૂ. ૨૫૦/-	૨૦ વર્ષ રૂ. ૫૦૦/-	વિદેશ રૂ. ૫૭૫૦/-
હિન્દી મેગેજુન	૧ વર્ષ રૂ. ૧૫૦/-	૧ વર્ષ - વિદેશ રૂ. ૬૦૦/-	
અંગેજુ મેગેજુન	૧ વર્ષ રૂ. ૧૫૦/-	૧ વર્ષ - વિદેશ રૂ. ૬૦૦/-	

For More Information

Scan Here

ખંભાત મુકામે વચનામૃત દ્વિશતાષ્ટી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકરે પૂર્વેદાંતવલ્લબ સ્વામી
કારા આયોજુત વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલન એવં રવિસલા પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તાશ્રી
પ.પૂ.સ.ગુ.શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો.તા.૧૧/૮/૨૦૧૬

વડોદરા કારેલીબાગ મુકામે વચનામૃત દ્વિશતાષ્ટી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકરે આયોજુત
વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલન એવં રવિસલા પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તાશ્રી પ.પૂ.સ.ગુ.શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી,
પ.પૂ.સ.ગુ.શ્રી નીલકંઠચરણદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો. તા.૧૮/૮/૨૦૧૬

ભાવનગર મુકામે વચનામૃત દિશાદી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકમે પૂ. કેશવપ્રકાશ(કે.પી.સ્વામી) સ્વામી દ્વારા આચ્યોજુત વિરાટ સત્યાંગ મહાસંમેલન એવં રવિસભા પ્રસંગે ઉપસ્થિત પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા વક્તાશ્રી પ.પૂ.સ.ગુ. શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો. તા. ૨૪/૮/૨૦૧૬

મુંબઈ મુકામે વચનામૃત દિશાદી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકમે પા. શ્રી ભાસ્કરભગત દ્વારા આચ્યોજુત વિરાટ સત્યાંગ મહાસંમેલન એવં રવિસભા પ્રસંગે ઉપસ્થિત પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા વક્તાશ્રી પ.પૂ.સ.ગુ. શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો. તા. ૧/૬/૨૦૧૬

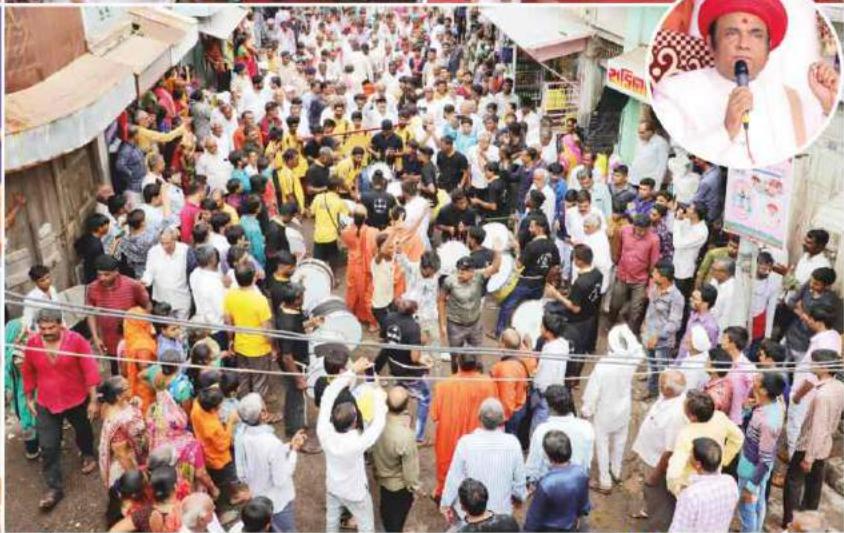
સાપરકુંડલા મુકામે વચનામૃત દ્વિશતાઢી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકમે પૂ. ભગવતપ્રસાદ સ્વામી કારા
આયોજુત વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલન એવં રવિસભા પ્રસંગે ઉપસ્થિત પ. પૂ. ધ. ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રી
તથા વક્તાશ્રી પ. પૂ. સ. ગુ. શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો. તા. ૮/૬/૨૦૧૬

જૂનાગઢ મુકામે (જ્ઞાનબાગ ગુરુકુલને આંગણે) વચનામૃત દ્વિશતાઢી મહોત્સવ - વડતાલધામનાં ઉપકમે
આયોજુત વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલન એવં રવિસભા પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તાશ્રી
પ. પૂ. સ. ગુ. શ્રી જ્ઞાનજ્ઞવનદાસજી સ્વામી એવં સંપ્રદાયના મૂર્ધન્ય સંતો તથા ભક્તો. તા. ૧૫/૬/૨૦૧૬

ગાઠપુરધામ મુકામે જલગીલણી મહોત્સવ એવં શ્રી વચ્ચનામૃત દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવ વડતાલધામ ઉપકમે
માન. મુખ્યમંત્રી શ્રી વિજયભાઈ રૂપાણી, વિશાળ સંખ્યામાં ઉપસ્થિત પૂર્ણતો તથા યજમાન શ્રી

વિરાટ સત્સંગ મહાસંમેલન પ્રસંગે ઉપસ્થિત પ.પુ.ધ.ધ. ૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજશ્રી,
ધનજુભાઈ - અકાળાવાળા, આમંત્રિત મહાનુભાવો તથા ભક્તજનો. તા.૬/૬/ ૨૦૧૬

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર
વડતાલ સંસ્થાન દ્વારા આયોજન
શરૂદોષાલ
(રાસોલ્સવ)

૧૩ ઓક્ટોબર ૨૦૧૬, રવિવાર, પુનમ

સમય :- રાત્રે ૦૮:૩૦ થી ૧૧:૩૦

આયોજક :- શ્રી વડતાલ ટેમ્પલ મેનેજિંગ દ્રસ્ટી બોર્ડ વતી
મુખ્યકોણાંત્રી પ.પુ.સ.ગુ.શા. શ્રી ધનશયામપ્રકાશાદજી ત્યામી

સ્થળ : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વડતાલધામ

નોંધ : દરેક હરિભક્તોએ રાસનો ડ્રેસ પહેરીને આવવું 59

વડતાલધામ દિવ્ય ભવ્ય જન્માષ્ટમી મહોત્સવ - તા. ૨૪/૮/૨૦૧૮

